

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

BİRİNCİ BÖLÜM

Meredith Johns tedirgin nazarlarla etrafına bakındı. Etraf Çılgınlar Partisine çılgın ama rengârenk şık giysileri içinde katılan insanlarla doluydu. Meredith, kolej yıllarından kalma ve bu çılgınlığa uyacak bir kıyafetteydi Aslında fena para kazanmıyordu. Ama bu tür lükslere harcayacak parası yoktu. Babasıyla beraber yaşadığı evin parasal yüklerini başka türlü karşılayamazdı

Son ayları zaten oldukça sorunlu geçiyordu. İş arkadaşlarından Jill, son olaylardan sonra onun bu evden çıkması gerektiği konusunda Meredith'i ikna etmişti.

Meredith yollarda yürümeye hiç de uygun olmayan bir kıyafette bu çılgınlar partisine katılmak üzere iki bloklu yolu yürüyordu. Aslında böyle bir partiye gitmek gerçekten çılgınlıktı, biraz da çılgınlık yapmak onun da hakkıydı.

Babasının evde yarattığı terör canına tak etmişti. Aslında bundan babası da rahatsızdı. Saygın bir profesörden, rezil bir alkolik meydana çıkmıştı. Meredith, onu bir klinikte tedaviye sokmak için çok çaba sarf etmiş, ama bunu başaramamıştı. Kısa bir hapis dönemi, onu bu alışkanlıktan ancak sayılı günler uzaklaştırabilmiş, eve dönüşü elinde iki şişe viski ile olmuştu.

Partiden dönüşünün geç olmaması konusunda da uyarmıştı o akşam babası. Zaten bir an önce buradan kaçmak için can atıyordu.

Sokağa çıktığında derin bir nefes aldı. Oysa bu partiye gelirken eğlenebileceğini, hatta belki de babasıyla olan mücadelesinde ona yardımcı bir erkek arkadaş bulabilirdi. Olmazdı ya böyle bir şey...

Bir aydır kimseyle çıkmamıştı. Olabilir birini eve yemeğe çağırma hatasında bulunmuş, delikanlı babasıyla üç beş dakika konuştuktan sonra, bir bahane bulup aç kalmayı göze alıp tabanları yağlayıp kaçmıştı.

Evine doğru ilerlerken garip bir takım sesler duydu. Gecenin bu saatinde, bu kıyafetle serserilerle karşılaşması hiç de hoş olmazdı. Kollarıyla vücudunu biraz olsun kapatmaya çalıştı, ama mini eteklerine yapabileceği bir şey yoktu. Fileli çorapları ile sipsivri ayakkabıları ise başka bir âlemdi. Sarı saçları omuzlarından serbestçe dökülüyordu. Makyajı yavaş yavaş yüzüne ağır gelmeye başlamıştı.

Köseyi döndüğünde iki adamın gölgesinin yerdeki bir adama doğru hiç de iyi niyetli olmayan bir şekilde yüklendiğini gördü.

"Heeey, ne yaptığınızı sanıyorsunuz siz?" diye bağırdı insiyaki olarak. Bununla da

yetinmeyip, elini kolunu sallaya sallaya üç adamın gölgelerinin üzerine doğru koşmaya başladı.

Bu saldırgan hali iki adamı şaşırtmış ve gerilemelerine neden olmuştu. En akıllı savunma saldırmadır diye düşündü. Adamlar kaçmaya başlamıştı. Yerde yatan adama yaklaşip gecenin karanlığında adamın durumunun ciddiyetini anlamaya çalıştı.

Adam inliyordu. Bu arada başından kan aktığını fark etti. Kafatasına sert bir cisimle vurmuş ve muhtemelen adamı soymuşlardı. Göğüs cebindeki sertlik bir cep telefonuydu. Hemen Polis-İmdatın numarasını çevirdi. Bulundukları yeri ve adamın durumunu bildirip telefonu kapattıktan sonra yanına çömeldi yeniden.

Adam inleyerek yerinden doğrulmaya çalıştı.

"Sakin olun bayım. İlk yardım gelinceye kadar hiç kıpırdamamalısınız. Yaranızın ne kadar ciddi olduğunu benim anlamam imkânsız. Ama başınızda bir kanama var."

"Ba... Başım... Ağrıyor."

"Bence çok normal. Siz iyisi mi hareket etmeyin."

Vücudunu dikleştirip, bir ambulansın siren sesini duymayı bekledi. Evet, uzaktan bir siren sesi geliyordu. Hastane bulundukları yere sadece dört blok uzaklıktaydı

"Kardeşlerim..." diye inledi adam. "Hart... çiftliği. Jacobsville."

"Haber vereceğim meraklanmayın."

"Melek... Beni bırakma..."

"Bırakmam, söz veriyorum," dedi.

Bu sırada adam derin bir nefes alıp kendinden geçmişti. Bu fena haberdı. Tek iyi haber iyice yaklaşan siren sesiydi. Etraf bir anda aydınlanmıştı. Ambulanstan fırlayan bir kadın bir erkek ilk yardım elemanları adamın üzerine eğilip, büyük bir hız ve etkinlikle işlerini yapmaya başladılar.

"Başta darbe," dedi kadın. "Nabız son derece zayıf... Ama düzenli. Cilt soğuk. Kusma olabilir... Bir beyin sarsıntısı..."

O sırada kadın dönüp Meredith'e baktı. "Sizi tanıyor muyum?" Sonra kadının bir anda gözleri parladı. Tanıdım sen Johns'un."

"Doğru benim de" dedi. "Meşhur olduğumu bilmiyordum."

"Pardon ama siz değil. Babanız."

Meredith'in yüzü buruşmuştu. "Evet, maalesef son zamanlarda ambulanslarda epey vakit geçirdi."

Kadın konuyu değiştirmişti. "Ne oldu burada. Siz olup bitenleri gördünüz mü?"

"İki adam bu zavallının üzerindeydi. Ben olur olmaz bağırmaya başladım. Onlar da kaçtılar. Durumu nasıl?"

"Bir beyin sarsıntısı geçiriyor gibi görülüyor. Nabzı ve refleksleri zayıf ama göz dibi iyi görünüyor. Ama bir kırık yok. şimdi onu götüreceğiz. Siz de gelecek misiniz?"

"Gelmem gerekiyor galiba." Sonra üstüne baktı. "Kıyafetimin bir hastane için uygun olmadığını biliyorum."

İlk yardımcı kadın samimi bir ifadeyle bir soru yöneltti Meredith'e. "Gerçekten neden böyle giyinmiştiniz ki?"

"Bir kız arkadaşımın evinde, çılgınlar partisi vardı."

"Sanırım ki fazla içki içmiş de değilsiniz."

"Ben içki içmem, zaten babam bütün bir aile için içiyor. Üstelik bu partiye hangi akla hizmetten gittiğimi ben de anlayamıyorum."

"O zaman bu gecenin şanslısı bu adammiş. Çünkü zamanında müdahale edilmeseydi yaşamsal bir tehlike söz konusu olabilirdi."

Meredith, yaralıyla beraber ambulansa bindi. aresi yoktu. Adama hem söz vermişti, hem de aile yakınlarıyla ilgili bilgi ondaydı.

Hiç olmazsa onlara bilgi verme görevi vardı.

Yaralıyı muayene eden uzman doktor, hafif bir i kanama tespit etmişti. Adam yol boyunca ve hastanede hiç kendine gelmemişti. Bu sırada yakınlarına haber verilmesi gerektiğini hatırladı. Telefona gidip Jacobsville'de Hart iftliğini buldu.

Telefona ıkana, "Kusura bakmayın rahatsız ediyorum ama Leo Hart adına sizi arıyorum. Kendisi şu anda Houston Hastanesinde..."

Karşı tarafta bir an sessizlik olmuştu. "Ne oldu, ciddi bir durum mu var? Hem siz kimsiniz, şimdi saat sabahın ikisi."

"Adım Meredith Johns. Kardeşiniz bir soygun sonucu yaralandı. Onu yolda buldum. Ama bilin ki hayati bir tehlike yok. Ama yine de size haber vermek zorunda hissettim kendimi."

"Tamam, tamam, tahmin ettiğiniz gibi ben kardeşiyim, Rey. Yarım saat sonra orada olurum."

"Aman dikkat, bulunduğunuz yer ile Houston'a mesafesi dikkate alınca bu yolu yarım saatte alırsanız, hastaneye siz kardeşinizden de beter bir durumda gelebilirsiniz."

"Arabayla değil, pilotu uyandırıyorum. Uçakla geleceğim."

Meredith telefonu kapatıp yaralının odasına doğru gitti. Yaralının odasına girmeden evvel Doktor onun durumu ile ilgili olarak şu bilgiyi verdi. "Durumu düzeliyor. Ama belki birkaç gün hastanede müşahede altında tutacağız. Ailesinin haberi var mı?"

"Kardeşi özel uçağıyla birazdan burada olacak."

"Siz o zamana kadar yanında olabilecek misiniz?"

Meredith gülümseyerek, "Yanında kahrım ben, merak etmeyin." Sonra doktorun ona tebessümle baktığını görünce açıklama zorunda kaldı. "Çılgınlar partisinden dönüyordum..."

Kırk beş dakika kadar sonra kapıda dev gibi bir erkek görünmüştü. Çizmeleri, Stetson şapkası, ipek gömleği ile binlerce doları üzerinde taşıyor gibiydi. Son derece zengin, ama bir o kadar da kızgın bir hali vardı.

Yatakta hala tam olarak kendine gelmeyen kardeşine merakla baktıktan sonra bakışlarını genç kadına çevirdi. Yüzünden önce giysilerini incelediği belliydi. "Kıyafetinizden gecenin o saatinde sokaklarda ne aradığınız belli," dedi. "Neler oldu söyleyin bakalım. Soygunu yaparken yakalandığınız için ona yardımcı olma yolunu mu seçtiniz yoksa?"

"Kendinize gelin. Teşekkür etmeyecek kadar dengesiz misiniz?"

"Tamam, tamam," diyerek kardeşine doğru yürüdü. Elini onun göğsüne koyarak, "Leo... Leo," diye seslenirken sesinde hem bir sevgi, hem de kuvvetli bir endişe vardı.

Yatakta hala elbiseleriyle uzanmış durumda yatan adamın gözlerinde önce bir kıpırdayıp yavaşça gözlerini araladı. "Ray..."

"Sana ne oldu söyleyebilecek misin?"

Leo yorgun yorgun gülümsedi. "İşle ilgili bir şeyler düşünüyordum, etrafıma dikkat

etmedim..." Sesi oldukça zor çıkıyordu. "Başıma şiddetli bir şeyin vurduğunu hatırlıyorum... Ondan sonrasını bilemiyorum." Bu sırada elini göğsüne koyduktan sonra bir süre elini göğsünde gezdirdi. "Kahrolsun cüzdanım ve cep telefonum..." Meredith tam cep telefonunu ve cüzdanı bir şey olmasın diye kilidinin aldığını söylemek üzereyken. Rey Hart hızla kapıdan çıkmıştı. Meredith şaşkın bir durumda yatağın kenarında duruyordu. Bir süre sonra adam yanında iri bir polis memuru ile içeri gelmişti.

"Evet, bu kadın," dedi Rey Hart Meredith'i gösteriyordu. "Kardeşimle biraz ilgilendikten sonra şikâyetimle ilgili belgeleri imzalayacağım. Şimdi lütfen bu kadını buradan çıkartın."

"Gerekeni yaparız," derken, Meredith'in bileklerine plastik kelepçeleri geçirmişti polis memuru...

Odadan çıktıklarında Meredith şaşkın şaşkın polise baktı. "Yani beni tevkif mi ediyorsunuz? Ben bir şey yapmadım ki?"

"Biliyorum," dedi Polis umursamaz tavırla. "Her gün defalarca duyarız biz bu lafı. Nedense hiç suçlu olduğunu söyleyen birine rastlamadım. Zaten bu kıyafetle gece yarısı sokaklarda gezenlerin çoğu masumdur. Söyle bakalım cüzdanı ve telefonu nerede?"

"Sırt çantamda."

Polis Meredith'in çantasını aldı. "Bak bayan başın iyice dertte. Soymak için yanlış adamı seçtiğini bil."

"Bakın, ben kimseyi soymaya falan kalkmadım. Karanlıkta yüzlerini bile görmediğim iki adam saldırmıştı bu beyin üzerine. Bir "Çılgınlar Partisi"nden dönüyordum," O sırada adamın göğsündeki ismi okuyacak mesafedeydi. "Bana inanın lütfen memur Sanders."

Memur Sanders'in onu dinlemeye niyeti yoktu. Polis arabasının arkasına bindirdi. Tam kapıyı kapatmak üzereyken Meredith son bir gayretle, "Çantamın içindeki kimliğime bakın lütfen."

Memur Sanders, ya sabır dermiş gibi Meredith'e baktı ama istediğini de yerine getirdi. Çantadaki kartlara baktı. Sonra da Meredith'e. "Ben sizi Johns'lardan birine benzetir gibi olmuştum."

"Bay Hart'a bir kötülük etmediğime emin olabilirsiniz. Aynen isterseniz arkadaşımın evine gidelim. Saldırının olduğu sırada orada olduğumu size kanıtlayabilirim." Jill'in adresini verdi.

Polis memuru en sonunda ikna olmuşa benziyordu. Arabaya binip Jill'in evine sürdü. Bir süre kapıda Jill'le gülüşerek konuştular. Sonra arabaya dönerek Meredith'i arabanın arkasından indirip kelepçeleri çıkarttı. "Kusura bakmayın," dedi. "Sizi tanıyamadım. Bay Hart ise son derece üzgün ve heyecanlı bir haldeydi. Eh siz de dikkati çeken bir kıyafettesiniz."

"Canım ben adama hak veriyorum. Ne de olsa bir yakını saldırı ya uğramış. Neyin, neden, nasıl olduğunu bilmiyor. Üstelik kardeşi telefonu ve cüzdanının çalındığını söyleyince adam da haklı olarak benden şüphelendi. Ben o sırada oradan geçmeseydim zaten cüzdanı falan kalmazdı üzerinde."

Meredith bir an evvel evine gitmek istiyordu, ama bunun için polis memurunun işlemleri bitirmesi gerektiğinin farkındaydı. Arabanın içine girerek yazılı ifadesini verdi. Fazla bir şey bilmediği için bu oldukça kısa sürmüştü.

"Şimdi eve gidebilir miyim? Babam geç kalınca merak eder. Buradan sadece iki blok ötede olduğu için yürüyerek gidebilirim."

Adamın kaşları çatılmıştı. "Babanızın adı Alan Johns'du değil mi?" Babanızın ne mal olduğunu biliyorum dercesine. "İsterseniz babanızla karşılaştığınızda yanınızda olabilirim."

Aslında işine başkalarını karıştırmaktan hoşlanmazdı ama polis memurunun onunla gelmesinde ciddi fayda görüyordu. "Yapar mısınız bunu?"

"Elbette," dedi Memur. "Arabaya binin."

Evinin önüne geldiklerinde memur kapıya kadar onunla gelmişti. Ev tam bir karanlık içindeydi.

"Tamam. Eğer uyumamış olsaydı ışık yanardı. Buraya kadar geldiğiniz için çok teşekkür ederim."

Gülümseyerek elini uzattı.

Memur Sanders elini sıkarken, "Bir ihtiyacınız olursa bizi aramakta gecikmeyin," dedi. "Ayrıca sanırım bu konuda sizi bir daha rahatsız edebiliriz. Rey Hart kardeşlerinden birinin bölge savcısı olduğu konusunda bizi uyardı. Bu işi sonuna kadar takip edecektir."

"Bana sorarsanız adam haksız da değil. Böyleleri yakalanıp cezalanmazsa hiçbirimizin güvenliği kalmaz."

"Bir şey daha," dedi Memur Sanders. "Şu kelepçe meselesi. Kusura bakmayın."

"Aldırmayın memur bey, bu kıyafetle gece yarısı sokaklarda olmak benim hatamdı." Gülümsedi. "Bir daha dikkatli olacağım..."

Rey Hart sabaha kadar kardeşinin başından ayrılmamıştı. Endişeliydi. Her zaman neşeli ve son derece dikkatli bir adamın bu şekilde yatakta yatıyor olması belli ki Rey'i fazlasıyla etkilemişti

Bu kadın onun başına acaba neyle vurmuştu. Öyle güçlü kuvvetli bir şeye benzemiyordu. Elinde ağır bir cisimle, Leo boyundaki bir adamın kafasına acaba nasıl vurabilmişti. Kadının kıyafeti gözünün önüne gelince yüzünü buruşturdu.

Aslında bu tip bir kadını iyi tanımıştı. Kendisine âşık olduğunu sandığı o adın, sonuçta onun ne kadar zengin olduğunu bilen bir orospu çıkmıştı. O da en az Leo kadar kadınlardan uzak durmaya çalışırdı. İyi bir erkek aşçı bulsa evine kadın ayağını bile sokmazdı. Memur Sanders odaya girdiğinde de uyukluyordu Rey.

"Kusura bakmayın, sizi rahatsız ettim," dedi memur Sanders. "Ama nöbetim bitiyor da sizi bilgilendirmek istedim. Olay yerinde bir çalışma yaptık. Az a olsa elimizde bir iki delil var. Bunları değerlendireceğiz. Eminim ki kardeşinize saldıranları bulacağız."

"Bulacak mısınız?" Kaşları çatılmıştı. "Ne demek bu. Kadını kelepçeleyip buradan götürmediniz mi zaten?"

"Onu bırakmak zorunda kaldık. Kuvvetli bir tanığı vardı. İfadesini alıp evine bıraktık," derken oldukça sıkıntılıydı.

Rey bütün heybetiyle ayağa kalkarak memur Sanders'e yaklaştı. "Demek ki onu serbest bıraktınız?" Ensesini kaşdı. "Peki, kardeşimin cep telefonun ve cüzdanı nerede?"

"Onlar kadının çantasındaydı," derken bir şey hatırlamış gibiydi. "Evine bırakırken onları almayı unuttum. Şimdi gider alırım."

"Ben de sizinle geliyorum," dedi Rey. "Bana sorarsanız suçlu odur. Herkes bir yalancı şahit bulabilir"

"Bu kadın öyle biri değil..." derken Rey onun sözünü kesti.

"Onun hakkında bir şey duymak istemiyorum. Haydi, gidelim Genç adam kovboy şapkasını giyerken, son bir defa endişeyle kardeşine baktı. Polis memurunun bu kadını serbest bırakmasını anlayamayan bir ifade de vardı bakışlarında.

Rey kiraladığı arabanın direksiyonunda, yanında polis memuru olmak üzere kadının evine doğru ilerliyordu hızla. Ev; şehrin bakımsız semtlerinden birinde, bakımsız bir evdi. Bu, Rey'in şüphesini artıran bir görünümdü. Kadının imkânsız biri olduğu belliydi. Kolay para kazanmaya eğilimli olurdu böyleleri.

Polisle beraber kapıya giden Rey, polisten evvel davranarak kapıyı çaldı. İçeriden bir ses gelmeyince, her seferinde biraz daha hızlı, iki kere daha çaldı kapıyı.

Sonunda Meredith belirmişti kapıda. Sırtında o gece giydiği elbisenin üzerine geçirdiği bir sabahlık vardı. Yüzündeki havlu ile alnını ve sol gözünü kapatmıştı. "Şimdi de ne istiyorsunuz?" derken sesi oldukça yorgun çıkmıştı.

"Kafayı çekiyordunuz galiba..." diye sataştı Rey.

Memur Sanders olanları anlamıştı. Rey'in yanından geçerek genç kadının koluna girip oturma odasına doğru götürdü onu. Bir iki şey konuştular. Sonra memur Sanders koridoru geçerek bir odaya girdi. Bağırışlar ve bir sarhoşun küfürleri duyuldu odadan. Sonra yaşlı ama sarhoş olmasa gururlu görülebilecek bir adam elleri kelepçeli olarak polis memurunun önünde odadan çıktı.

Memur Sanders telefona yaklaştı.

"Lütfen polis çağırmayın," diye yalvarırcasına memur Sanders'e döndüğünde Meredith'in gözündeki şişlik ve morluk daha belirgin bir hal almıştı. "Daha yeni çıktı içeriden."

Memur Sanders'in son derece kızgın olduğu halinden belliydi. "Hem bilin ki sevgili bayan, bu sefer hiç de eskisi kadar kolay çıkamayacak girdiği delikten. Şimdi lütfen siz de hemen hastaneye giderek gözünüze baktırsanız iyi olur."

Rey bu olanlardan hiçbir şey anlamamış bir şekilde bakıp duruyordu. Ama genç kadının yüzünde hızla genişleyen morluğu o da iyice görmüştü. "Aman tanrım neyle vurdu böyle?

"Yumrukla," diye cevap verdi memur Sanders, Meredith'i beklemeden. "Ve de bu ilk defa olmuyor. Bayan Johns gerçekçi olmalısınız. O artık sizin eskiden tanıdığınız adam değil, içtiği zaman ne yaptığını bilmiyor. Bir gün sizi öldürebilir bile. Sonra da bunu hatırlamaz."

"Bilin ki ben davacı falan olmayacağım... Nasıl olabilirim ki o benim babam. Üstelik hayatta kalan tek yakınım..."

"Sizin şikâyetçi ya da davacı olmanızı gerektiren bir durum yok. Açılacak amme davası onu kafesin arkasına yollayacak. Bence siz işinizi arayıp bir iki hafta işe gidemeyeceğinizi haber verin."

Babası bağırıp çağırıp etrafa küfürler savururken Meredith bir an için ona baktı. Gözlerinden yaşlar süzülüyordu. "İnanın bana böyle biri değildi babam..."

"Ama artık böyle bir insan ve bu konuda sizin yapabileceğiniz bir şey de yok." Memur Sanders genç kadını nasıl teselli edeceğini bilemiyordu. "İyisi mi siz hastaneye gidip yüzünüze baktırın. Ekip gelinceye kadar ben onu dışarıda tutar sonra ekibe teslim ederim,"

"Lütfen bunu yapmayın. Bu halde komşuların önünde görünmesini istemem. Ekip gelene kadar bırakın burada dursun."

"Ben onu götürürüm," dedi Rey, sesinde bir tereddütle. Ya kızın suçlu olduğuna inanarak onu serbest bırakmak istemiyordu ya da, o da kıza acımişti. Kız o kadar acınacak bir durumdaydı ki, ikinci ihtimal daha kuvvetliydi. Üstelik şöyle ya da böyle, bu kız eninde sonunda kardeşine yardımcı olmuştu. Eğer polise haber vermemiş olsaydı, şimdi kardeşi ölmüş olabilirdi...

Rey genç kadına döndü. "Ama önce lütfen üzerinizdeki şu elbiseleri bir değiştirin..."

İKİNCİ BÖLÜM

Meredith, içinde bu adamlarla mücadele etme ateşinin yanmasını istiyordu. Ama hali yoktu. Midesi bulanıyordu. Yüzünün yarısı ateş gibi yanıyordu. İstedığı tek şey gidip vücudunu yatağa atmaktı.

Ekip o sırada gelmişti. Babası için üzgün olması bir yana, komşulara bir daha rezil olmuşlardı. "Gidip giyineyim," dedi zorla.

Rey, ellerini cebine sokarak, daha dikkatli bir şekilde evin içine bakıyordu. Etraf iyice perişandı. Dikkat çeken tek olumlu şey etrafı dolduran yüzlerce belki de binlerce kitaptı. Kitaplıklar, kutular masanın üstü hep kitapla doluydu. Garip, diye düşündü Rey. Bu kadar eski eşyaların üzerinde oturup, bu kadar çok kitabın sahip olunması, bu devirde alışılmış bir şey değildi. Görünürde müzeye konulmasında yarar olan bir televizyon ve bir radyo vardı. Bir annenin evi terk etmesinin ne demek olduğunu bilirdi, çünkü annesi de onu ve dört kardeşini onlar daha çocuk denecek bir yaştaiken terk etmişti.

Birazdan Meredith kıyafetini değiştirip odaya döndüğünde, yüzündeki o morluk ve şişlik olmasaydı, Rey onu kesinlikle tanımazdı. Bej bir etek ve süveter giymişti. Sarı saçları çok düzenli bir topuz halinde arkasında toplanmıştı.

Rey'e yaklaşarak elindeki bir paketi uzattı. "Kardeşinizin cüzdanı ve cep telefonu bunun içinde. Memura vermeye unutmuşum."

Rey paketi alıp cebine koydu. Acaba buraya kadar gelmemiş olsaydı bu kadın bunları ona verecek miydi? Ona bir türlü inanamıyordu. "Gidelim," dedi sert bir sesle. "Araba dışarıda."

Çok kısa bir tereddüt geçirdi Meredith. Yüzünü göstermesi gerekiyordu. Boynun yukarısında olan bir şey, ne kadar önemsiz görünürse görünsün dikkate alınmalıydı.

Beklenmeyecek şekilde adam arabanın kapısını açmıştı Meredith'in binmesi için. Araba

son derece lükstü. Meredith emniyet kemerini bağladı. Şu ana kadar olan bilgileri Rey Hart'ın bir çiftlik ve özel bir uçak sahibi olduğu, bölge savcısı olan Simon Hart'ın bunların kardeşi olduğuydu. İki erkeğin giyimlerine bakılması bile onların çok zengin olduğunun anlaşılması için yeterliydi.

Meredith yüzünün şişine iyi gelir diye hala elinde tuttuğu buz torbasını yere bıraktı. Yüzündeki ağrı giderek artmaya başlamıştı.

Rey kısa bir an genç kadına baktıktan sonra, "İki yıl önce ben de yüzüme ağır bir darbe almıştım. Ne kadar acı verdiğini bilirim."

Meredith elini ister istemez yüzüne götürdü. Yabancıların yanında ağlamak gibi bir alışkanlığı olsaydı, o an bunun için çok uygun bir zamandı.

"Söyleyecek bir şeyin yok mu?" diye sordu Rey.

"Beni de hastaneye götürdüğünüz için teşekkür ederim. "

"Geceleri hep öyle mi giyinirsin?"

"Bir çılgınlar partisinden döndüğümü size söylemiştim diye hatırlıyorum." Bir an durdu. "O elbiseden başka bir giysim yoktu, böyle bir parti için."

"Sık sık gider misin böyle saçma sapan partilere?"

"Gittiğim ilk bu tip partiydi... En azından dört yıldan beri." Eliyle yüzünü tutarak. "Rica etsem...Canım yanıyor da..."

Rey bir an ona baktıktan sonra dikkatini yola çevirdi. Bu kadına güvenmiyordu. O zaman neden onunla ilgileniyordu ki?

İlk yardım bölümüne girdiler. Genç kadın bazı formlar doldurup imzaladı. Etrafta ilk yardım alan insanlar vardı. Çiftlikte de zaman zaman böyle sahneler görmüştü ama hastane hayatı farklıydı...

Yarım saat kadar sonra Meredith elinde bir reçete ile belirmişti.

"Ne dediler?" diye sordu Rey, fazla içten olmayan bir havada

Meredith omuz silkerek önem vermediğini göstermeye çalıştı.

"Ağrı kesici bir şeyler verdiler," diye elindeki reçeteyi salladı.

"Beni bir plastik cerrahına bile yollamışlardı," dedi Rey.

"Ben plastik cerrahına falan gitmeyeceğim."

Rey kızın yüzünün güzel olmadığını görüyordu ama yine de garip bir çekicilikten de yoksun denemezdi. Burnu düz ama düzgündü. Yanakları çıkıktı. Babasının yumruğunun bu kadar etkili olmasının bir nedeni de bu çıkıklık olabilirdi.

"Beni bir eczanenin önünde bırakabilir misiniz?"

Rey, genç kadının tarif ettiği yolu izleyerek eczaneden istediklerini alması için bir eczanenin önünde durup, onu beklemişti. Sonra onu evine kadar bıraktı. "Ben hastanede Leo'nun başında olacağım, bir şeye ihtiyacın ol..."

Meredith onun sözünü kesmişti. "Hiçbir şeye ihtiyacım olacağını sanmıyorum, teşekkürler."

Rey ilk defa güler gibiydi. "Bana mı benziyorsunuz yoksa?"

"Sizi tanımıyorum Bay Hard, acaba kardeşinizin durumu nasıl?"

"Onu bir iki gün tutacaklar. Hastaneden çıktıktan sonra sana teşekkür etmek isteyebilir."

"Gerek yok. Zaten onun kim olduğunu bile bilmiyordum. O durumda kim olsa yardım ederdim."

Kızın yüzündeki izin, öyle kolay kolay geçmeyeceği belliydi. Hiçbir gereği olmadan sanki kendini suçlu gibi görüyordu. "Kusura bakma, senin kelepçelenmene neden oldum."

"Böyle bir durumda olmaktan ve özür dilemekten pek hoşlanmadığınızı sanırım." Meredith arabanın kapısını kapatarak evine doğru ilerleyip direksiyondan görünemeyecek bir açıya geldiği zaman Rey arabayı gazlamıştı.

Uzun zamandan beri yalnız yaşadığı için yalnızlığa alışık olmama karşın, Rey bir anda kendini garip şekilde yalnız hissetmeye bulamıştı. Direksiyonunu hastaneye doğru çevirdi, bu kadını nasılsa bir daha görmeyecekti...

Leo, o gün öğleden sonra iyice kendine gelmişti. Rey, kardeşinin yatağının başını kaldırdı, Leo keyifle bir şeyler yemişti. "Benimle beraber hastaneye gelen kadın kimmiş?"

"Hatırlıyor musun o kadını?"

"Melek gibi görünmüştü gözüme," Gülüyordu Leo. "Sarı saçlarını ve iri iri gözlerini hatırlıyorum. Elimi tutarak yanıma oturdu ve ambulans gelinceye kadar bana moral verdi."

"Sen kendinde miydin ki?"

"Zaman zaman kendime geliyor, sonra yine bayılıyordum. Ama ambulansa benimle beraber bindiğini hatırlıyorum. Durmadan iyileşeceğimi söylüyordu. Adını bile hatırlayabilirim. Neydi...?"

"Şey... Meredith, evet Meredith."

Rey içinde bir şeylerin kıpırdandığını hissetti. Leo genellikle kadınlara dikkat etmezdi. "Meredith Johns," dedi.

"Evliymiş," diye sordu.

Bu soru iyice rahatsız etmişti Rey'i. "Ne bileyim ben?"

"Onunla temas edebilmenin bir yolunu biliyor musun? Ona bir teşekkür borçluyum."

Rey oturduğu yerden kalkarak pencerenin yanına gitti. Dışarı bakarak, "Sana saldırının olduğu yere çok yakın oturuyor," dedi sonunda. Bu konuda yalan söyleyemezdi.

"Ne yapıyor, hayatını nasıl kazanıyormuş acaba?"

"Bilemem." Leo'nun bu kızı merak etmesi Rey'i rahatsız ediyordu. Bir kere kıza tam olarak güvenemezdi Rey. Bu kadın yalan söyleyen bir orospu olabilirdi. Kardeşinin böyle biriyle selamlaşması bile yanlış olurdu. Ama kadının şişmiş ve morarmış yüzü gözünün önüne gelince, kadına yine acıdı.

Tam o sırada Leo'nun aklına, daha kolay bir yol gelmişti, "Yahu hastabakıcıya sorarız. O nasıl olsa bir bilgi almıştır."

"Gerek yok," dedi Rey. Pencereden dönüp kardeşine baktı. "Eğer illa onu görüp teşekkür etmek istiyorsan, yarın bulur getiririm."

"Neden bu akşam değil?"

Rey neredeyse burnundan soludu. "Çünkü kızın sarhoş babası, eve geç geldi diye bir yumrukta kızın yüzünü allak bullak etmişti."

Leo'nun gözleri kısıldı. "Yani babası onu dövüyor ve sen de kızı bırakıyorsun, babası bir daha dövsün diye mi?"

"Babası artık hiçbir halt edemez. O deliği boyladı. Ama kızın yüzü kolay kolay düzelmez. Düşünsene üç dört hafta işine bile gidemeyecek." Rey de kızın durumunu ciddiye alan bir şekilde konuşuyordu. "Hem de pek imkânlı birine benzemiyor. Allah bilir bu işin altından nasıl kalkacak. Babasının hiçbir işe yaramadığı belli. Anlaşılan evi geçindiren sadece o kız."

Leo yastıklarına dayandı. Bakışları parlaklığını yitirmişti.

"Bu akşam Simon'u arayacağım," dedi Leo. "Onun da müdahalesiyle sana saldıranları biran evvel bulabileceklerine inanıyorum."

"Neyse, sen unutma Meredith'i yarın bana getireceksin."

Şimdi de "Meredith" olmuştu bu kadın. Ray onun kardeşinin yakınında olması fikri hiç de hoşuna gitmiyordu ama yapacak bir şeyi yoktu. O kızı buraya getirmek zorundaydı. Bu konuda biraz dirense Leo'nun daha da dikkatini çekerdi bu tutumu.

"Tamam," dedi. "Unutmam..."

Rey hastaneye yakın bir otele yerleşmişti. Hastanenin gece per-soneline otelin numarasını verdi. Önemli bir şey olursa onu haberdar edeceklerdi. Yatmadan önce Simon'u arayarak durumu anlattı.

"Sen sağlamalıyor olmalısın," dedi Simon. "Yani Leo'ya dün gece saldırdılar ve sen bunu bana bir gün sonra ve gecenin bu saatinde bildiriyorsun, öyle mi?" Rey abisinin patron sesine alıştı. Kendisi otuz bir yaşına girmişti ama Simon en büyükleriydi ve bunu her fırsatta hissettirirdi.

"Vallahi hiç kimseyi arayacak durumda değildim. Yaşadığım şoku bir düşünsene. Zaten merak etme önemli bir durumu yok. Ben yanına ulaştığımda tehlikeli bir durumun olmadığı anlaşılmıştı."

"Tamam, tamam anlaşıldı." Sesi yumuşamıştı. "Ortada bir takım zanlılar, ya da deliller var mı?"

"Hayır, önce var zannettik ama sonu çıkmadı." Bu aşamada Meredith Johns'dan bahsetmenin bir anlamı olmazdı. "Saldıranlar iki kişiymiş. Ölmemiş olması tek şansımız. Sen polis müdürüyle bir konuşur konuyla ilgilendiğini söylersen bazı şeyler hızlanabilir."

"Yani şahsi bir konuda gücümü mü kullanayım istiyorsun."

"Bak Simon istersen öyle kabul et. Ama kardeşimiz bir saldırıya uğradı. İstersen sırf senin kardeşin olduğu için bırakalım saldıranlar elini kolunu sallaya sallaya gezsinler."

"Hayır gezmesinler. Yarın ilk olarak emniyet müdürünü ararım. Sonra Cag ve Corrigan'ı alıp hastaneye giderim."

Rey kıs kıs güldü. Ailenin beş erkeği sadece çok önemli günlerde bir araya gelirdi. Demek ki Simon bunu böyle önemli bir olay olarak almıştı. Mesele yoktu.

"Tamam, Simon programın mükemmel. Leo'yu merak etme. En ufak bir tehlike olsaydı zaten ben onun başından ayrılmazdım."

"Tamam, artık rahatım."

Rey telefonu kapattı ve ailesini şöyle bir gözünün önünden geçirdi. Yengesi Tira kızıl saçlı bir afetti. İki oğlu da annelerine benziyordu ama esmer renklerini babalarından almışlardı. Corrigan ve karısı Dorie'nin bir kız, bir de oğlu vardı. Cag ve karısı Tess'in bir oğlu vardı ama bir kız çocuk sahibi olmanın iyi olacağından bahseder olmuşlardı son aylarda. Leo ve kendisi ise sadece amca olmanın zevkini taşıyorlardı ve evlenme konusunda hiçbir iddiaları yoktu.

Bir anda zavallı Leo'nun başı sargılı yatışıyla beraber, her nasılsa Meredith'in şişmiş yüzü geldi gözünün önüne. Ertesi sabah ister istemez görecekti o yüzü bir daha...

Rey ertesi sabah kahvaltı yaptıktan sonra, Meredith'in evinin yolunu tuttu. Meredith'in kapıyı açması bir iki dakika kadar sürmüştü. Yüzü bir gün evvelinden de fenaydı. Ama neredeyse kahramanca bir duruşu vardı tamamen kapanmış gözüne rağmen.

"Leo seni görmek istedi," dedi Meredith'e. Boyu ancak Rey'in omzuna geliyordu. Yüzündeki ciddi tahribata rağmen sanki güzelmış gibi esintiler vardı bu yüzde. Ama lamı cimi yok, dudakları güzeldi. Rey kendine gelmesi gerektiğini fark etti. "Yaptıkların için sana teşekkür etmek istiyor. Onunla ambulansa bindiğini hatırlıyor. Bunun bana hiç söylememiştin." Sanki onu suçlar gibiydi.

"Ben eve geç gelince başıma neler geleceğini düşünüyordum."

"Babandan yeni bir haber aldın mı?"

"Onu saldırıdan dolayı mahkemeye çıkartacaklar. Avukat tutacak gücüm olmadığı için bu konuda ona yardımcı olamayacağım. Mahkeme ona bir avukat tayin edecek ama sanırım birkaç hafta içeride kalacak."

Merakını açıkça ifade ettiği için kendine lanet etti, ama sormadan da duramadı. "Annen babanı terk mi etti?"

Meredith bu konuda konuşmak istemiyordu. "Bir anlamda evet," derken sesi boğuk çıkmıştı. "Beni siz mi götüreceksiniz?"

"Tabii ben götüreceğim. Bu saatte gelmemin nedeni de bu."

"O zaman ceketimle çantamı alayım."

Bir iki dakika içinde kapıda görünmüştü. "Kardeşiniz artık tamamen kendinde mi?"
"Hem de mükemmel. Bugün hepimiz orada olacağız."

"Hepiniz ne demek?"

"Biz beşkardeşiz. Böyle önemli durumlarda bir araya geliriz."

"Yanılmıyorsa kardeşlerinizden birinin bölge savcısı olduğunu söylemişsiniz."

"Evet. Onu bırakın da, yüzünüz için bir plastik cerrahını görmenizde yarar var bence"

"Nedenmiş o? Bir kere sigortam bunun için hiç para ödemez. Kaldı ki olumlu bir değişiklik yapabileceklerini de sanmıyorum."

"Doktor falan olmadığına göre bana kalırsa, bilmediğin konularda ahkâm kesme."

Meredith cevap vermeye niyetlenirken araba hastanenin önünde durmuştu. Rey genç kadını kardeşinin odasına çıkarttı.

Leo yalnız değildi. Odada üç erkek daha vardı. Uzun boylu, esmer olanın bir kolu yoktu. Diğerleri açık renk gözlüydü. En başta duran iri yan esmer olanı sanki hepsinin patronu gibiydi.

Rey bir adım öne çıkarak odadakileri Meredith'e tanıştırdı. "Bu Cag." Kömür gözlü olanıydı bu. "Corigan..." Açık renk gözlü olanı Corigan'dı. Tek kollu olanına döndü. "Simon." Sonra Meredith'in elinden tutarak, "Bu bayan da Meredith Johns. Dün geceki olayda Leo'ya yardım eden bayan."

"Sizi bu şartlar nedeniyle de olsa tanımak benim için gerçekten büyük zevk," diye elini uzattı Leo. "Bayan Johns olmalısınız."

Meredith herkesin onun yüzündeki izlere ve şişikliğe hayretle baktığının farkındaydı. "Evet," diyerek Leo'nun elini tuttu.

Simon Hart bir adım öne çıkarak, "Tanrı aşkına ne oldu size?"

"Babası," diye ileri çıktı Rey. "O gece eve geç geldi diye..."

Üçü de şaşırmıştı bu habere. İlk davranan Leo oldu. "Nerede şimdi?"

"Hapiste," derken Meredith'in süngüsü pek düşüktü.

Leo, Simon'a bakarak, "Eee, o zaman sana iş düşünüyor Simon. Cezasını çektikten sonra da herhalde bir süre ıslah evinde kalmasını temin edersin artık."

"Bir şeyler yapmam gerekecek galiba. Sizinle tanışmaktan zevk duydum Bayan Johns. Leo için yaptıklarınız için hepimiz adına size teşekkür ediyorum."

"Hepiniz çok tatlı insanlarsınız. Gösterdiğiniz bu yakınlık için ben de size nasıl teşekkür edeceğimi bilemiyorum." Çantasını elinde buruşturuyordu.

"Buraya gelin Bayan Johns," dedi Leo elini uzatarak. "Bunların böyle heybetli göründüklerine bakmayın. Hepsi yufka yüreklidir. Ama kendinizi korumasız düşünmeyin. Bundan böyle en yakın dostunuz benim."

"Bence onun korumaya ihtiyacı yok," dedi Rey. Bunu neden söylediğini kendi de bilmiyordu.

Kardeşler de ona garip garip bakmaya başlamışlardı.

Meredith, Leo'nun yanına giderek ufak soğuk elini Leo'nun avuçlarına bırakmıştı. Leo, genç kadının yüzüne garip bir heyecanla bakıyordu. "Bir doktora göründün mü?"

"Kardeşiniz dün beni ilk yardıma kadar götürdü." Meredith gülümsedi. "Bugün çok daha iyi görünüyorsunuz."

"Evet. Hiç olmazsa görmemdeki bulanıklık kayboldu."

"Mükemmel. Ama bilin ki o gece haliniz hiç iyi değildi. "

"Sayende. Duyduğum kadarıyla yüzün iyileşinceye kaçlar çalışamayacaktı. Elinden açıcılık gelir mi Bayan Johns."

Meredith gözlerini kırparak. "Elbette," dedi.

"Peki, Özellikle bisküvi yapmayı bilir misiniz?"

Neler olup bittiğini anlamamakla beraber, "Evet; ekmek de yaparım, bisküvi de, pasta da..." Zaten bunları herkes yapar gibi bir hali vardı Meredith'in.

Leo, göz ucuyla Rey'e baktı. Rey, bir şey söyleyememekle beraber şaşkınlığı bakışlarından belliydi.

"Jacobsville'de bir süre hem dinlenip hem çalışmaya ne dersiniz. Büyük bir evde sabahlan sadece bisküvi yapmaya ne dersiniz."

Bütün kardeşler, Meredith'in bu teklife ne cevap vereceğini belli ki merak ediyordu. Sadece Rey'in kaşları belirgin bir şekilde çatılmıştı. Belli ki, böyle bir tekliften fazla hoşlanmamıştı.

Meredith de tereddüt içindeydi. Bir kitabın kapağına bakarak bu kitap hakkında bir kanaat sahibi olmak yanıltıcı. Açıp okumak gerekirdi. Gülümsedi. Yüzündeki yaralar

acımişti. Leo'ya döndü. "Bay Hart galiba bu işi severek kabul edeceğim..."

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Leo neredeyse sevinçle haykırıyordu. "Meredith, inan bana bu kararından pişman olmayacaksın."

Meredith, daha bu andan itibaren aldığı kararın doğrusu olduğunu hissediyordu. Leo Hart iyi bir ağbi görünümündeydi. "Ev hizmetlerini yapmaktan da gocunmam. Aldığının hakkını veririm."

"Eh, sana bir ödeme yapacağımıza göre boş boş oturtmayız."

Simon, "Bak," dedi. "Bu adamlar insanı gerçekten de boş bırakmazlar. O bisküvi dedikleri şey var ya, bil ki o bisküvileri yapmak canına tak edecek. Hele bir de güzel yaparsan..."

"Aldırmam," dedi Meredith. "Yemek işlerini severim."

"Sen, Simon'a bakma. O her şeyi abartır. Hem hiç merak etme evindeymiş gibi rahat ettiririz seni. İstersen yeni bir fırın da alırız."

Meredith'in aklına o anda babası ve işi gelmiş, keyfi kaçır gibi olmuştu. "Ama toparlamam gereken bazı işlerim olacak."

"Bunun hiç sakıncası yok. Zaten doktorların beni buradan bu gün bırakacaklarını hiç sanmıyorum."

Rey genç kadında bir gerginlik hisseder gibi olmuştu. "Sem şimdi evine bırakırım. Gitmeye hazır olunca seni haberdar ederiz."

Meredith, "Tamam," diyerek Leo'nun elini içtenlikle sıkıyordu. "Giderek iyileşıyorsunuz. Bir iki gün içinde ayağa kalkarsınız."

Dışarıya çıkıp Rey'in arabasına yaklaşırken Meredith bir gözlemini söylemeden yapamamıştı.

"Kardeşiniz Leo'yu ilk gördüğümde onu çok heybetli bulmuştum ama bakıyorum hiçbirinizin bir diğerinden farkı yok. "

"Eeee, biz günlerimizi masa başında değil tarlada, ya da at sırtında geçiririz. O zaman et, yağ tutmaz insanın vücudu." Durup bir an Meredith'e baktı. "Leo seni sevdi."

"Bakın buna sevindim. Çünkü benim de kanım ona ısındı."

Rey buna her nedense kızmıştı, ama belli etmemeye çalıştı. Eve yaklaşıyorlardı.

"Jacobsville nasıl bir yerdir?"

"Ufak bir yerdir. Ama etrafı büyük çiftliklerle çevrilidir. İklimimiz hem tarıma, hem de hayvancılığa uygundur. Ama bugünlerde çiftlikler mali açıdan oldukça ciddi sorunlar yaşıyor. Biz bile başımızı ancak suyun üstünde tutuyoruz. Hayvanlardan hoşlanır mısın?"

"Evcil hayvanlar derseniz, evet ve özellikle kediye çok severim." Başını arkaya yaslayıp elini yarasının üzerine götürdü.

"Bir plastik cerrahına görünmeliydin."

Meredith olmaz anlamında başını iki yana salladı. "Mali gücümü aşar bu. Üstelik param olsaydı bile, haftalarca bir sürü cerrahi müdahaleye rıza göstermezdim."

Rey belli bir tereddüitten sonra omuz silkti. "Keyfin bilir."

"Meraklanmayın iyileşirim. Ama sizin yanınızda çalışırken yüzümün bu halde olması kötü bir tesadüf. El âlem sizlerden birinin eseri zannedebilir bu halimi."

Rey kahkahayla gülmüştü buna. "Bizi tanıyanlar, böyle bir şey Yapmayacağımızı bilirler. Ama sen yine de bisküvilerinin iyi olmasına çalış. Bisküvi merakımızı bu çevrede bilmeyen yoktur."

Rey dikkatle genç kadına baktı. Giyimi oldukça mazbuttu. "Bu giysilerinle, olay gecesindeki giysilerin arasında çok fark var."

"Söylemiştim, o akşam bir çılgınlar partisinden dönüyordum. Yaşamımı sokaklarda kazanmadığımı da söylemiştim."

"Kaç yaşındasın?"

Meredith kaşlarını kardırdı. "Yeterince yaşlıyım."

"Yani yirmi iki diyebilir miyiz?"

"Yirmi üç," dedi Meredith. Bunu da yeterli görmeyerek, "Çok yakında yirmi dört olacağım," diye ekledi.

"Ve de evli değilsin, öyle mi?"

Meredith pencereden dışarıya bakıyordu. "Özellikle son iki üç yıldır babamın

sorumluluğunu taşıyordum. Onu yalnız bırakamam."

"Ama anlaşıldığı kadarıyla içtiği zaman son derece tehlikeli biri oluyor."

Meredith elindeki çantayla oynuyordu. "O akşam anormal içmişti. Normal hallerde ona hâkim olabiliyorum. En büyük zorluk böyle bir içki sorunu olduğunu kabul etmemesi. Aslında bu durumu çok eski değil. Ama ben tek başıma bir şey yapamıyorum."

"Bir süre bizim için çalışacak olman iyi olacak. Simon mesleğinde hem çok iyidir, hem de çok saygın bir ismi vardır."

"Çiftliğiniz büyük mü?" Durup dururken sormuştu bunu.

"Çok büyük. Ülkenin ilk beş çiftliğinden biridir. Gelecek hasat zamanına kadar kalırsan ne büyük bir çalışma yapıldığını görürsün."

"Olmayacağım," dedi Meredith. "İyileşir iyileşmez buraya dönmem gerekiyor. Burada bir işim var."

"Ne yapıyorsun. Temizlik, bir lokantada aşçılık falan mı?"

Ters bir cevap vermemek için dilini ısırды Meredith. "Yani başka bir işe yaramayacağımı mı düşünüyorsun?"

Rey bakışlarını yoldan ayırmadı. "Bilemiyorum ama evcil bir görünümün var."

Bu aşamada bir cevap vermek istemedi. Nasıl olsa günün birinde yeteneklerini kabul ettirecekti onlara. "Yatak yapıp, hafif temizlik işlerine de bakıyorum."

"Bir ihtirasın yok mu? Çağımızın kadını muhteris oluyor."

"Acımasız bir tonla söylediniz bunu. Yoksa böyle muhteris bir kadının kurbanı mı oldunuz?"

"Birkaçının," derken yüzü iyice asılmıştı.

Meredith onun bu cevabına şaşırılmıştı. Rey kadınların beğenebileceği tiplerdendi. İtici havasının dışında son derece tipik bir adamdı. Ama kardeşlerden en sevimli ve yakışıklı olanı şüphesiz Leo idi.

"Sadece yüzüne mi vurdu, yoksa vücudunun diğer yerlerinde de darbeleri var mı?"

"Sırtıma da vurdu ama doktor muayenede fazla bir şey olmadığını söyledi." Derin bir iç çekti. "Çok yorgunum."

"İyi işte bugün iyi bir dinlenirsin. Ben yarın seni arayıp durumla ilgili bilgi veririm."

Arabayı Meredith'in evinin önüne park edip, onu kapısına kadar getirdi. Bu sırada yan gözle genç kadına baktı. Makyajsızdı, ama kesin olan bir şey varsa o da yüz hatlarının çok iyi çizilmiş olduğuydu. "Bu babanın ilk vukuatı değildi herhalde...?"

Meredith biraz da hayretle baktı Rey'e. Bunu tahmin etmesi için bir neden olmamalıydı. "Hayır. Ama bundan öncekiler acıtıcı olmaktan çok inciticiydi. Ama bunu nereden tahmin ettiniz?"

"Okul yıllarımda, babalarından kötü muamele gören iki arkadaşım vardı. Babaları ne zaman onları dövse, hiçbir iz kalmasa da bakışlarından anlamaya başlamıştım dayak yedikleri günleri."

"O his âlemini bilemezsiniz. Son derece aşağılayıcı bir durumdur. Çaresizsinizdir üstelik. Karşı koymanız işi büsbütün büyütür." Meredith'in yüzü al al olmuş gözleri parlaklık kazanmıştı. Rey bu kadının saçları omuzlarına dökülmüş halini hatırladı. Acaba pembe ipek bir elbisenin içinde neye benzerdi bu kadın.

"Ne o, yoksa boynuzlarım falan mı çıktı?"

Rey neşeli bir kahkaha attı. "Hayır. Bazı ihtiyaçların için bir avans ödememizi ister misin acaba?"

"Sadece Jacobsville'ye ulaşacak kadar para bana yeter."

"O da ne demek. Seni zaten Leo ve ben götüreceğiz oraya. "

"Eh o zaman galiba iyi bir patron olacağa benziyorsunuz."

"Bisküvileri yakmadığın sürece benim iyi bir patron olacağım kesin, ama aksi takdirde..."

"Benim niyetim zaten oradayken kardeşinize sığınmak. Eminim ki o beni bazı tehlikelerden koruyacak biri."

Rey bunu sevmemişti, ama bu duygusunu belli etmesi için bir neden yoktu. "Leo'nun öyle yumuşak başlı görüldüğüne inanma. Hem bil ki hiç de evlenecek bir tip değildir o, ben de..."

"Vah vah ne yazık, oysa bu işi arkasından evlilik teklifi gelir diye kabul etmiştim. Bakıyorum pek parlak zekâlı birisin, hemencecik anladın." Meredith'in hem kelime seçimleri ve üslubu, hem de ses tonu, zamanında çok sert ve kırıcı olabileceğinin ilk uyarışıydı.

"Alay etmen, açık konuşmamı engellemez. İhtiyacımızın sadece bir aşçı için olduğu konusunda uyarılmanın zamanıydı."

Meredith bu adama teslim olacak değildi. "Sanırım sadece kendi adına konuşman daha doğru olur. Leo adına bir konuşma hakkın olduğunu sanmıyorum..."

O sırada Meredith evinin kapısını açmıştı. Dönüp Rey'e ters ters baktı. "Sen ne kardeşinin, ne de benim sahibim değilsin. Ben, işime nasıl gelirse öyle hareket ederim ve senden ne izin isterim, ne de görüş. Yolun başındayken bunu böyle bilmende fayda var."

"Vay, vay..."

"Üstelik bu halinle hiçbir kadını etkileyemeyeceğini de bil."

"Kimi etkileyeceğime ben karar veririm ve bunun yolunu da bilirim. Ama sen nasıl olsa onlardan biri olmayacaksın."

"Desene hiç olmazsa bu konuda şanslıyım."

Rey bir şeyler söylemeye niyetlenip, sonra vaz geçti ve arkasını dönerek hızlı adımlarla arabasına doğru yürüdü.

Meredith kapıyı kapayıp sırtını kapıya yasladı. Sinirden titriyordu. Aslında ona işi teklif eden Leo değil de ve bu adam olsaydı hol halde bu işi kabul etmezdi. Ama Rey'den geleceği var gibiydi...

Ertesi gün saat on bir sularında Rey ona telefon ederek, saat birde onu alacaklarını söyledi. Meredith'in eşyaları zaten hazırda

Saat tam birde kapıya dayanan kocaman lüks arabanın, bu eski püskü evin kapısındaki görünümü oldukça komik duruyordu.

Meredith elinde bavulu arabaya doğru ilerlerken komşu evlerin pencerelerinden birçok bakanın olduğundan ve her birinin kendisiyle bu araba arasında değişik ilişkiler kurduğundan emindi. Bu ona oldukça değişik ve ilginç bir durum olarak göründü.

Meredith'in baştan aşağıya blucin bir takım giymiş olduğunu ve ayağındaki çizmeleri görünce Rey, "Sen işi yanlış anlamış olma, senden beklenen hayvan güdücülüğü olmayacak," diye takıldı ona.

"Benim de niyetim yok zaten böyle bir işe. Ama sanırım mutfakta çalışırken gece kıyafetinde olmamı istemezsiniz diye düşünmüştüm de..."

Rey, onun bavulunu arabanın bagajına koyarken. "Vallahi onu bunu bilmem, aslında pasta ve bisküvileri iyi yaptığın sürece ne giydiğin hiç derdim olmaz benim."

Bu sırada arabanın ön camından Leo'nun başı görünmüştü. "Günaydın, nasılsın bugün bakalım?"

Rey arka kapıyı açarak Meredith'in arabaya binmesine yardım etti. Meredith, "İyi günler," diye cevap verdi Leo'ya. "Bugün oldukça iyi görünüyorsunuz."

"Biraz baş ağrım var. Yoksa çok daha iyiyim elbette. " Arkasını dönüp Meredith'e baktı.

"Yüzünüzdeki şişlik ve morluklarda pek azalma yok gibi, acınız var mı?"

Rey direksiyona geçip motoru çalıştırırken, "Keşke bir de hastabakıcı götürseydik." dedi alaycı bir sesle.

"Siz ikinizden çok daha sağlıklı görünen, büyük kazalardan çıkmış insanlar gördüm ben..."

Leo boynunu hafiften Meredith'e doğru çevirerek, "Bunun sana kötü muamele etmesine izin verme Meredith. Ben zaten onun hassas noktalarıyla ilgili sana birkaç ipucu verdikten sonra, sanırım o da buna cesaret edemeyecektir."

Meredith şimdilik ağzını kapalı, gözlerini açık tutmanın daha akıllıca olacağını düşünüyordu. Ama yeni patronunun onu hiç üzmeyeceği belli gibiydi.

"Jacobsville'nin yerlisi misiniz?" diye sordu Meredith. Konuyu ki kendi üzerinden başka yöne çevirmek daha akıllı bir yoldu.

"Hayır," dedi Leo. "Aslında biz San Antonio'danız. Jacobsville'deki çiftlik bize atalarımızdan miras kaldı. Biz de oranın gerçek patronları olmaya karar vererek yaşamımızı orada sürdürüyoruz. İyi de ettik. Şehir hayatından ve kalabalıktan pek hoşlanmaz bir yapımız var. Jacobsville'deki yaşamımızı istediğimiz şekilde ve belli bir mahremiyet içinde geçirebiliyoruz."

"Kalabalık ve gürültülü şehir hayatını ben de hiç sevmem," derken büyükannesinin For Worth'daki, çiçeklerle çevrili bahçesini düşündü Meredith. "Keşke babam Houston'daki işi kabul etmeseydi."

Sesinde içten bir hayıflanma vardı.

"Baban ne iş yapıyordu ki?" diye sordu Leo.

"Emekli," dedi Meredith daha fala ayrıntıya girmek istemeyerek

Rey yeni hatırlamış gibi, "Bu arada Simon ilgililerle konuştu, o alkol belasından tam olarak kurtulmadıkça babanı serbest bırakmayacaklar," dedi ve dikiz aynasından Meredith'e bakarak. Bir süre seninle görüşmemesinin de bu tedavinin sağlığı için şart olduğunu söylemişler. İçki bırakma sendromunun geçmesi lazım."

"Bu sendromu gayet iyi tanıyorum. Kötü alışkanlıklar yeni de olsa zor terk ediliyor."

"Sen okumaya çok meraklı olmalısın," dedi Rey lafa karışarak. "Hayatımda bu kadar çok kitabı ilk olarak senin evinde gördüm. Hepimiz bir şeyler okuruz, yine de bizim evde o kadar kitap yok."

"Okumayı severim," diye cevap verdi Meredith. "Öyle ki evde televizyon açtığımız bile pek olmaz..." Bir ara başka bir şey hatırlamış gibi durdu. "Size saldıranları inşallah bulmuşlardır Bay Hart."

"Leo," diye ismiyle hitap edilmesini istediğini gösterdi Leo "Aslında Leopold'dür ama kimse zahmet edip tamamını söylemez." Sonra cesaret verici bir gülümsemeyle genç kıza baktı. "Çalıştırdığımız insanlarla aramızda fark yaratmamaya özen gösteririz."

"Çok insan çalışıyor mu yanınızda?"

"Az sayılmaz. Tabii bir kısmı sadece yarım zamanlı ve bordrosuz çalışır. Birçok muhasebeci, veteriner, bilgisayarıcı. Bir besi çiftliğini idare etmek oldukça zor bir iş haline geldi bugünlerde. Çok arada bir hukuki mütalaa aldığımız bir avukatımız bile var."

"Kediniz, köpeğiniz falan da var mı?"

"Her zaman," dedi. Rey. "Sürüleri düzene sokan bekçi köpeklerimiz var. Ahırlarda fareyle mücadele için de birçok kediler var."

"Herman evde olsaydı, belki çalışmayı kabul etmezdin."

"Kimmiş ki bu Herman?"

"Cag'ın yılanıydı. Altmış kiloyu bulmuştu ve Cag'in odasındaki bir kafeste yaşardı. Allahtan Cag Tess ile evlenme kararı aldığı anda ikisi arasında bir seçim yapmak zoruna kalmıştı ve göğüs farkıyla Tess kazandı."

"Aslında Herman'ın kimseye zararı dokunmazdı ama Tess bize çalışmak üzere geldiğinde, Herman'ı bulaşık makinasında görünce kalp krizinden gidecekti az kala."

"Herhalde haklıydı da..." "Zaten açık alanlarda yaşayanlar daima yılan ve benzeri tehlikelere karşı dikkatli ve hazırlıklı olmalıdırlar."

Leo biraz da işe yarar bilgi vermek gereği duymuştu. "Garajın üzerinde büyük ve rahat

bir daire vardır. Pencereleri ufaktır ama eksiksiz bir yerdir. Tess, Cag'le evleninceye kadar orada oturdu."

"Kalacağım yer konusunda fazla titiz değilimdir." Meredith'in ifadesi samimiydi. "Bir işim olduğu için sizlere müteşekkirim. Bu halde Houston'daki işime gidemezdim."

"Çiftlikteki yaşamında yüzündeki izlerle ilgilenecek hiç kimse olmayacak. Zaten bu morluklar da zaten kısa bir sürede geçer."

"İyileşeceğim muhakkak ama başa bir darbe alınması pek küçümsenemez. Bir süre ihtiyatlı olmakta fayda vardır."

Konu tatsız bir yere gelmişti. Allahtan Rey benzin almak için ilk istasyona girmişti.

Rey arabadan çıktıktan sonra Leo kolunu koltuğun arkasına atarak Meredith'e döndü. "Rey hala canını sıkıyor değil mi?"

"Beni sevdiğini zannetmiyorum." Acı bir gülümseme vardı yüzünde. "Sana saldıranlarla benim bir ilgim olduğunu sanıyor hala."

Leo güldü. "Yahu senin boyun bile yetmez başıma bir şey vurmaya. Ama Rey kadınlardan pek hoşlanmaz. Bir telekızla tatsız bir macerası oldu." Meredith'in şaşkınlığını görünce biraz daha açıklama gereği duydu. "Yüzüğü almış, balaylarındaki yer ayrılmıştı. Onun hakkında tam bilgiyi ancak tren kalkmak üzereyken almıştı. Bu olaydan sonra epey bir süre kendine gelemedi."

"Hele beni o kıyafette gördükten sonra benden şüphelenmekte pek de haksız sayılmaz."

Leo'nun kaşları çatılmıştı, "Ne vardı kuzum o gece sırtında?"

"Ne olacak canım Kolej yıllarımdan kalma bir elbiseydi, tam bir çılgınlar partisine uygun bir şey. Partide canım sıkıldığı için erken çıkmıştım. Yürüyerek eve dönerken, iki adamın birini hırpaladığını gördüm."

"Şansım varmış," diye mırıldandı Leo.

"Bu başıma bir kere daha gelmişti. Bu durumlarda ne yapılması gerektiğini erkek kardeşimin bir arkadaşından öğrenmiştim..." Fazla konuşmuştu. Başına gelen acıklı bir olayı bu adama anlatmasının yeri değildi. Ama burada dursa, bu sefer de bir takım sorulara muhatap olacaktı. "O bu durumlarda bağırılması ve adamları kovalama hamlesine girilmesinden yanaydı. O zaman saldırganların bir kaçma içgüdüleriyle hareket edeceklerine inanırdı."

"Allahtan başarılı olmuş bu denemen. İyi de, kusura bakma o partide ne işin vardı senin?"

Meredith aslında zor cevap verilecek bu soruya rahat bir havada cevap vermişti. "İşte beraber çalıştığım kız arkadaşlarımdan biri, biraz değişikliğe ihtiyacım olduğuna ikna etti beni. Ben de bir çlgınlar partisine uygun olacak bir elbiseyle oraya gittim. İçkiyle, uyuşturucuyla hiç ilgim yoktur. Sarhoş erkeklerden biri biraz ilen gidince oradan ayrılmaya karar verdim. Senin anlayacağın kendimi korumak için yaptığım bir hareket seni kurtarmama neden oldu."

"Partileri ben de sevmem. Sarhoş olmaksa hiç başıma gelmedi."

Meredith dışarıya baktı. Rey benzin almış, kahveler için uzaklaşmıştı. "Rey'in içkiyle arası nasıldır?"

"O da pek ender içer. Katı bir adamdır Rey."

Kapı açılmış Rey elinde iki kahve ile belirmişti...

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Hart çiftliği Meredith'in gözünde canlandırdığı gibi bir yerdi. Kocaman araziyi çevreleyen tahta barikatlar elektrik akımıyla donatılmıştı. Yemyeşil bir alanın her yanı serbestçe dolaşan besili hayvanlarla doluydu. Otlaklarda atlar dolaşıyordu. Ahır dedikleri yere bir B-52 bombardıman uçağı sığardı. Meredith'in dikkatini en çok çeken İspanyol stili arklardan oluşan ahşap evdi. Etrafı çok yüksek olmayan sayısız ağaçla çevrilmişti. Evin önünde bir arkasında bir havuz vardı. Öndekinin dekoratif bir havuz olduğu anlaşılıyordu, arkadaki doğal bir gölete benziyor, içinde ördekler yüzüyordu. Güzel bir Kasım güneşi etrafı ışığa boğmuştu.

"Havuzda kırmızı süs balıklarınız var mı?" diye sordu Meredith.

"Çeşitli süs balığı var. Yanına gidince görürsün." Genç kızın ilgisi Leo'nun hoşuna gitmişti. "Ayrıca soğuk günlerde ısıtma sistemi olduğu için yılın her mevsiminde rahat bir yaşam ortamı bulurlar. Su leylakları ve bazı su bitkileri de vardır."

"Bahar aylarında buraları muhteşem olmalı," derken havuzun etrafındaki gül bahçesine bulutlu nazarlarla bakıyordu.

"Bizim için yılın dört mevsimi güzeldir buraları," derken Leo'nun buradan başka bir yerde yaşayamayacağı belli oluyordu. "Çiçekler hepimizin büyük aşkıdır. Bu hırçın doğada gözümüz gibi bakarız onlara. Tess çiçekler ve onların bakım ve yetiştirilmesi konusunda özel bir eğitim aldığı için bu konu onun denetimindedir."

"Odaların temizliği insanın vaktinin büyük kısmını alır," diye söze karıştı Rey, sanki ona

sorulmuş gibi.

Leo'nun ona baktığını görünce, "Yeteneklerimin ancak buna uygun olduğunu sanıyor," diye mırıldandı.

"Gizem dolu bir kadına benziyorsun," derken Leo'nun sesinde bu gizemi çözmek ister gibi bir hava vardı.

"Bazı özelliklerim vardır," dedi Meredith. "Ama bunların hiçbirisi utanılacak şeyler değildir."

Leo güldü. "Biliyorum. Burada güvenli olacaksın ve senden beklediğimiz tek şey güzel güzel bisküviler ve kekler. İyileşeceğin zamana kadar baban da o beladan kurtulmuş olur nasıl olsa."

"Umarım," derken Meredith' in sesinde ümitsizlik vardı.

Leo ondaki bazı endişeleri hissetmişti. "Bak, eğer konuşmak istediğin bir şeyler olursa, hiçbir yorum yapmadan dinlerim."

Meredith dönüp Leo'ya sıcak nazarlarla baktı. "Teşekkürler Leo. Ama korkarım konuşmanın pek yararı olmaz. İnsan bazı şeylerle yaşamasını öğrenmek zorunda. Hem şu anda sorunlarımı hatırlamak da istemiyorum. Bazı şeyler o kadar taze ve canlı ki..."

"Bunlar sadece babanla ilgili olmamalı?"

Meredith, "Belki de," diyerek aldırılmaz bir havada omuz silkti.

"Her neyse, sen şimdi hiçbir şeye aldırılmaz buradaki günlerini geçirmeye çalış. Buraları seveceğinden eminim."

Bu sırada Rey arkasında ellerini önlüğüne kurularak gelen yaşlı bir kadınla onlara doğru yaklaşmaya başlamıştı.

"Bu Bayan Lewis," dedi Leo. "O bizim emektarımızdır. Zaten emekli de olmuştu ama sırf bize bisküvi ve kek yapmak için çalışıyor Zamanla bu işi sana devredecek ama bunun acelesi yok."

"Zamana gerek yok Leo. Çalışan bir kafa için, çalışan bir bedene ihtiyaç vardır her zaman."

Rey, Meredith'e dönerek, "Bayan Lewis, seni Bayan Meredith Johns'la tanıştırayım. Kendisi yeni aşçımızdır..."

"Evet," dedi yaşlı kadın. "Artirit nedeniyle ellerimi istediğim gibi kullanamaz bir hale gelmiştim. Hoş geldin kızım."

"Bayan Lewis sana evi gösterirken ben de eşyalarını odana taşıyım," dedi Rey.

"Dur bakalım Rey, Meredith daha yeni geldi biraz nefes alsın."

"Tamam, da işlere başlaması için fazla zaman kaybına da neden yok." Rey, bütün bunları daha yumuşak bir ses tonuyla söyleseydi aslında yadırganacak şeyler değildi söyledikleri.

"Meredith de aynı fikirde," dedi Leo. Bu sözlerin de bile gizli gizli Meredith'i koruyan bir hali vardı Leo'nun.

Bayan Lewis ile Meredith onlardan uzaklaşırken, Lewis ev ve yaşayanları hakkında bilgi vermeye başlamıştı. "Aslında ev büyük olduğu için işi az sayılmaz. Ama Allahtan bizim beyler öyle dağınık değildir. Ama yine de arazide yaptıkları işler oldukça pis olduğu için evi kirletmekte birebirdirler. Dehşetli çalışkan insanlardır."

"Burada ne kadar çalışacağımı bilmiyorum," dedi Meredith gerçekten bilmeyen ve mırıldanan bir sesle. "Bana bu işi teklif etmelerinin nedeni şu yüzümdeki darbe izlerinin iyice geçmesi içindi." Bu sırada eli yavaşça sol yanağına gitmişti. Kadının bakışlarından bunu kimin yaptığını sorma arzusunu hissetti Meredith. Ama yaşlı kadın bazı şeylere karışılmaması gerektiğinin bilincindeydi.

"Burada hiç kimse seni incitmez," demekle yetinmişti. Meredith'in dudaklarında uçuk bir tebessüm belirmişti. "Babam son zamanlarda aşırı içer oldu, bu izler de onun son derece sarhoş olduğu bir gecenin hatırası. Aslında çok düzgün ve beyefendi bir adamdır. Ama son zamanlarda başına gelen bir olayı kaldıramadı. Ne yazık ki şu anda hapiste." Meredith derin bir soluk aldı.

"Aslında ona çok yardımcı olmaya çalıştım ama beceremedim."

Yaşlı kadın hiçbir şey söylememiş sadece ona sarılmakla yetinmişti. Bu ise, Meredith'in gözlerinde uygun bir zamanı bekleyen gözyaşları için tetikçi oldu ve genç kız hıçkırıkları içinde Annie Lewis'in boynuna sarıldı.

(<http://img73.imageshack.us/img73/7678/imgcrayjk5.gif>)

Rey, Meredith'i ararken uzaktan da olsa bu sahneye şahit olmuştu. Bayan Lewis'in göz pınarlarında beliren bir çift yaş, Rey'i de etkilemişti.

Rey'i fark eden Bayan Lewis bir süre sert sert ona baktıktan sonra kaşlarıyla oradan uzaklaşması talimatını vermişti Rey'e. O da tereddütsüz bir şekilde bu talimata uyarak kaybolmuştu kapıdan...

Öğlen yemeği başarılı geçmişti. Meredith koca bir tepsi kek hazırlayıvermişti kısa bir zamanda. Et olarak; bôfstragonof tipinde kesilmiş ince et parçaları, doğranmış sebzeler

ve fasulyeyle pişirilmiş ve leziz bir sosla karıştırılmıştı. Mükemmel pişirilmiş bir pilav ve salata etin lezzetini daha da doyumsuz bir hale getiriyordu. Tatlı olarak da taze meyvelerle yapılmış bir meyve salatası vardı.

"İşte bu mükemmel," demek zorunda kalmıştı Rey bile. "Biz genellikle kızarmış biftek ve bir dolu patates yeriz öğlenleri."

"Oda iyi tabii ama her öğün çok yağlı şeyler kolesterolünüz için hiç de iyi değil."

Leo gülerek, "Bir diyetisyeni mi dinliyoruz acaba." diye takıldı.

"Çağdaş kadınların hepsi, hem kendi hem de bakmakla sorumlu olduklarının yemek rejimlerine bilimsel olarak yaklaşmalı ve icaplarını yerine getirmelidirler. Burada çalıştığım sürece de bundan ben sorumluyum. Öyle her önüne gelen yemek olmaz."

"Hepsi iyi de, eğer burada kalmak istiyorsan önüme hiç kereviz koymamalısın, nefret ederim." Rey onu belki de dostane bir şekilde uyarıyordu.

Meraklanma," dedi Meredith. "Kerevizi ben de sevmem."

"Son defa Brewster'lere gittiğimde kerevize ben de doydum."

"Jenie Brewster, Kerevizin Leo'ya iyi geleceğini düşünüyor olmalı. Şimdi psikoloji eğitimi yapıyor."

"Yirmi yaşında," diye açıkladı Leo. "Ve tabii her şeyi biliyor."

Meredith yemeğini çabucak bitirerek kahveleri yapmaya kalktı. Leo'nun, Brewster denen bu kızdan göstermeye çalıştığı kadar rahatsız olmadığı izlenimini edinmişti.

"Bayan Lewis bana bir liste bıraktı. Bakkaldan bazı alış verişe ihtiyaç olduğu anlaşılıyor," dedi Meredith. Bundan kimin sorumlu olduğunu henüz bilmiyordu.

"Çiftlik kamyonetlerinden birini kullanabilirsin," dedi Leo.

"Aylardır araba kullanmıyorum," dedi Meredith.

Rey hayretle sormuştu. "Araba kullanmıyor musun?"

"Otobüse binmeyi tercih ediyorum." Otomobil kullanmaktan neden nefret ettiğini onlara söylemek için bir neden yoktu.

"Tamam," dedi Leo. "Seni ben götürürüm."

"Olmaz," dedi Rey. "Sanki sen ondan daha iyisin. Üstelik senin de bu halde şehirde

dolaşmaktan hoşlanacağım hiç sanmıyorum."

Aslında aldırmazdı ama bu konuda Rey'le tartışmanın manası yoktu. "Galiba kala kala bu iş için bir tek sen kalıyorsun," dedi Meredith gülümsemeyle Rey'e bakarak.

Rey içinde tatsız bir takım duyguların uyandığını hissetti. Bunun nedeni kızın bakışları değildi, olmamalıydı.

Leo onun bu bakışlarını fark etmiş ve gülümsemekle yetinmişti. Hafifçe öksürünce Rey de ağzındaki meyveyi yiyip bitirmesi gerektiğini hatırladı. Lokmasını yutup. "Ben alırım," dedi. "El âlemin dikkatini çekmeden yollarda yürüyebilecek tek kişi de benim."

Leo meyve salatasını bittirerek kardeşine baktı. "Bir şortla şehre çıksan o kıllı bacakların her şeyden fazla dikkat çekerek."

"Söyleyene bak," dedi Rey. "Oğlum seninkinin yanında benim bacaklarım bir tasarım harikası."

"Neyse," dedi Meredith. "Bu fazla önemli değil, Allahtan İskoçyalı değilsiniz."

Bunu anlamaları biraz sürmüştü ama Leo kardeşini bir İskoç etekliği içinde düşününce basmıştı kahkahayı. (<http://img114.imageshack.us/img114/7472/imggrin2zc8.gif>)

Rey ise hafifçe dudağını kıpırdatmakla yetinmişti. Pek gülme havasında değildi. Meredith'in Bayan Lewis'in kollarında ağlaması etkilemişti onu. Olsa olsa yirmi dört yaşındaydı ki, bu yaşlardaki kadınların en az iki üç erkek arkadaşları ve ilişkileri olurdu. Kalp atışlarının ritminde belirgin bir değişiklik olmuştu. Kızın sırrı belki de evli olduğuydu. Arabada yüzük parmağını nasıl ovaladığı gözünün önüne geldi bir an. Parmağında yüzük de yoktu, izi de. Evli bir kadın gibi de durmuyordu. İyi de zaten nasıl olurdu evli gibi durmak. Üstelik şu anda bir kocası falan olmadığı kesindi. Acaba eskiden evlenmiş miydi hiç? Üzücü bir aşk hikâyesinin izlerini taşır gibi bir hal vardı halinde. Ama gece yarısı, o kıyafetle sokaklarda rezen bir kadının, hafif bir şey olduğu da muhakkaktı. Yan gözle kızı incelemeye başladı.

Hareketleri son derece doğaldı Janie Brewster'le bu kız arasında büyük bir fark vardı. Genç yaşına rağmen Meredith çok daha olgun bir kadına benziyordu. Etrafına emir veren bir hali vardı, bir emir alırken bile. Acaba bu kızın gizemini çözebilecek miydi? Leo ve o, sırf kadına yardım olsun diye onu işe almışlardı. Ama acaba büyük bir hata mı yapmışlardı. Eğer Leo'yu soymaya kalkan adamlardan biriyle bir ilişkisi varsa, hiç de güvende sayılmazlardı.

Kısacası Rey bu kıza güvenemiyordu. Ona bakmak bile kan basıncını artırmaya yeterli olsa bile, bu kıza karşı gardını hiç düşürmemesi gerekiyordu ve o da böyle yapacaktı...

Günlerin yedisi bir araya gelince haftayı oluşturmuştu. Meredith'in yüzündeki izler

giderek kayboluyordu. Onu bacaklarındaki blucin kadar sıkın endişeleri genellikle ev işleri yaptığı zamanlarda kaybolmaya başlamıştı. Ama ev içindeki işlerdeki yavaşlık onu sıkıyordu İşinin o hızlı akımını özler olmuştı.

Bütün boş zamanlarına rağmen kendisiyle ilgili bazı şeyleri düşünmemesi aslında yanlıştı. Bir öğleden sonra balıkların yüzdüğü havuzun yanında oturdu. Tembel tembel yüzen balıklara baktı. Su soğuk olmalıydı ama donmamıştı. Havuzun sadece bir bölümü ısıtıldığı için balıklar oraya dolmuşlardı ve serbestçe yüzemiyorlardı. Çevresindeki çiçeklerle bu havuz yaz aylarında ne güzel, bu balıklar kim bilir ne kadar hareketli olurdu...

Çiçek yetiştirmeyi çok severdi. Evini, evdeki saksı bitkilerini, bazı anıları unutabilmek için yok etmişti, ama şimdi bütün bunları özliyordu. Aslında bazılarını koruyabilirdi bu anıların. Örneğin; Mike'ın tatil günlerinde ve balığa çıktığında giydiği o biçimsiz şapkayı... Annesinin Çin vazolarını ve güzel ince geceliklerini bile özlemişti. Oysa bütün bunları kendisi atmıştı. Geçmişle ilgili bütün bağlarının kopması doğru gibi gelmişti ona. Ne büyük hataymış...

Ön kapıya doğru yaklaşan bir kamyonetin sesiyle irkildi. Rey Leo bir hayvan pazarı için iki gündür çiftlikten uzaktaydılar.

Meredith kalkıp onlara doğru yaklaşmaya başladı. "Koyu bir kahveyle kara pastaya ne dersiniz?"

"İşte şimdi on ikiden vurdun," dedi Leo. "Bu tarifeli uçaklardan nefret ediyorum."

Rey ise daha çok Meredith'le meşguldü. Bir süre genç kıza baktı. "Yaraların oldukça iyileşmiş, yüzüne de kan gelmiş," dedi.

"Açık havada kaldım epey. Siz gelirken de balıkları seyrediyor—dum. Balıkların yüzmesini seyretmek insanı rahatlatmış."

Leo gülerek Meredith'e yaklaştı. "Eh, o zaman biz geceyi burada balıkları seyrederek geçirelim. Hayvan fiyatlarının düşüp, yem fiyatlarının tavana vurduğu bir dönemde bu bize iyi gelebilir. "

"Hayvancılık oldukça zahmetli bir iş olsa gerek," dedi Meredith.

"Hem de tahmin edebileceğinden çok daha zahmetli." Meredith'in kapıya doğru yürümesini arkadan seyrederken seslendi Meredith'e, "Hey senin kalçada da bir şey mi var."

Meredith cevap vermek için dönüp Rey'e baktı. "Evet, nerden anladın ki?"

"Dikkatle bakınca sağ ayağında bir topallamayı görmemek mümkün değil."

Meredith insiyaki olarak elini sağ kalçasına götürmüştü. " O gece sağ tarafıma düşmüştüm. Yer oldukça sertti."

"Odandaki banyoda jakuzi var. Adalenin yumuşamasına yardımcı olabilir."

"Onu keşfettim bile," dedi gülererek. "Oldukça yaralı bir lüks. Bizim evde ise akarken nazlanan bir duştan başka bir şey yok."

Rey uzun uzun Meredith'e baktı. "Bir fırsatını bulduğumuzda babanın durumu ile de ilgilenmeliyiz."

"İyi olur," dedi Meredith sakın görünüyordu. Bu kadın gerçekten oldukça güzeldi. Hele vücuduna diyecek yoktu. Bugüne kadar bekâr kalmış olabilir miydi? Üstelik oldukça sevimli bir kadındı.

Vücudunun çekiciliğini kör bile görebilirdi.

Farkında değildi ama o da genç adama benzeri bir hayranlıkla bakıyordu. Rodeo binicisine benzer bir vücudu vardı. Hareketleri son derece erkeksiydi. Ama Meredith'i en çok etkileyen tarafı bakışlarıydı. Şimdi yakınındayken dudaklarının çizgileri de genç kadının dikkatini çekmişti. Acaba nasıl öpüşürdü. Meredith düşündüklerinin ne kadar tehlikeli olduğunun farkına varınca, bakışlarını genç adamdan uzaklaştırarak oradan uzaklaştı.

Leo bu sahneye sadece seyirci olmaktan çıkarak, "Vay vay, bakıyorum kızı etkilemeye başladın," diye sataştı kardeşine.

"Keser misin sen benimle dalga geçmeyi?"

"Ya da tam tersi, kız seni etkilemeye başladı." Leo kardeşinin üstüne üstüne gidiyordu.

Rey cevap vermek yerine odasına doğru yürüdü. Odada üzerindikileri çıkartıp çiftlik kıyafetini giydi. Elini yüzünü yıkarken aynaya baktı. Leo'nun söyledikleri doğru olabilir miydi? Olmamalıydı...

Hart kardeşler elbiselerini değiştirip aşağıya ininceye kadar kahveleri hazırlamış ve kara pastayı fırından çıkartarak mutfak masasına koymuştu.

"Sen bir şey yemeyecek misin?" diye sordu Rey.

"Benim çamaşırları kurutma makinesinden çıkartmam lazım. Bir şeye ihtiyacınız olursa seslenin, hemen gelirim." Meredith bir anda gözden kaybolmuştu.

"Ona güvenmediğini hissetmek kızcağızı rahatsız ediyor," dedi Leo kardeşine.

Rey'in gergin olduğu hareketlerinden belliydi. "Onu hiç tanımıyoruz," dedi. "Evvelden birini işe alırken hakkında mutlaka bir araştırma yaptık." Biraz durduktan sonra devam etti. "Bu prensibi bu kız yüzünden bozmamız bence yanlış oldu, işi geçici olsa bile."

"Söylediklerini şu şekilde anlayabilir miyim? Beyimiz bu kız hakkında daha fazla bilgi sahibi olmak istiyor..."

"Nasıl istersen öyle anla." Aslında bu ifadenin içinde biraz da kabul vardı. "Ama unutma ki, eğer kötü bir niyeti varsa bize çok büyük zararlar verebilir. Unutma ölebilirdin." Biraz ileri gittiğini hissetmişti Rey. "Tabii kızın o adamlarla bir ortaklığı olsaydı..."

"Kimsenin özel hayatına karışmak gibi bir huyum yok ama mademki çiftliğimizde yaşıyor, hakkında bazı bilgiler edinmemiz fazla sakıncalı değil."

"O zaman ben senin de mutabakatınla yarın sabah erkenden bir ajansla temasa geçerim." Pastadan kocaman bir lokma aldı. "Ama aşçılığına diyecek yok doğrusu." "Kahvesi de mükemmel," diye ekledi Leo.

İkisi de birbirine bakıp gülümsediler. Ancak hakkında bir tahkikat yapıldığını duyarsa çok ters olurdu. Leo buna razı olmuştu, ama ne yapıp yapıp, ajansın verdiği raporu ilk olarak kendisi görecekti. Meredith bazı sırlarını saklıyorsa bunun geçerli nedenleri olmalıydı.

Özel dedektifin araştırmaları bir noktaya ancak iki günde gelebilmişti. Dedektifin raporu geldiğinde Rey bir bilgisayar semineri için çiftlikten uzaktaydı. Leo odasına kapanarak, kapıyı sıkı sıkı kapadıktan sonra dedektifin zarfını açmıştı. Raporu okumayı bitirdikten sonra ufak ağaçları sallayacak bir şekilde soluğunu verdi. Demek ki Meredith'in sırrı buydu. Babası içmesin de ne yapsın diye düşündü. Bu şartlar altında Meredith'in de geçmişinden hiç bahsetmemesi normaldi. Onun gerçek mesleğini öğrenince gülümsemeden edemedi. Ama bu kız istemedikçe ve buralardan gitmedikçe Rey burada yazılanların büyük bir kısmını öğrenemeyecekti. Çünkü Rey en ufak bir bilgiden olmadık sonuçlar çıkartmaya bayılırdı. Rey'in artık durulup sakin bir hayata ihtiyacı vardı ve Meredith bunu ona verecek en uygun kadındı.

Meredith, gerçek kimliğini saklamaktan gizli bir zevk duyuyor olmalıydı. Üstelik işinin yük ve stresinden sonra buradaki ev temizliği ve mutfak hizmetleri herhalde onun pek hoşuna gidiyordu.

Leo raporu elinde salladı. Rapordaki isimlerden birini tanıyordu. Mike, Houston'lu bir polis şefiydi. Hart'ın akrabalarından olan Colter Banks, Mike denen bu adamın arkadaşıydı. Dünya ne kadar küçük diye düşündü Leo.

Rey raporla ilgili bir şey sorduğunda, dedektifin başka bir işle meşgul olduğunu ve Meredith'in durumuna pek yakında bakacağını söyleyebilirdi.

Rey seyahatten eve döndüğü gece Meredith evde yalnızdı. Leo Janie'nin daveti üzerine

Brewster'se akşam yemeğine gitmişti. Rey içeri girdiğinde Meredith bulaşık makinesini kapatarak ışıkları kapatmak üzereydi.

Rey kapının aralığında kapıya dayanarak duruyordu. Başındaki kovboy şapkası gözlerini gölgelediği için baktıkları yer görülmüyordu. Ceketini bir omzundan geriye atmıştı.

Oysa Meredith'in saçları bile taralı değildi. Biraz önce mutfağı sildiği için ayakları çıplaktı. Üzerindeyse yırtık pırtık denilebilecek bir blucin ve kısa kollu bir gömlek vardı. Hart kardeşlerden hiçbirini bu saatte beklemediği için rahatlamak için içindeki sutyeni bile çıkartmıştı. Rey kapıdan içeriye doğru adım attığı sırada, "Bakıyorum çıplak ayak olmayı tercih ediyorsun," dedi.

"Aslında çok sağlıklı bir alışkanlık olmadığı muhakkak. Ama iş yaparken böyle daha rahat çalışılıyor. Sana kahve ile beraber yiyecek bir şeyler de vereyim mi?"

"Olabilir," dedi Rey yüzünü buruşturarak. "Aptal herifler uçakta yine sadece fıstık verdiler. Bunlar bize neden maymun muamelesi yaparlar bir türlü anlamıyorum."

Meredith kesik bir kakhaha atmıştı. Her nedense bu ses Rey'e çok tatlı ve heyecanlandırdı gelmişti. " Kahveyle beraber sana salamlı bir sandviç de yaparım."

Rey bir iskemleyi çevirerek at biner gibi oturmuştu. "Sen kahveyi yap, yeter Meredith. Bu akşam bazı rakamlar üzerinde çalışmam gerekiyor."

"Bence erken yatsan daha iyi olur. Son derece yorgun görünüyorsun zaten."

Rey önce cevap vermeden bir süre baktı Meredith'e. "Bana annelik etmek isteyenlerden hiç hoşlanmam ," dedi en sonunda.

Meredith kızarak arkasını dönmüştü. Kahve fincanını doldururken elleri titriyordu.

Rey ona bu şekilde davranmakla haksızlık ettiğini fark edip kendi ne lanet etti. Bu kadın bu saatlere kadar onların evini temizleyip, yemeklerini yapıyordu. Rey'e söylediğinde de elbette bir kötülük yoktu. Bir şekilde kendini affettirmesi gerekiyordu.

Sandalyesinden kalkıp genç kızın arkasına yürüdü. "Kusura bakma," derken sesi boğuk çıkmıştı. Ellerini arkadan Meredith'in omzuna koydu. Bu Meredith'in tüm vücudunun titremesine neden olmuştu. Bunu Rey bile fark etti. Sonra solukları sıklaşmaya, kalp atışları hızlanmaya başladı. Rey ona çok yakındı ve bu değişiklikleri fark etmemesi imkânsızdı.

Meredith'i kendine doğru çevirdi. O sırada bunu neden yaptığını bilmiyordu. Ama başını eğince dudakları Meredith'in dudaklarıyla buluşmuştu.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Meredith dizlerinin bağıнын çözölmek üzere olduğunu hissetti. Bu adamın dizlerinin dibine çökmek için büyük bir gayret sarf ediyordu. Yıllardır ilk kez bir erkek ona böylesine zevk veriyordu. Hem bu yıllar öncesinin zevkından farklıydı. O zaman Meredith erkeğe çılgın gibi hayran, erkeke ona karşı neredeyse kardeşçe duyguları daha ağır basan biriydi.

Rey'in dudakları, dudaklarından boynuna kaymıştı. Sonra dişlerinin ufak darbelerini duydu çenesinde. Elleri giderek Meredith'in bluzunun içine doğru hareketleniyordu. Serin ellerinin alev alev yanan memelerine teması şehveti körükleyen bir etki yaratıyordu.

Dudakları çenesinden yavaşça yükselip Meredith'in dudaklarıyla buluşmuştu bir daha. Bu işlerde genç kadından çok daha deneyimli olduğu belliydi. Başka sahalarda gösterdiği profesyonel yeteneği bu sahada gösteremiyordu. Ama bu acemiliği Rey'i daha da tahrik ediyordu. Meredith'in, Rey'e bir eğilimi olduğu her hareketinden belli oluyordu ama nasıl davranacağını bilemeyen bir hali olduğu da ortadaydı. Bunun nedeni genç kadının bazı tereddütlerin den olabileceği gibi, Rey'in böyle bir atağını hiç beklemediğinden de olabilirdi.

"Hoşlanıyor musun," diye fısıldadı kulağına. "Duygularına direnme. Sen de benim dudaklarımdan zevk al."

Rey'in sözleri kalın bir sis tabakasının arkasından geliyor gibiydi. Ne söylediğini tam olarak anlayamıyor, ama gene de emirlerine uyuyordu. Onu itmek için göğsüne dayanan eli itmek yerine avuçlarının içini kıvılcımlandıran bir zevkin vücuduna akmasına neden oluyordu. Meredith de dudaklarını iyice aralamıştı. Kasıklarında giderek artan sertliğin verdiği hazla vücudunun altını Rey'in vücuduna iyice dayamış ve kıvranmaya başlamıştı. Dudaklarından aldığı haz, belden aşağısında duyduğu bu baskıyla dayanamayacağı bir zevk âleminin içine atıyordu Meredith'i. Bu yavaş yavaş göğe doğru yükselme his veriyordu ona. Uçmadan, hiç gayret sarf etmeden göğe yükselmek gibi bir şeydi bu. Birazdan uçabilirdi bile.

Rey bir an tereddütle gerileyip Meredith'in yüzüne baktı. Dudakları kızarmış ve şişmiş gibiydi. Gözleri birbirinden ayrılmadı bir süre. Rey'in içinde bu kadını koruma içgüdüğü belirmişti biranda. Yıllardan beri ilk defa masum bir kadının dudaklarından almıştı sanki bu hazzı. Meredith'in bu sahada profesyonel olmadığı çok açık şekilde belliydi ve bu Rey'in aldığı zevki katmerliyordu.

Ama bu kadına olan duygularını o anlamamalıydı. Bir kere onun hakkında henüz bir bilgi sahibi olamamıştı. O geceki kıyafetinin açıklaması Rey'i hala rahatlatamıyordu. Mazbut hiçbir kadın ne nedenle olursa gece yansı sokaklarda o kıyafetle gezemezdi.

"Neden yaptın bunu?" diye sordu Meredith.

"Sen neden izin verdin?" Rey'in bakışları ciddiydi.

Meredith kendini son derece rahatsız hissetmeye başlamıştı. Zorla da olsa Rey'den uzaklaştı. Rey onun kendinden uzaklaşmasına mani olmamıştı. Üstelik sanki hiçbir şey olmamış, ya da olanlar çok doğalmış gibi soğukkanlı bir şekilde açılan gömlek düğmelerini iliklemeye başlamıştı. Oysa içi bu kadınla olmak için can atıyordu. Genç kadının çaresiz bir şekilde hareketsiz durduğunu fark edince kahve olmuştur her halde diye kahve makinesini gösterdi.

Bu uyarı Meredith'e bir cankurtaran gibi gelmişti. Rey'in kahvesini koydu ve mutfak masasının üzerine bıraktı. Sonra titreyen ellerle iki jambonlu sandviç hazırladı. Rey, hala olağanüstü bir şey yokmuş gibi sakin görünüyordu. Meredith'i göklere taşıyan bir öpüşme bu adamda hiçbir etki bırakmamış olabilir miydi? Rey'in bir ara tam ereksiyon halinde olduğunu hatırlaması Meredith'i rahatlatmamıştı. Bu bir kadına böylesi yaklaşan her erkek için doğal bir haldi. Kadının kimliğinin bu durumda bir rolü olamazdı. Bu kadının kişiliğine değil belirli organlarına karşı erkeğin bir organının içgüdüsel bir tepkisiydi. Bir kadın, bunu kendine duyulan bir arzunun ifadesi olarak alırsa bunda hata ederdi.

Üstelik Rey'in onu neden öptüğünü bir türlü anlayamıyordu. Ona güvenmediğini her vesileyle gösteren bir insandı Rey. Sandviçleri yapıp masaya koyuncaya kadar ellerinin titremesi geçmişti.

"Gidip oturma odasını toplayayım," dedi.

Yanından geçerken Rey onu kolundan tuttu. "Otur bakalım Meredith," dedi.

Ses tonu Meredith'in sorgusuz sualsiz ona itaat etmesini sağlamıştı. Rey de onun karşısına oturup kahvesinden bir yudum aldı. "Burada olmadığım sırada Simon'la baban hakkında konuştum. Simon'un da yardımıyla hapishaneden çıkartılarak bir bağımlılar kliniğine yatırılmış. Kesin bir şey söylemek için daha erkenmiş ama ilk günlerinde oldukça olumlu sinyaller almışlar."

Meredith bir anda rahatlamıştı. Rey devam ediyordu. "Doktoru fazla bir ayrıntı vermeye mezon olmadığını söylemiş ama babandaki moral çöküntüsü ve bu belaya müptela olmasının altında yatan şeyin bir aile faciası olduğunu söylemiş. Kendine geldiği için de sana yaptığından son derece pişmanmış." Rey'in yüzü anlattıklarına uygun bir ciddiyete bürünmüştü. "O geceyi hiç hatırlamıyormuş."

Meredith aldığı bu haberlerden bir ölçüde de olsa rahatlamıştı "Aşırı alkol ve uyuşturucu alındığında bu normal."

"Rey kahve fincanının arkasından genç kıza baktı. "Ama tedavinin belli bir safhasına kadar onunla görüşmen mümkün değilmiş. Olanlardan duyduğu üzüntüyü bilmende tabii bir sakınca yok."

Meredith babasının kötü bir adam olmadığını biliyordu. Bu içki belasına sarıncaya kadar çevresindeki bir Allahın kulunu incitmemiştir. Ama o faciayı taşıyamamıştı, hepsi o kadar...

"Kötü bir insan değildir o." Meredith'in sesi çok güçsüz çıkıyordu. "Ama bu yaptıklarından sonra buna kimseyi kolay kolay inandıramayacağımı da pekiyi biliyorum."

"Aslında ben de pek çok sarhoş gördüm hayatımda" Teselli edici bir yumuşaklık vardı Rey'in sesinde. "Kardeşlerimin de birkaç kez başı belaya girdi alkol yüzünden. Ama bu konuda en sabıkalımız Leo'dur. Shea'nın barında yaptığı bir iki tahribatı ancak Irak'a atılan Amerikan füzeleri yapabiliirdi."

"İlk bakışta hiç de öyle biri gibi görünmüyor ama" diye neredeyse Leo'yu korumaya çalıştı Meredith.

"Meraklanma yeterince azdırılırsak benzeri şeyleri bütün Hart kardeşler yapar." Meredith dayanamayıp sormuştu. "Sen de zaman zaman sarhoş olup bir barı savaş yeri haline döndürür müsün yoksa?"

"Prensip olarak ben içki içmem," dedi Rey. "Arada bir bardak şarap falan. İçkiyi hiçbir zaman sevemedim."

Meredith gülümsedi. "Ben de."

Rey iskemlesinde geriye yaslanarak genç kadını bir süre inceledi. Saçları hala darma dağınıktı ve bunun nedeni Rey'in elleriydi belli ki. Alt dudağındaki kızarıklık ve hafif şişlik hala duruyordu. Meredith bu incelemenin farkına vararak elleriyle saçını düzeltti.

Rey ağır ağır yerinden kalkarak Meredith'e yaklaştı. Saçlarındaki tokaları teker teker çıkarttı. Genç kadının saçları yüzünün bir kısmını da kapatarak dalga dalga omuzlarından dökülmüştü.

"Açık oldukları zaman hâkim olmam zor oluyor," dedi.

"Uzun saçlara bayılırım ben." Sonra bir tutam saçı kavrayarak yüzünü kendine çevirdi. "Senden çok daha genç kızlarla öpüştüm. Ama onların hepsi senden daha deneyimli göründüler bana. Senin ise neden bu kadar deneyimsiz olduğuna bir anlam veremiyorum."

Meredith zorlukla nefes alıyordu. Bacaklarının kendisini taşıyamaz hali belirmişti yeniden. Elleriyle genç adamın göğsüne tutunurken, onun iri siyah gözlerinin kısıldığını fark etti.

Rey onun saçlarını okşuyordu. "Güzel bir kadınsın Meredith, hiç flört etmemiş olamazsın..."

"Flört etmesine ettim, Ama belki de fazla tutucu bir insanım."

"Bu çağda senin yaşında bir kadında pek rastlanılmaz buna."

"Neden ki? Bir kadının sahip olabileceği en büyük özgürlük istediği şekilde hareket edebilmesi, istediği kadar ileri gidebilmesi değil mi? Ben önüne gelenle yatacak bir kadın değilim. Ve böyleyim diye de kimseye hesap vermem gerekmez."

"Bence cinsel özgürlük prensiplerin arkasına hapsedilemez."

"Bense bir genç kızın bekâretini koruma konusundaki kararını da bir anlık bir zevk dalgasının sularında yok olup gitmemesi gerekir. Kolejdeki kızların ne kadar büyük bir kısmının bu konuda hassas olduğunu tahmin bile demezsin."

"Kolejde bunu anlayabilirim." Rey onun saçlarını okşamaya devam ediyordu. Genç kıza biraz daha yaklaştı. "Ama sen koleji bitireli çok olduğuna göre..."

"Burada da bir şanssızlığın söz konusu. Unutma ben senin hizmetinde çalışan biriyim. Ve işle..."

"İşle zevki karıştırmamak gerekir öyle değil mi?" Rey ona biraz daha sıkı sarılmıştı. "Ama ben çok uzun zamandır senin kadar arzuladığım bir kadına rastlamadım..." Rey'in sesi giderek boğuklaşıyordu. "Ve sen benim için çok ilginç bir deneyim olacaksın."

Meredith kendini geri çekmeye çalışırken, "Teşekkür ederim ama ben bunu istemiyorum," diyebildi.

Rey bakışlarını indirerek genç kadınla göz göze geldi, "Hiç merak etmiyor musun bu zevkin en derin noktasında senin bazı prensiplerin değişebilir mi diye...?"

"İnsanların meraklarını tatmin etmek için doğru zaman ve yeri seçmelerinin doğru olduğuna inanıyorum."

Rey çok kısa bir tereddüt geçirdi. Sonra onu tutan kolları gevşedi. Yavaş yavaş ondan uzaklaşarak, bulundukları yere en yakın olan sandalyeye oturdu... "Pekâlâ, Meredith ben şimdi sandviçlerimi yiyeceğim. Ve aramızda bu olanları unutacağız."

"Çok iyi olur." Rey bir sandviç almak için masaya uzandığında, oturma odasını toplamak bahanesiyle mutfaktan çıktı.

Mutfağa döndüğünde Rey kahve ve sandviçlerini bitirmiş mutfaktan çıkıyordu. "Benden korkmana neden kalmadı. Çıkıp yukarıda işlerimi yapacağım. Leo nerede biliyor musun?"

"Brewster'lere yemeğe gitti. Erken geleceğini söyledi."

"Bu geç geleceği anlamına gelir," diye alay etti Leo ile. "Jannie, onun orada biraz daha kalması için üç yüz tane kadar neden yaratır. Kız son derece ısrarcı ve inatçı bir tip. Ne var ki bizimki de inatılıktta ondan geri kalmaz. Hiçbir bağlılığa rıza göstermez o."

"Sana çok yabancı bir duygu olmasa gerek."

"Yanılıyorsun. Ben bağ istemiyor değilim, evlilik istemiyorum. Bu ikisi farklı şeyler."

"Güzel. Bana güvenme bu konuda. Benim bir iliğkiye hiç mi hiç niyetim yok."

"Tabii, bütün bu temizlikten dolayı zaman bulamazsın zaten."

Meredith kızarmıştı. Bu adam onun aslında ne gibi işlerle meğgul olduğunu bilse acaba ne düşünürdü. ğrenmesi için de can atıyordu. Ama ona şimdilik hiçbir şey söylememeye kararlıydı.

Ellerini beline koyarak Rey'in karşısına dikildi. "Bir evde hizmet vermenin ne fenalığı olabilir ki?" Atağa geçmeye karar vermişti. "Eğer böyle kadınlar size yıllarca bisküvi yapıp, pisliklerinizi temizlemeseydi, yaşamınız neye benzerdi acaba, söyler misin?"

Rey ona baktı. "Gerekirse mutfak işlerini pekâlâ yaparım..."

O günden sonra Rey ile Meredith'in ilişkileri hiçbir zaman eskisi gibi olamamıştı. Birbirlerine yok farz eder bir havadaydı ikisi de. Ama Rey'le her karşılaşmasında Meredith'in belkemiğinde bir takım duygular kıpırdanıyordu. Bu içgüdüsel bir şeydi ve Meredith ne yaparsa yapsın bunu nleyemiyordu. Onun ağzından çıkan bir iki tatlı söz, dünyaların Meredith'in olmasını sağlıyordu.

Leo da sessiz sessiz, fakat endişeyle takip ediyordu bu durumu. Rey, bu kıza boşu boşuna mit mi veriyordu yoksa.

Bir akşam kütüphane yalnız olduklarında sordu. "Bu kıza bir eğilimin mi var?"

Rey, kardeşinin imasını açıkça dile getirdi. "Ne o, yoksa flört etmenin kötülüklerinden mi bahsedeceksin..."

"Senin durumunda evet. Senin sabıkan var, sanırım onun yok."

Rey omuz silkti. "O da çoluk ocuk değil ya."

"Söyler misin, aklında ne var senin? Unutma babasından bir darbe yemiş durumda. Yüzündeki izlerin yavaş yavaş geçtiğine bakma, insanların ruhunda açılan yaralar çok daha zor kapanır. Ben senin yerinde olsam onunla oynamazdım."

"Birdenbire ölçülerinde ciddi değişiklik oldu galiba." Rey'in sesi yükselmeye başlamıştı. "Şu Jannie Brewster'i aylardır oyalıyorsun. Oysa hepimiz gayet iyi biliyoruz ki senin o kızcağızla beraber olmak gibi bir niyetin yok. İlginin tek nedeninin, babasının yetiştirdiğı o özel ırkı alıp ilk çalıştıran olmak."

Leo da kızmaya başlamıştı. "O daha çocuk. Hem oraya gitmemin tek nedeni de babasının yetiştirdiğı boğa değil."

"O kız da artık çocuk falan değil. Onu sonu olmayan bir yola doğru itiyorsun. Ve onun sana âşık olduğunu bile bile..."

Leo, kardeşinin sözünü kesti. "O bana âşık falan değil."

Rey sakinleşmişti. "Sen öyle san. Sana bakışlarını gören en aptal biri bile daha ilk anda onun duygularını anlar."

"Leo boğazını temizledi. "Biz Meredith'ten konuşuyorduk..."

Rey'in gözleri kısılmıştı. "O yetişkin bir kız."

"Ve de bizim için çalışan bir işçimiz. Bazı şeylere izin vermeye niyetim olmadığını bilsen iyi olacak."

"Kıskanıyor musun yoksa?"

Leo sükûnetini koruyordu. "Şimdi bir de bu mu çıkacak. Yani yine aynı kız için rekabete mi gireceğiz?"

"Sen olmasaydın Carlie hiçbir zaman benim dikkatimi bile çekmezdi. Bunu unutacağımı mı sanıyorsun?"

"Dilerim bir gün unutursun." Leo'nun daha fazla tartışmaya niyeti olmadığı sesinin tonundan belliydi. "Sen benim kardeşimsin. Senin için iyi olmayan her gelişmenin karşısında durmaya hazırım."

Rey küfrederek arkasını döndü. Leo haklıydı. Onu daha büyük acılardan tam zamanında kurtarmıştı. Ama bu olayın acısı hala içindeydi. Carlie aklına geldikçe hırçınlaşmasının nedeni de buydu.

"Bir başkasının acısını Meredith'ten çıkartmaya kalkma. O zaten yeterince bahtsız bir kız. Bırak buradaki işini yapsın."

Rey, Leo'ya sakin adımlarla yaklaştı. "Bırakayım. Ama bunun için öncelikle o bunun farkına varmalı. İnsana ister istemez farklı şeyler düşündüren, onun bakışları. Bir azizi

bile yolundan çıkartır vallahi o bakışlar. Ben de eninde sonunda erkeğim."

"Yavaş ol, bu kadar yüksek sesle konuşma," diye uyardı Leo.

"Niye ki. Varsay ki bizi dinliyor. Doğru olanı söylüyorum. Beni istiyor. Bunu en aptal bir insan bile anında görür."

"Tamam kabul. Ama onun duygularıyla oynamak için bir neden olabilir mi bu? O her zaman karşılaştığın kadınlardan değil."

"Evet değil. İhtirası, entelektüel bir düzeyi yok. Üstelik o kadar deneyimsiz ki. Bir kadınla öpüşmenin bu kadar sıkıcı bir iş haline gelebileceği aklınım köşesine gelmezdi." Rey bu söylediklerine inanmıyordu, ama bu kadına karşı olan zaafını Leo bilmemeliydi. "O kadar saf ki insanın midesini bulandırıyor."

Kapının dışından bunları duyan Meredith'in, Rey için hazırladığı kahve elinde donmuş kalmıştı. Sessizce arkasını dönüp gözyaşlarını tutmaya çalışarak mutfağa doğru yürümeye başladı.

Evet, ona bakışlarında bir hayranlık olabilirdi. Ama bu, ona böyle konuşma hakkını vermezdi. Üstelik bu adam onun en zayıf anında karşısına çıkmıştı. Yoksa onda ahım şahım bir taraf yoktu.

Eğer o sırada kapıda olmasaydı bunların hiçbirini duymayacaktı. Ve yine bu adama aptal aptal bakmaya devam edecekti. O, gururuna düşkün bir kadındı. Ama Rey onu öperken hiç de Leo'ya söylediği kadar midesi bulanıyormuş gibi görünmüyordu. Bu nedenle de ne güzel hatırlıyordu o öpüşme anlarını.

Leo onu sabıkalı olarak nitelememiş miydi? Belli ki kadınlarla gönül oyalamasından geliyordu bu sabıkası. Demek ki onun dizinin bağlarını çözen o öpücükler Rey için hiçbir mana taşımıyordu. Bu sadece bir oyundu, ama salak Meredith bunu ciddiye almıştı.

Eh, merak etmesin bundan sonra zor görürdü Meredith'i etrafında. Bu andan itibaren sadece kusursuz bir hizmetkâr olacaktı. Kibar ve patronlarını olabildiğince memnun eden bir hizmetkâr... Ama bir daha öyle bakmayacaktı bu adama. Allahtan Leo'ya söylediklerini duymuştu. Evet, şimdi de acı çekiyordu ama nasıl olsa daha yolun yarısındaydı ve daha büyük bir hayal kırıklığını yaşamayacaktı. O herkese, acı da olsa doğruyu söylemenin en iyi yol olduğunu söylemez miydi? El âleme verdiği tavsiyeye şu anda kendi ihtiyacı vardı...

Leo ve Rey ertesi sabah kahvaltıya indiklerinde mükellef bir kahvaltı sofrası kurulmuştu. Rey'in hali pek süklüm püklümdü. Aslında Meredith'e bakmamaya özen gösteriyordu. Leo neşeli bir şekilde o gün yapılacakları anlatıyordu. Hasta hayvanları ahırların yakınına getirecekler ve veterinerlere göstereceklerdi.

Leo bu sırada Meredith'e dönerek, "Bayan Lewis sen geldiğinden beri yağın kapağının açılmadığını söylüyor. Kuzum bu bisküvi ve pastaları neyle yapıyorsun?"

"Zeytinyağıyla."

Rey hayretle elindeki bisküviye baktı. "Zeytinyağıyla mı...?"

Meredith, Rey'in hayretine hiç aldırmayan bir sakinlikle devanı etti. "Bakın, zeytinyağı çok daha sağlıklıdır. Bizim ülkemizde bu kadar kalp ve damar hastalığına rastlanırken Akdeniz ülkelerinde böyle bir sağlık sorununun olmamasının nedeni, onların her şeyde zeytinyağını kullanmalarındandır. İkisi de yağdır ama biri bitkisel yağdır. Üstelik bunun hiçbiriniz farkında bile değildiniz."

İki kardeş birbirlerine baktılar. Leo bisküvisinden bir parça dahi ısırdı. "Bunun da lezzeti nefis. Sen bildiğin gibi devam et."

"Eh, üstelik biz de giderek yaşılanıyoruz. Bu yaşlar üstelik kalp hastalıklarının daha tehlikeli yaşlardır," dedi Rey. Ama bir yandan da bisküvisinin üzerine okkalı bir tereyağını sürmeye devam ediyordu. "Ama bu benim tereyağından tamamen vaz geçeceğim anlamına da gelmez. Bisküvinin üzerine de zeytinyağı süremem."

Meredith ona hiç bakmıyordu. Rey sürdüğünün tereyağı olmayıp, kolesterol seviyesi son derece düşük margarin yağı olduğunu fark etmediğine göre mesele yoktu... :D

Rey ve Leo boğaları, yeşilliğin daha bol olduğu alt otağa doğru sürüyorlardı. Bu sırada Leo'nun arkasındaki bir boğa bir anda boynuzunu Leo'nun sırtına geçirmişti.

Leo acıyla haykırarak boğaya iyi bir tekme geçirdi. Ama boğa bu tekmeden habersiz bir şekilde alt otağın yolunu tutmuştu bile.

"Fazla bir şeyin var mı?" diye Rey yanına gelmişti bir anda.

"Kahrolası hayvan, herhalde bir dikiş falan atılmalı," diye inledi Leo. "Haydi, beni eve götür de üstümü değiştirdikten sonra Lou Coltrain'e götürürsün."

"Lanet olsun," diye mırıldanıp sonra da okkalı bir küfür savuran Rey, kardeşini kamyonete bindirdi ve eve doğru yol aldılar.

Meredith kapının önünü temizlerken hiç beklemediği anda kamyonet kapının önünde durmuştu. Zorlukla inen Leo'nun sırtındaki gömleğin kan içinde olduğunu görünce ters giden bir şeylerin olduğunu anladı ve Leo'ya doğru koştu. Gömleğini yırtıp yaraya bakınca, "İçeri gel de yaranın üzerini temizleyeyim," dedi.

Gömleğini yara iyice açılıncaya kadar yırtan Meredith elindeki temiz ıslak bezle yaranın

kenarlarını temizledi. "Böyle olmaz. Oraya mutlaka dikiş atılması gerekir."

"Gömleğimi değiştirmeliyim..."

"Hayır derhal doktora gitmelisin." Masanın üzerindeki telefona uzandı. "Belli bir doktorunuz var mı?"

"Doktor Lou Coltrain," dedi Rey.

"Tamam, siz yola çıkın ben doktora sizin geldiğinizi söyler, yara konusunda bilgi veririm."

Rey genç kadına garip bir şekilde baktıktan sonra kardeşinin kolunu omzuna atarak, kamyonete bininceye kadar ona destek oldu.

Doktorun muayenehanesine vardıklarında hemşiresi Betty onları kapıda bekliyordu. Diğer hastaların arasından geçerek doktorun arkadaki odasına alındılar hemen.

Doktor bir bayandı. Leo'nun sırtına bakınca memnun olmuş gibi gülererek, "Seni dikeceğiz delikanlı. Ama önce tetanos aşı durumunu hatırlat bakalım bana."

Leo bir an durdu. "Şey..."

Yavaşça sırtına vurdu. "İğne olmayı sevmeyen kabadayılardan olmalısın. İyisi mi sen yalana başlamadan iğneyi hazırlayayım."

Leo acıklı nazarlarla kardeşine baktı. "İğne olmayı sevmem."

"Tetanos olmayı daha az seveceğine iddiaya girerim," dedi Rey. "Hem doktor uslu duranlara elma şekeri veriyormuş..."

Aşırı oflayıp puflayarak yedikten sonra dikişleri atılan Leo'yu, Rey eve getirdiğinde Meredith onları kapıda karşılamış, hazırladığı kahve ile çilekli keki Leo'ya verip, sırtına dokunmayacak şekilde arkasını yastıkla destekledikten sonra onu bir koltuğa oturtmuştu.

Rey kardeşine gösterilen bu özel ihtimam karşısında, "Acaba boğanın önünde ben mi dursaydım," diye mırıldandı.

Meredith ona baktı ama yüzü gülmüyordu. "Sana sirkeli bir yara bandı ve soğuk bir kahve iyi gelirdi," dedi.

Bu sözler gülererek söylenmiş olsaydı, hep beraber gülebilirlerdi ama Meredith'in halinde şaka yapar gibi değil, bir şeyin acısını alır gibi bir hal vardı. Rey bir an kardeşine ve Meredith'e baktıktan sonra hiçbir şey söylemeden odadan çıkmıştı...

ALTINCI BÖLÜM

"Bunu belki de söylememeliydim," dedi Meredith, Leo'ya. Rey çıktıktan sonra.

"Eh, biraz da böylesine alışmalı," dedi Leo fazla aldırmadan. "Bazı kadınların onun önünde diz çökmemesine de alışsa iyi olur artık. Fazla şımarıklık bazen insanlara kaybettirir."

Meredith elindeki kahve fincanıyla oynuyordu. "Kadınlar onu pek beğeniyor olmalı,"

Leo, genç kıza bir an için çaktırmadan baktı ve kekinden bir dilim ısırıldı. "Daha ortaokuldayken bile kızlarla flört etmeye başlamıştı. Ama bunlardan sadece biri ciddiye. O da felaket bir şey çıktı ve Rey'in kadınlardan soğumasına neden oldu."

Meredith kahvesinden bir yudum aldı. "Ama bir kadın nedeniyle bütün kadınları suçlamak doğru mu?"

"Eh, bu tip kadınlara bir başka örnek de annemiz olmuştur. Bu nedenle bunu tek bir örnek olarak alamazsın," diye devam etti Leo.

"O da babamı beş çocukla baş başa bırakıp, arkasına bile bakmadan çekip gitmişti. Anlayacağın bu bakımdan çok iyi deneyim sahibi sayılmayız. Simon ve Cag mutlu bir beraberlik yaratabildiler."

Meredith yumuşak bir tebessümle Leo'ya baktı. "Benim de bir erkek kardeşim vardı." Bu söz hiç istemeden çıkmıştı ağzından.

Leo'nun, "Evet, biliyorum," demesi onu iyice şaşırttı. Leo devam etti. "Michael Johns, polis departmanında çalışıyordu." "Sen... Sen bunları nereden biliyorsun ki?"

"Colter Banks'i hatırlıyor olmalısın."

"Elbette Colter, Mike'nin en iyi arkadaşıydı."

"İşte o Colter bizim ikinci derecede kuzenimizdir."

Meredith yumruklarını sıktı. Ağlayabilirdi. "Diğerleri de biliyor mu bunu?"

"Hayır bilmiyorlar. Onlar hiçbir zaman Colter'e yakın olmadılar ve bu nedenle de Mike'yi tanıdıklarını hiç sanmıyorum. Ben de onlara bir şey söylemedim ve söylemeye de niyetim yok."

Meredith, endişelenmişti. "Hakkımda daha neler biliyorsun?"

Leo fazla önemsemez gibi omuz silkti. "Her şeyi."

Meredith derin bir çekti. "Ve bunları Rey'e söylemedin mi?"

"Hayır, söylemedim. Söylememi istemezdin diye düşündüm. Zamanı gelip öğrenince bir hayli şok geçirecek eminim ki."

"Maksadım kimseyi şaşırtmak ya da mahcup etmek değil. Ama bazı şeyleri konuşmak için henüz yeterince cesaretim yok."

"Colter bana olayın ayrıntılarını anlattı. Senin bir suçun olmadığını biliyorum." Bir an durup devam etti. "Babanın da bir suçu yok. Onun içkiye düşmesinin nedeni sanırım ki kendini suçlaması."

"Olaydan hemen sonra ikimiz dışarıda yemek yedik. Aslında bunun olayların gelişmesiyle elbette bir ilgisi yoktu. Ama yine de."

"Geçmişte kalan şeyler için kendine eziyet etme."

"Bunu isteyerek yapmıyorum ki..."

"İlk yapılması gereken şey babanı tedavi altına almaktı. Bu yapıldı. İçinde bulunduğun bu moral çöküntüden seni kurtarmak ise şimdi yapmamız gereken şey. Sende de olumlu birçok değişiklik seziyorum, özellikle bir haftadan bu yana." Gülümsedi. İçi rahat bir hali vardı. "Değişiyorsun Meredith."

"Galiba evet," diyerek Leo'nun gülümsemesine cevap verdi. "Hayatımda hiç böyle bir yerde bulunmamıştım. Burası insana huzur veren mükemmel bir yer."

"Normal yaşamına döndüğünde, buralarda sana uygun dünya kadar iş buluruz."

Meredith kıkırdayarak güldü. "Bak bu konuda fazla aceleci olma. Şimdilik Houston'u ve evimi terk etmeye niyetim yok." Rey'in yakınlarında olmak istemiyorum dememesi gerektiğini düşündü. "Kısa bir süre daha buralarda kalabilirim."

"Tamam, tamam bu konuyu şimdilik kapatalım." Leo sırtına yaslanınca yüzünü buruşturdu.

"Kahrolası boğa..."

"Sana ağrı kesici bir şeyler vermediler mi?"

"Yok, zaten ben de istemedim. Aslında ilaç kutusunda bir sürü ağrı kesici var."

Fenalaşırsa alırım, şimdilik gereği yok."

Bir süre ikisi de sustular. Sessizliği ilk bozan Meredith oldu. "Kardeşin oldukça suratsız. Sanırım benim burada olmamdan fazla hazzetmiyor."

"Davranışının farkındayım. Umarım ona bir zaafın yoktur ?"

"Hayır. Sanırım zamanla yumuşar. O kadını çok mu sevmişti?"

Leo, genç kadının Carlie'den bahsettiğini biliyordu. Derin bir nefes aldı. "Sevdiğini sanıyordu. Ama gururu kalbinden daha çok kırıldı." Bir an durup söyleyip söylememekte tereddüt etti. "Benim de ona fazla yardımcı olduğumu söyleyemem. Rey'e onun nasıl biri olduğunu göstermek için bir oyun hazırladım. Ama bu bir hataydı ve bu nedenle beni sanırım hiç affetmedi. Şimdi bir kadına karşı ilgi göstersem, hemen benimle rekabete giriyor."

Meredith onun sesinin bir anda nasıl kısıldığını fark etti. "Şimdi daha iyi anlıyorum," dedi.

"Hayır, yanılıyorsun. Seninle ilgili bir durum değil bu." Meredith'in yüzündeki tebessüm hüzünlü bir hal almıştı. "O zaten benimle ilgilenmiyor. Hem benim ona âşık olduğumu falan sanıyorsan, hiç telaşlanma böyle bir ihtimal yok. Benim hakkımda seninle konuşurken ben kapının ağzındaydım. Aslında gizlice dinlemek gibi bir huyum yok, ama o kadar yüksek sesle konuşuyordu ki, sözlerini ister istemez duydum. Böyle bir adama kalbimi kaptıracak kadar enayi değilim ben."

Leo, bu da mı oldu dercesine yüzünü buruşturdu. "Bunları duymaman için çok şey verirdim."

Meredith gülümsemeyi becermişti. "Çok da iyi oldu. Onu ciddiye almamamı sağladı duyduklarım. Üstelik burada olmamın nedeni bir erkeğe sahip olmak da değil."

"Bunu duyduğuma sevindim. Rey bugünkü ruh haliyle hiçbir kadın için ideal bir erkek olamaz. Ben onu çok severim. Ama bu ayrı bir iş." Bir süre dikkatle Meredith'e baktı. "Seni aptal yerine koymasına izin verme."

"Buna fırsat vermem, böyle bir durum doğsa bile..."

Leo olumlu anlamda başını salladı. Kahvesi ve keki bitmişti. Yavaşça ayağa kalktı. "Üstümü değiştirip çalışmaya gitmeliyim. Ha... aklımdayken sana teşekkür ederim. Acil durumlarda son derece soğukkanlı ve akıllı hareket edebileceğini bir daha gösterdin."

"Eh, bu konuda yeterince deneyim edinmiş olmamdan olsa gerek." Fazla bir şey yapmamış olduğunun bilinciyle gülümsedi Leo'ya. "Ama bana güvenip boğaların önünde yürümesen iyi olur."

Leo gittikten sonra Meredith yumurta toplamak için dışarı çıktı. Bu çiftlikte en kolay yaptığı şeydi. Ufak kümese girecek, folluklardan bazıları hala sıcak bir düzine yumurta toplayarak çıkacaktı. Koluna yumurta sepetini alarak kümese yöneldi. Ama daha dördüncü yumurtayı sepete koyarken, akşamın alaca karanlığında köşede tüysüz kocaman bir şeyin hareket ettiğini fark etti. Uzun bir dili vardı ve o da Meredith'i görmüştü. Üzerine çöreklenildiği beyaz şeylerin yumurta olduğundan şüphe yoktu.

Bu sahnelere alışmamış bir şehir kızının yapacağı şeyi yaptı Meredith de. Acı bir çığlık atarak sepeti yılanın bulunduğu yere doğru fırlattı ve kümesin kapısını kırarak dışarı fırladı. Bir yandan da olanca gücüyle bağırıyordu. "Yııılllaaannn..."
(<http://img508.imageshack.us/img508/2919/happy0064nu5.gif>)

Karşısına ilk çıkan, artiritlerinin izin verdiği hızla mutfaktan çıkan Annie Lewis olmuştu. "Kümeşte koca bir yılan var," diye yaşlı kadına neredeyse sarılacaktı.

"Yumurtaların peşinde olmalı," dedi Bayan Lewis. "Dur şimdi bir sopayla ona gösteririm ben."

"Bayan Lewis, tek başına gidip onu öldüremezsin. İnan bana iki metreye yakın koca bir yılan."

"Bir kral yılan olmalı zararsızdır." Annie, genç kadının tarifinden tanımişti yılanı. "Hem zaten onu öldürmeyeceğim ki. Bir sopanın ucuna saracağım. Ahırda ona ihtiyacımız var. Zehirli ufak yılanlarla o baş edebilir. Onun orada görevi var."

"Onu öldürmeyecek misin?" Meredith'in gözleri fal taşı gibi açılmıştı. "Nasıl yani...?"
"Biz bu kral yılanları hiçbir zaman öldürmeyiz kızım. Onlar yararlıdır ve ahırda diğer zararlıları ahıra koyuvermezler."

"Bunu da hiç duymamıştım," derken Meredith hala titriyordu. "Oooh buralarda sürüsüne bereket yılan vardır. Ama ısıklık çalanlarından korun, onlar zehirlidir."

Meredith etrafına bakınıp birinin daha gelmesini bekliyordu. Yaşlı kadın bir hata yapıyor olabilirdi. Evet, kadın zaten yaşlı ve hastaydı ama hiç kimsenin aptalca ölmesini kabullenemezdi.

"Neyse, ben bulaşıkları yıkıyordum, sen benim işime devam et, ben de onu ahıra götürmeye çalışayım."

"Ama lütfen dikkatli ol."

"Meraklanma olurum. Dert etme zamanla sen de alışırsın."

O sırada her zamanki gibi bir yarış bitirircesine yanlarına yaklaşıp duran kamyonetin içinden gülerek Rey çıkmıştı. "Ne oluyor burada..." diye sordu kamyonetten aşı kutularını çıkartırken.

"Küместe koca bir yılan var," dedi Meredith ondan medet umarak.

Rey kollarında aşı kutuları, "Eee, n 'olmuş varsa?".diye sordu gayet sakin bir sesle. Ananın örekesi olmuş demek geldi Meredith'in içinden.

"Önemli değil Rey," dedi yaşlı kadın. "Tarifine göre bir kral yılanı. Gidip onu ahıra taşıyacağım."

Rey elindeki kutuları yere bırakarak, "Sen işine bak," dedi yaşlı kadına ben taşıyım onu." Sonra Meredith'e döndü. "Ne yoksa korktun mu?"

"Ne bileyim... Şimdiye kadar böyle kocaman bir yılan görmemiştim hiç..." Meredith'in korkusu, utanmaya dönüşüyordu.

"Her şeyin bir ilki vardır." Bunu söylerken gözleri pırl pırl genç kadının göğüslerine bakıyordu. Meredith ona kızgınlık dolu baktı, ama Rey bunu ya fark etmedi ya da aldırmadı. Ağır adımlarla kümesin yolunu tutup kümese girdi.

Aradan bir dakika bile geçmeden kümesin kırık kapısının önünde belirmişti. Yılan bir koluna sarılı durumdaydı kafasını da diğer eliyle tutuyordu. Hiçbir şey yokmuş gibi Bayan Lewis'e yaklaştı. "Bak tanıdın mı bu bizim haydut, tellerden geçerken sırtı yırtılan."

Bayan Lewis gerileyip kaçmak yerine Rey'e yaklaşmıştı. Yılanın sırtını okşayarak, "Vay eski dostumuz nerelerdeydin bakalım. Döndüğüne göre bizim yumurtaların tadı damağında kalmış olmalı."

"Ayy buna nasıl dokunabiliyorsunuz... Bu bir yılan..." Meredith'in şaşkınlığı geçmek yerine artıyordu.

"Ona bir de, bunlardan birinin evvelce evde yaşadığını söylesek ne yapacak acaba?"

"Yok, bunu eve almayalım. Ahırda daha yararlı olur." Sonra yılanla konuşur gibi başına bakarak, "Haydi evlat gel de seni güvenli bir yere bırakayım," dedi ve ahıra doğru yürüdü.

"Bak Meredith onu kızdırmadıkça sana hiçbir şey yapmaz. Şimdi git bu hırsızın çalamadığı yumurtaları topla. Hem sakın bu durumlarda korktuğunu Rey'e belli etme, sonra her fırsatta seni korkutacak bir şey bulur arkasından da kahkahayı basar. Buzdolabını ya da çamaşır makinesini açtığında karşında koca koca yılanlar bulursun vallahi."

"Olamaz," diye neredeyse haykırmıştı Meredith.

"Haydi, o çıkmadan git de kalan yumurtaları topla."

Meredith suratını buruşturdu. O kümese bir daha nasıl girecekti Ama Bayan Lewis'in söylediğini yapmaktan başka bir çaresi yoklu Kümese girdiğinde titriyordu. Özellikle yılanın üzerinde yattığı yumurtalara dokunmak tam bir eziyet olmuştu onun için. Bundan sonra bir daha ne zaman bu kümese girse aynı hisle irkilecekti.

Mermi yaralarına, kazalarda parçalanan vücutlara bakabiliyordun da bu ürkeklik niye diye de telkinde bulunuyordu kendi kendine.

Kolunda yumurtayla dolu bir sepetle çıkınca karşısında Rey'i buldu. Kolları göğsünde birleşmiş, kovboy şapkasını gözlerini örtecek kadar öne eğmişti. Meredith ona fazla bakmamaya özen göstererek eve doğru yürümeye başladı. Aksi takdirde onun kollar arasında olmanın, dudaklarından akan şehvet duygularının yeniden esiri olabilirdi.

Yanından geçerken Rey kolunu uzatıp onu tuttu. "Biz attan düşeni hemen bir daha ata bindiririz. Yoksa bir daha hayat boyu ata binemez. Sen de ona benzer bir şey yaptın aferin sana. O kümese hemen girerek o korkuyu kendi içinde yendin. Bil ki bundan sonra oraya girmek sana o kadar korkunç gelmeyecek."

Meredith, bunun çok normal bir şey olduğunu göstermeye çalıştı. "Hiçbir korkudan kaçılarak kurtulunamayacağını iyi bilirim."

"İyi de Meredith, sanırım ki sen bu inancına karşın bir şeylerden kaçıyormuş gibisin, hem de yalnız sen değil, galiba baban da böyle bir kaçış içinde."

"Rey sanırım bunlar seni ilgilendirmeyen şeyler."

"İyi ama sen benim yanımda çalışıyorsun. Çok özel olmadıkça bir takım sırlarının olmaması lazım ki sana tam olarak güveneyim."

"Nasıl olsa bu uzun sürmeyecek. Bir iki hafta sonra buralarda olmayacağıma göre yanında çalışmam geçici bir şey."

Rey ona yaklaşarak meydan okurcasına tam karşısında durdu. "Öyle mi?" Elini uzatıp Meredith'in yüzündeki yara izlerine okşarcasına dokundu. " Bu izler hala son derece taze görünüyor. Hem bir aylık izin aldığını söylemiştin yanılmıyorsam."

"Evet, ama bütün izin günlerimi burada geçirmek gibi bir mecburiyetim olduğunu sanmıyorum."

"Ben ise sanıyorum." Yavaşça genç kadını kendine çekti. Nefesleri birbirine karışıyordu. "Hem belki de buradaki yaşamı sevmeye başlıyorsundur."

"Yılanlarla aramın hiç de iyi olmadığını biraz önce gördün."

"O bu mevsimde görünmemesi gereken zavallı bir hayvandı. Aslında bu sırada kış uykusuna yatmaya başlamış olmalılar. Ama bu yıl sıcak günler biraz uzun sürdüğü için o da kış uykusuna yatmaya biraz gecikmiş. Sen bir de ilkbahardan sonrasını gör. Elini uzattığın her yere dikkat etmek zorunda kalırsın o zaman. Ama meraklanma ben seni yılanlardan ve olası bütün tehlikelerden korurum."

"İyi de beni senden kim koruyacak?"

Rey kaşlarını kaldırdı. Bu konuda korunmana ne gerek var ki? Artık reşit bir kadınsın. Benim gibi tehlikelerden kendini korumanı bilmen lazım."

"Ben son derece kapalı bir sosyal ortamda büyüdüm. Bu konuda yeterli deneyimim olmayabilir."

Rey gözlerini gözlerinden ayırmadan Meredith'e bakıyordu. "O zaman kozandan çıkma zamanının gelmiş olması."

"Benim kendimi pazara çıkardığımı sanıyorsan yanılıyorsun."

"Benim için de aynı şey geçerli. Ama zorlarsan senin için bazı prensiplerimi bozabilirim."

"Sanmam. Zaten acemi davranışlarımdan senin mideni bulandıracağını sanıyorum."

Rey bir anda bembeyaz olmuştu. Genç kadının bu sözleri Leo ile konuştuklarını duyduğunu gösteriyordu. Oysa Leo'ya bunları söylemesinin özel bir maksadı vardı. O sözleri gerçeği yansıtmıyordu. Ama bunu iddia etmek, zor olduğu kadar inandırıcı da olamazdı. Atağa geçmeyi tercih etti. "Kapı dinleyenler aleyhlerinde bir şeyler duymaya rıza gösterirler..."

"Kapı dinlemiyordum. Sen duyulacak kadar yüksek sesle konuşmakta bir beis görmemiştin. Şimdi müsaade et de şu yumurtalar yıkayayım."

"Hem senin çok daha rahat duyabileceğin bir şekilde başka şeylerde söylemiştim." Meredith'i omuzlarından yakalayarak vücuduna yaklaştırdı. "Masumiyetin başımı döndürdü. Bazı geceler seni deneyime kavuşturmanın hayali ile uykularım bile kaçıyor."

"Bu sana hoş duygular veriyor olmalı."

"Meraklanma sana da verir. Bu konuda çok mahir olduğumu söyleyen birçok kadın tanıdım. Hem de onların hepsi, senden çok daha fazla denemişlerdi böyle bir zevkin kucağında kıvrınmayı."

"Rey Hart...!" Kızgın ve uyarıcı, bir seslenişti bu.

"Zaten başkalarının düşüncelerinden sana ne canım. İstedğin zaman bu deneyimi elde etmene hazır olduğumu bil yeter."

Meredith bir şeyler söylemeye, bağırmaya çalıştı. Ama bunları yapamayıp kızgınlıkla arkasını döndü ve hızla mutfığa girerek kapıyı büyük bir gürültüyle kapadı. Kapının sesine Rey'in kahkahaları karışmıştı...

Eğer Rey o söyledikleri için özür diler bir havada olsaydı bu Meredith'i daha da incitirdi. Meredith etrafı toplarken, onu kısılmış nazarlarla seyretmekle yetiniyordu. Bu bir taciz sayılmazdı. Sadece bakıyordu. Ama bu bakışlar Meredith'in elinin ayağının dolaşması için yeterliydi. Türlü sakarlıklar yapıyordu. Kalp atışlarının düzenli olduğu da söylenemezdi.

Bir akşam ona sormuştu. "Ev hizmetlerinden başka bir şey yapmayı neden denemedin hiç?"

Meredith akşam sofrasını hazırlıyordu. Rey'e hiç bakmadan cevap verdi. "Ev işleri, dışarıdaki herhangi bir işten daha az stresli geliyor bana."

Rey bu fikre pek katılmaz bir havada dudaklarını büktü. "Fazla bir para kazandırmadığı bir yana, yanında çalıştığın erkeklerin rahatsız edici davranışlarına daima açık bir iş değil mi bu?"

"Bu adamına göre değişir. Üstelik benim böyle bir arayış içinde olduğumu mu ima etmeye çalışıyorsan, bu konularda seni fazla ciddiye almamam gerektiğinin gayet iyi farkındayım."

"Böyle bir şey ima etmek istemedim. Ama başkaları böyle düşünebilir..." Rey'in sesi saldırgan ya da alaycı değildi. Ama maksadı herhalde bu kadar masum olamazdı. Devam ediyordu. "Mesleki işyerlerinde çalışan kadınları bu tür tacizlerden koruyan yasalar ve işyeri prensipleri vardır. Ama ev hizmetlerinde çalışanlar için bu henüz söz konusu değil."

"Bir meslek sahibi olanların bazı özellikleri ve eğitim dereceleri var. Hem artık böyle bir yolu seçmek için fazla yaşlı sayılırım."

"Eğitimini tamamlamak için hiç de yaşlı sayılmazsın."

Meredith omuz silkti. "Üstelik ev ve mutfak hizmetlerinden zevk de alıyorum."

Rey büyük bir dikkatle genç kadının tepkilerini takip ediyordu. "Yaralılara yardımda çok bilgili görünüyorsun. Ve acil durumlarda son derece soğukkanlısın, sanki bu işlere alışık gibi..."

"Günün birinde çocuklarım olursa bu işe yarar."

Meredith'e dikkatle bakmaya devam ediyordu Rey. "Gizemli olmaktan hoşlanan bir tarafın olduğunu görüyorum."

"Eğlendirici oluyor," diye kabullendi bir yandan iş yaparken.

Rey'in gözleri kısılmıştı. "Gizlediğin şey nedir Meredith?"

"Günün birinde bunu öğrenirsen seni hiç ilgilendirmediğini de görürsün." Alay eden bir gülümsemeyle Rey'e bakıyordu. "Üstelik sevdiğin bisküvileri de iştahla yiyorsun. Daha ne istersin?"

"Evet, bu doğru." Bunu da inkâr edemezdi zaten. "Çok iyi bir aşçı olduğunu reddedemem, ama gizemden hoşlanmam ben."

"Vah vah üzüldüm. Ama bu konuda sana yardımcı olamam, huyunu değiştirmeye çalışsan rahatlarsın belki."

Rey sofranın hazır olduğunu görerek yerine oturdu. "Soyadın bana bir şeyler hatırlatıyor ama bir türlü içinden çıkamıyorum. Ama bu soyadının bana hiç de yabancı olmadığı muhakkak..."

Konu tehlikeli bir noktaya geliyordu Meredith için. Belki de Leo'nun kardeşiyle ilgili bazı sözlerini hatırlıyor olabilirdi. Dikkatli ve soğukkanlı olmalıydı. "Düşün belki de bulursun."

Rey ellerini çaresiz bir şekilde kaldırdı. "Hatırlayabilirim..."

O sırada Leo'nun gelmesi Meredith'i rahatlattı. Yemeği sofraya koydu ve onlarla beraber yemek üzere masadaki yerine oturdu...

Rey ertesi sabah kahvaltıya geldiğinde av tüfeği şık bir kılıfın içinde yanındaydı.

"Av nasıl geçti," diye sordu Meredith.

"Av mevsimi kapandı. Bu zamanlarda av yapmam. Sadece formumu kaybetmemek için sık sık antrenman yaparım."

"Bu yıl San Antonio'daki yarışmalarda iki dünya şampiyonluğu elde etti," diye gülerek açıkladı Leo.

"Birinci sınıf bir atıcıdır."

"Hangi kalibrede," diye sordu Meredith bilmiş bir havada.

Rey biraz da şaşırarak sordu. "Bu konuda ne biliyorsun ki?"

"Skit atışlarını tanırım. Kardeşim bu konuda beni eğitmişti. Birkaç yarışmada fena sayılmayacak derecelerim de var. Ama Kol... yani liseden sonra devam edecek vaktim olmadı, bıraktım." Kendini çabuk toparlamış koleji bitirdiğini ağzından kaçınmamıştı.

Rey onun kahvesini yudumlamasına baktı. "Yani ateş edebilir misin hala...?" Yüzünde alaycı bir gülümseme vardı. Ona inanmadığı her halinden belliydi.

"Elbette," dedi kararlı bir sesle.

Rey gülümsedi. "Benimle yarışmaya var mısın? Sana göre 28 kalibrelik bir tüfeğim var."

Rey en ufak kalibreyi söyleyerek ondan fazlasını kaldıramayacağını ima etmişti. "Bu kılıfın içindeki kaç kalibre?"

"O sana göre değil oniki kalibrelik o."

Meredith ağzını açmış ama onun sözünü bitirmesini beklemişti. "Onu tercih ederim. Tabii kullanmama izin verirsen. Geri tepmelilerden değil, değil mi?" Biraz da acemi gibi görünme arzusu vardı içinde.

Rey öksürerek gırtlaklarını temizledi. Leo'yla göz göze gelmek istemiyordu. "Hayır," dedi. Geri tepmeli falan değil."

Aslında bilmeyeni duvara bile yapıştırırdı bu silah. Ama mademki Meredith onunla oyun oynamak istiyordu, o da bu oyuna vardı.

"O zaman bana uygun," dedi ve konuyu değiştirmek için sordu. "Daha elma reçeli ister misin?"

Rey onun uzattığı kavanozu aldı, "Teşekkürler." Sonra kardeşine döndü. Dudaklarında bir alayın çizgileri belirmişti. "Leo sen de bizimle gelmek ister misin." Olacak bu komedinin Leo da şahidi olursa bu kadına iyi bir ders olurdu.

Her nedense Leo'nun dudaklarında da alaycı bir tebessümün esintileri vardı. "Gelirim," dedi fazla önemsemez bir havada. Bu sahneyi kaçıramazdı. Meredith'in kardeşi Mike Johns'un şampiyon bir atıcı olduğunu biliyordu. Eğer Meredith gerçekten onun eğitiminden geçmişse, performansı Rey'i silahın geri tepmesinden beter edecekti Eh, kardeşinin arada bir de olsa bu tür derslere ihtiyacı vardı.

"Kalabalık olmak her zaman eğlenceye kuvvet verir," dedi Rey.

"Komik değil mi, şu anda ben de aynı şeyi söyleyecektim." Leo daha şimdiden

eğlenmeye başlamıştı bile.

Meredith hiçbir şey söylememeyi tercih ediyordu. Masayı topladı. Bulaşıkları makineye yerleştirdi. Sonra odasına çıkıp blucinlerini, çizmesini ve bol ve uzun kollu bir bluz giyip aşağıya indi. Bu havalarda Mike'le atışa giderken hep bu 'takımını giyerdi "Atış için nereye gideceğiz?"

Rey gülerek cevap vermişti. 'Jacobsville Atıcılar Kulübü'ne."

Kasım ayının bir Cuma öğleden sonrası için Kulüp fazla kalabalıktı. Havanın hafif serinliği kıyafetini doğru seçtiğini hissettirdi Meredith'e.

Rey ve Leo yaşlı iki atıcıyla sohbet ederlerken yaşlı adamlar ki barca selamlamışlardı Meredith'ti. Adamlardan biri şişman ve kısa boylu, diğeri daha sportmen yapıydı.

Şişman olanı arkadaşına dönerek, "Haydi atış alanına gidelim artık," dedi ve arkalarındaki bir Range Rover'a doğru yürümeye başladı. "Senin tüfeğini de getiririm," diye seslendi arkadaşını Ama daha şimdiden soluk soluğaydı. Meredith adamın halinde hu gariplik hissetmişti. Yanakları sağlıklı olmaktan uzak bir kırmızılık içindeydi. Zorla soluyan bir hali vardı. Alnında ter damlaları belirmişti. Oysa hava kimseyi terletecek sıcaklıkta değildi. Bu belirtiler Meredith'in yabancısı değildi, inşallah yanılıyordumdur diye düşündü, ama adamı da gözleriyle takip etmeyi bırakmadı.

Adamın adımları hafifçe yere sürtmeye başlayınca, "Siz de onunla gitsenize," diye adamın arkadaşını uyarırken yaşlı adam Range Rover'a bir iki adım kalmışken yere yığılmıştı.

Meredith adama doğru hızla koşarken bir yandan da , "Biri bana bir telefon versin," diye bağırdı.

Meredith, Billy Joe adındaki adamın yanma diz çöktüğünde Leo da cep telefonunu kılıfından çıkartıp Meredith'e uzatmıştı.

"Ayaklarını yükseltin. Üstünü örtecek bir şey bulun," diye etrafına seslenirken telefonun tuşlarına basıyor bir yandan da adamın ceket ve gömleğinin düğmelerini açıyordu. Telefonu kulağıyla omzunun arasına sıkıştırıp boynundan ve kolundan adamın nabzına bakarken, "Ehliyetini bulun çabuk yaşı ve kilosunu söylesin biri."

Leo adamın arabasına koşup torpido gözündekileri yere atmaya başlamıştı. Ama anlaşılan ehliyeti orada değildi. Sonra güneşliğin arkasında bulduğu ehliyeti hızla karıştırdı. "Altmış yedi yaşında, kilo yerinde doksan yedi yazıyor, ama kim bilir ne zamana ait..."

Rey ve adamın arkadaşı donmuş bir şekilde hiçbir işe yarama–dan öyle duruyorlardı. Neyse ki o sırada Meredith'in aradığı numara cevap vermişti.

"Acildeki uzmanı bağlayın bana..." kısa bir beklemeden sonra bağlanmış olmalıydı acil,"Tamam doktor ben Meredith... Meredith Johns, doktor... Evet evet. Dinle, bir hastam var. Altmış yedi yaşında yüz kiloya yakın. Miyokardiyal bir enfarktüs geçiriyor. Soluma düzensiz ve zorlukla. Nabız zayıf ve 40 civarında Atış kulübün-deyiz. Tam teğhizatlı bir cankurtaranla bizzat sen gelirsен kurtarabiliriz... Tamam, ben şimdi CPR uygulayacağım, ama çabuk olun..."

Meredith telefonu yere atıp derin bir nefes aldı ve hayret bir sakinlikle adamın göğsüne bir şeyler sayarak masaj yaptıktan sonra ağzını adamın ağzına yapıştıırıp ciğerlerine hava vermeye başladı.

Arada bir durup masajı tekrarlıyor, sonra yine ağız ağza soluma uyguluyordu.

Yalnız Rey değil, etraftakiler hem hayretle, hem de kıpırdar ya da bir ses çıkartırlarsa adamcağız ölecekmiş gibi bir dikkatle kıpırdamadan Meredith'in yaşamsal bir müdahaleyi, inanılmaz bir sakinlik ve disiplinle uygulamasına bakıyorlardı.

Beş dakika içinde ambulansın sesi duyulmuştu. Araçtan inen doktor hastanın elektrosunu alırken Meredith de doktorun çantasından çıkardığı bir şırıngayla birkaç saniye içinde hastaya iğne yapmıştı. Bu sırada bir yandan da doktora olayın seyri ve yaptıkları hakkında bilgi veriyordu.

Bu sırada hastayı sedyeye almışlardı. Doktor, Meredith'in yanağını okşayarak ambulansa binerken ilk yardım ekibinin adamları sedyeyi neredeyse kıpırdatmadan cankurtarana koydular.

"Evet," dedi Rey en sonunda kendinde konuşacak gücü bularak. "Demek ki ilk yardım kursu gördün...?"

Meredith o telaş içinde bunu aşığılatıcı bir şey olarak görmüş olacak ki, "Ne dedin ne. İlk yardım kursu mu? Beş yıllık kolejden sonra ilk yardım hemşiresi olarak uzman oldum ben. Sen neden bahsediyorsun...?"

YEDİNCİ BÖLÜM

Rey, aşçı diye aldıkları genç kadına, boynuz çıkartmış gibi hayretle bakıyordu. Bu kadının yeteneklerini küçümseme duygusu bir anda uçup gitmişti. Hiç tanımadığı türden bir kadın duruyordu artık karşısında. Bu kadın bir aşçı olmayı bırakın birinci sınıf bir sağlık uzmanıydı. Ve de tabii ki bir sokak sürtüğü de olamazdı.

Meredith, ben sana demedim mi der gibi başını salladı. "Sen şaşıra dur bakalım. Bense senin şaşırmana hiç şaşırmiyorum."

Bu sırada doktor cankurtarana binmeden Meredith'in yanına gelip elini genç kadının omzuna attı. "Teşekkürler başhemşire, hastanın kalp atışları şimdilik normale döndü. Yavaş yavaş da kendine geliyor. Ayağa kalkınca gelip ailece sana teşekkür etmeleri tavsiyesinde bulunacağım. Anlık bir işti ve kusursuz yaptığın için yaşıyor. Bundan sonrası benim işin. Sağlık haberlerini sana da ulaştırırım."

Cankurtaran dönerken ışıklarını yakmış ama sirenini açmamıştı. O sırada Billy Joe'nin arkadaşı yanlarına gelmişti. "Melek misiniz siz ne. Gözlerimle gördüm, eğer siz olmasaydınız şimdi en can arkadaşımın arkasından ağılıyor olacaktım. Bakın cankurtaran giderken siren çalmak gereğini bile duymadı..."

Leo nefesini sanki beş on dakikadır tutuyormuşçasına gürültülü bir şekilde koyuvermişti. "Kızım sen alevlerin arasına düşsen bile, böyle kılını kıpırdatmadan kurtulmanın bir yolunu bulursun..."

Meredith acı acı gülümsedi. "Öyle olmaya mecburum. Bu benim görevimin ilk şartı." Dönüp Rey'e baktı. Rey buz gibi duruyordu. Bu kadın tarafından enayi yerine konulmayı hazmetmesi belli ki bir süre alacaktı. "Ne düşündüğünü biliyorum," dedi Rey'e. "Ama ben sana hiç yalan söylemedim. Sen bana hiçbir zaman gerçek işimin ne olduğunu açıkça sormadın." Sesinde acımasız bir alay vardı.

Rey ona hiç cevap vermedi, sadece yüzüne bir süre baktıktan sonra arkasını dönüp oradan uzaklaşırken, "Bu durumda atış denemesi yapılmaz. Hastaneye gidip Billy Joe'yi ziyaret edeceğim..."

"Ben de," dedi Leo. Meredith'e döndü. "Ya sen...?"

"Sizinle gelirim..." dedi Meredith..."Benimle telefonda konuşan görevliyi tanımış olurum. Çok kibar biriydi..."

Meredith'le Rey hastane koridorunda yalnız kalmışlardı. Rey, "Senin ne gibi bir eğitim gördüğünü bilmediğimin bal gibi farkındaydın," dedi. "Ama senin bunu daha işin başında, Leo hastaneye yattığında neden söylemediğini bir türlü anlayamıyorum. O sırada bizde çalışan falan da söz konusu değildi. Evet, bazı yanlış düşüncelere kapılmış olabilirim ama sen de buna çanak tuttun."

Meredith yüzünü buruşturdu. "Biliyorum. Ama buna gerek görmemiştim. Ayrıca babamın içki belasına nasıl olup da düştüğü falan gibi konuların açılmasını istemediğim için genel bir suskunluk içindeydim. Anılarım daha çok tazeydi..."

Hiç beklemediği anda Rey uzanmış ve onu ellerinden tutarak kendine doğru hafifçe çekmişti. Koridorda kimsecikler yoktu. "Anlat bana..." dedi yumuşak bir sesle.

Meredith alt dudağını ısırarak kendisine merakla bakan Rey'e çevirdi gözlerini. "Daha değil," diye fısıldadı. "Belki bir gün."

"Peki, ama hiç olmazsa atış yapmayı nereden öğrendiğini söyle. Belli ki bu konuda da sandığımdan çok daha iyisin."

"Kardeşim Mike eğitti beni bu konuda..." Hiç istemeden kendiliğinden çıkmıştı bu sözler ağzından. Başını genç adamın geniş omuzlarına dayamak geliyordu içinden. Ağlayabilirdi. Babası bir gün içinde içine kapanmış ve kendini deli gibi içkiye vermişti. O ise kendini işini vererek avunmaya çalışmış, büyük acısının arkasından gözyaşı bile dökememişti, kasılmış kalmıştı o günden beri.

"Mike Johns... Mike Johns," diye tekrar etti birkaç kere. Sanki yüksek sesle söylemesi hafızasını yerine getirecekti. Gözleri kısıldı. Evet, bir şeyler hatırlıyordu. Bir anda gözleri parladı. "Bu... Bu kuzenimiz Colter in arkadaşı değil mi, bir çatışmada öldürülmüştü."

Meredith ellerini genç adamdan kurtarmaya çalıştı. Rey doğru izdeydi. Genç adamın onu bırakmaya niyeti yoktu. Aksine şimdi ona daha sıkı sarılıyordu. Meredith bir an direndi ama sonunda kendini tamamen koyuverdi. Yaşlar gözlerinden sessizce akıyordu.

"Hatırlıyorum," dedi Rey. "Houston'da bir banka soygunuydu." Kelimeleri heceleyerek söylemişti.

"Evet, Mike polisti ve annenle beraber oradaydı o gün. İzin günüydü. Bir Cumartesi günü olduğunu bile hatırlıyorum şimdi. İzinli olmasına karşın tabancası üzerindeydi... Ateş edip soygunculardan ikisini ayağından vurmuştu... Ama o kahrolası otomatiği taşıyan bir üçüncüsü Mike'nin ve annenin bulunduğu yeri rast gele taramış."

Meredith'i bıraksa yere düşeceğini hissederek genç kadına daha çok sarıldı. Geçenler meraklı nazarlarla onlara bakmaya başlamıştı.

"Sonunda soyguncuların üçü de yakalanmıştı, yanlış hatırlamıyorsam. Mahkemede sen ve baban tanıklık yapmıştınız. Baban ondan sonra kendini içkiye vurdu, değil mi? Leo kardeşini tanıdığı için bütün bunlar evde konuşulmuştu. Tanrım ne salakmışım ben..."

Bu sırada Leo ve doktor da koridorun ucunda belirmişti. Leo, Meredith'in bembeyaz bir yüzle Rey'in kollarına yığılmak üzere olduğunu fark etmekte gecikmeyip adımlarını hızlandırdı. Zaten o sırada Meredith kendinden geçmiş, Rey'in kollarına asılı kalmıştı.

Meredith gerisini hayal meyal hatırlıyordu. Onu bir yatağa yatırmışlar, kendine geldiğinde de bir sakinleştirici ile uyutmuşlardı.

Çiftlikteki garajın üstündeki odasında gözlerini açtığında, Rey hastanedeki kıyafetiyle başucunda oturuyordu. "Saat kaç?" .

"Üzerime yıkılmadan sonra tam beş saat geçti," diye tatlı bir şekilde gülümsedi Rey. Dr. Micah, biraz uykunun sana iyi geleceğini düşünerek bir iğneyle seni uyuttu." Rey'in yüzü bir anda ciddilemişti. Fazla uyku uyuyamıyorsun, değil mi?"

Meredith yattığı yerden doğrulurken saçını toplamaya çalıştı ve olumsuz şekilde başını iki yana salladı. "Her uyuyuşumda kâbuslar görüyorum... Annemi ve Mike'yi... Gazetelerde, televizyonlarda onların baş başa verip yerde uzanmalarının az mı görüntüsü vardı o günlerde. Uyumaktan korkar hale geldim artık." Gözlerini kapamış ve o sahneyi bir daha görüyormuş gibi titremişti. "Sanki gerçek boyutlarında yapılmış iki olay mankeni gibi..."

Rey eğilip genç kadının elini avuçlarının arasına aldı. "Bunu yapanlar yakalanıp cezalarını çekmeye başladılar bile." Birçok mağdur ailesi için bunun bile bir teselli olduğunu biliyordu. "Hem de bir daha dışarı çıkamayacaklar."

Meredith'in solgun bakışları Rey'in bakışlarıyla karşılaştı. "Evet, ama bu kayıplarımızı geri getirmiyor ki... Hem mahkemede bu soygunu neden yaptıkları konusunda ne dediler biliyor musun? Bir takım arkadaşlarıyla, yaparsın yapamazsın diye iddiaya girmişler. Düşünebiliyor musun, salak bir iddia uğruna iki günahsız insan..."

Meredith, Rey'e boş boş bakıyordu. Rey devam etti. "Bırak onları, ama hiç düşündüm mü onların da anaları, babaları, kardeşleri var. Onlar da kim bilir ne ümitlerle büyütmüşlerdi bu serserileri. Şimdi bir de kendilerini suçluyorlardır. İnsanın evladının bu tür bir suç işlemesi herhalde bir cehennem azabı olmalı yakınları için de."

"Evet," dedi Meredith düşünceli bir şekilde. "Bunu hiç aklıma getirmedim, zavallı insanlar."

"Ben lisedeyken bizim sınıftan biri, bir cinayetten tutuklanmıştı. Komşularının birinin evinde hırsızlık yaparken evin sahibi yaşlı adamı öldürmüştü. Çıktığı kıza bir pırlanta yüzük almak için... Yaşlı adamın paralarını nasıl olsa harcayacak yeri yoktur diye düşünmüş orospu çocuğu. Eminim ki sonunda o da pişman olmuştur."

"İyi arkadaşın mıydı?"

Rey anlamsız bir şekilde parmaklarına bakıyordu. "İlkokuldan ben çok iyi arkadaştık. Fazla akıllı bir şey değildi ama inan karıncayı ezmez diye düşünürdüm onun için. Evleri daima arkadaşlarına açtı. Joey'in hapse girmesi aileyi nasıl yıktı anlatamam. Yaşlı adamın çocukları bile acıyıp ilgilendiler annesi babasıyla..."

"Garip değil mi, ben kendimi hiçbir zaman annemle Mike'nin katilinin anası babasının yerine koymadım. Böyle bir durumda ben de kendimi suçlardım, hiç suçum olmasa bile."

"Bu suçlu çocukların da büyük bir kısmı büyük emekler ve ümitlerle büyütülmüştür. Ama birçoğu bir hiç yüzünden bu duruma düşerler."

"Senin böyle duygusal bir adam olduğun aklıma bile gelmezdi." Bu sözlerinde samimiydi ama bunun bir iltifat olmadığını, bu sözleri söyledikten sonra fark etti.

Rey kaşlarını kaldırdı. "Kimin, benim mi? Ben şimdiye kadar bir sineğe bile isteyerek zarar vermemişimdir."

Meredith bir an durduktan sonra ince bir kahkaha atmıştı.

"Heh, işte böylesi daha iyi," dedi Rey gülümseyerek. Sonra Meredith'in hala avuçlarında tuttuğu elini sıktı. "İyi olacaksın, meraklanma. Çok büyük bir sıkıntının içinden geçiyorsun."

"Sen de buna şükretmelisin."

"Nedenmiş o?"

"Çünkü daha evvel bir vesileyle atış yapsaydım egonu daha da sarsardım. Şimdi artık benim bu sahada iyi olduğumu biliyorsun Attığımı vurduğum için Mike'nin atış poligonunda bana şaka olsun diye, kör nişancı derlerdi.

"Eh bunu ilk fırsatta görürüz bakalım."

Meredith, Rey'in yüzünü çaktırmadan inceledi. Yakışıklı sayılmazdı. Ama son derece güçlü ve kararlı hatlara sahipti. Acaba fazla mı alışmaya başlamıştı buralara, daha da önemlisi bu adama. İçinde bir anda bir panik başlamıştı, bir an önce Houston'a dönmeliydi.

Rey elini uzatarak Meredith'in artık geçmeye yüz tutan morluklarına dokundu. "Gerçekten de çok acımasızca vurmuş," diye mırıldandı. "Sarhoşluk böyle bir rezilliğin bahanesi olamaz. Bir kadına bir sarhoşun bile eli kalkmamalı."

"İlginç tarafların var Rey. Aile bağların kuvvetli olmalı."

"Bizim atalarımız İspanya'dan gelmişler." Bakışlarındaki bulutlanma çok eskilere daldığını gösteriyordu. "Eski dünyanın insanlarıymış onlar. Dövüşen, fetheden ve keşfeden insanlar... Bir kol Teksas'a gelmiş ve o zamanki İspanyol yönetimi, İspanya Kralına hizmetleri için çok geniş bir arazinin mülkiyetini ve yönetimini onlara vermiş. Bu arazinin tabii ki pek azı, yani şu anda elimizde olanı o günlerden kalma ve en son olarak da büyük amcamızınmış. Ondandır bize geçti." Bir an durdu. "Demek ki olaylardan önce baban sakın ve düzgün biriydi?"

"Hem de nasıl... O gün ağbimin annemi bankaya götürmesi için o ısrar etmiş. Kontrol edeceği sınav kâğıtları varmış. Annem o günün Mike'nin izin ve dinlenme günü olduğunu söylemesinin üzerine epey tanışmışlar, hatta babam bir ara sınav kâğıtlarını yere atmış.

Bense İspanyol kökenlilerin hastanesinde nöbetteydim." Gözü ilerlere dalmıştı. "Yerime birinin gitmesini isteyebilirdim. Ama basiretim mi bağlandı desem ne, bilemiyorum. Sonuçta annem ağbimle gitti bankaya. Bu da babamı ve beni vicdan azabı içinde bıraktı.

"Yani şimdi bu vicdan azabınızın nedeni, onlar öldü siz hayatta kaldınız diye mi?"

"Hayır, bununla ilgisi yok."

"Bal gibi var. Bu insan yapısında olan bir şey. Bir uçak, bir otomobil kazasında da aynı ruh hali doğabilir. Kaza kurbanı insanın yakınıysa ve örneğin o kişinin bu seyahati yapmasında bir rolü olduysa, insanlar bir vicdan azabı duyarmış."

"Bunu da nereden çıkardın?"

"Jannie Brewster söylemişti bir gün."

"Bu isim bana yabancı değil."

"Sana bahsetmiştik ondan. Komşu çiftliğin sahibini kızı. Psikolojiden mastır yapıyor. Aramız iyidir. Sık sık beni ve Leo'yu yemeğe falan davet ederler. Zaman zaman da oturup sohbet ederiz."

"Eh desene ben gittikten sonra bisküvi ve keklerinizi yapacak."

"Hiç zannetmem. Bir kere bir kek yapıp yollamıştı, yenecek gibi bir şey olmadığı için sonunda hayvanlara vermiştik. Ama bu onu bilmez elbette. Babası duysa felaketimiz olur. Onun yetiştirdiği özel bir ırkı almaya çalışıyoruz, duysa o ırkı unutmamız gerekir."

Meredith elleriyle yüzünü kapatarak, "Zavallı kız," dedi. "Neye benziyor, bari güzel mi?"

"Eh. Omzuma gelir. Kahverengi saçları seninkinden biraz daha uzun ve hep omuzlarından bırakır. Yeşil gözlüdür. Her şeyi bildiği iddiasından vaz geçse akli başında bir koca bile bulabilir."

"Ne dersin o zaman onunla sen evlenir miydin?"

"Benim kimseyle evlenmeye niyetim yok ki onunla evlenmeyi düşüneyim." Sonra Meredith'in gözlerinin içine bakarak devam etti. " Özgürlüğümünden vaz geçmeye hiç niyetim yok benim."

Meredith bir an düşündü. "Benim de," dedi. "Kendimi çocuk yedirirken, altını temizlerken göremiyorum. Bu iş bana göre değil."

"Neden olmasın ki, senin eğitime uzak şeyler değil bunlar."

"Mezuniyetten hemen sonra hocamın yanında çalışmaya başladım. Benim yapmaya alıştığım şeyler genellikle son derece zor ve yoğun bir çalışmayı gerektiriyor. Çoğu uzmanlık işidir."

"Tevekkeli değil burada yaptığın işler sana vız geliyor."

"Eğlenceli oluyor, mutfak işlerini severim. Annem ev işlerinden hiç haz etmezdi. Hastaneden gelip bu işleri de ben yapardım evde."

"Senin yaptığın işle ilgili biraz bilgim oldu. Anladığım kadarıyla, bir doktorla senin tek farkın reçete yazamaman, öyle değil mi?"

"Doğru," dedi Meredith biraz da tevazu ile.

Rey genç kadına dikkatle baktı. Yataktaki bu yatışında bile meslek sahibi bir kadını çağrıştıran bir havası vardı. Nasıl olup da Rey bunu daha önce fark edememişti. "Uzun sayılacak bir eğitim ve ondan sonra doğrudan çalışma hayatına atılış...Erkeklere ayıracak fazla bir zamanın kalmamış olsa gerek...?"

"Çıktığım erkekler oldu. Ama hiçbirisiyle ciddi bir ilişkim olmadı. Zaten bu tür ilişkileri göğüsleyebilecek maddi imkânım da olmamıştır hiç. Babam eğitimimi tamamlamam için çok büyük özverilerde bulunmuş, zaman zaman dostlarından borç bile almıştır." Bakışları yine bulutlanmıştı. "Mike'nin bile katkısı olmuştur... Bütün bu fedakârlıklar karşılığında kendimi partilere eğlencelere veremezdim." Rey'in dikkatle ona baktığını fark ederek bir konuda daha fazla bilgi vermek gereğini duymuştu. "Gittiğim o son partiye gelince; kolejden arkadaşım olan ve bizim hastanede çalışan bir arkadaşımın partisiydi. Başımдан geçenleri ve benim bunları nasıl algıladığımı biliyordu. Bir değişiklik olur diye çok ısrar edince onu kıramadım. Ve bir çılgınlar partisi olduğu için de o bildiğin meşhur kıyafeti giydim. Ama bana göre bir yer olmadığını anlayınca da erkenden oradan çıktım. Ama oraya gitmem bile bir hataydı."

"Leo için çok yerinde bir hataymış, yoksa şimdi onu kaybetmiş olabilirdik." Böyle bir şeyin olmamasından duyduğu memnuniyet halin den belli oluyordu. "Peki, ne cesaretle adamların üzerine yürüdün? Seni de Leo'nun yanında yere serebilirlerdi."

"Bu konuda sanırım Mike'nin söylediklerinin şuur arkası bir rolü oldu. Böyle hallerde karşındakini kaçma psikozuna itmeye çalışmalısın, derdi, Kovalama rolüne girmenin büyük yararı varmış."

Bir süre sessiz kaldılar. İlk konuşan Rey oldu. "Biliyor musun çok ilginç bir kadınsın. Hiçbir zaman keşfedilemeyecek gibi bir yapın var."

"Hiç de değil," dedi Meredith. "Artık hiçbir sırrım kalmadı ki."

"Sen öyle söyle," derken Rey'in sesi mırıldanır gibi çıkmıştı. Sonra genç kadına yaklaştı.

Artık birbirlerinin solumalarının hızlandığını duyabiliyorlardı. Dudakları iyice birbirine yaklaştı.

"Şu anda ne düşünüyorsun," diye sordu Rey.

"Hiçbir şey. Öp beni."

"Öpüşmenin tehlikeli olduğunu bilmiyor musun?" Rey bu anın zevkini çıkartıyordu.

"Alışkanlık yaratabilir..."

Dudakları birleşmişti... Meredith bu anın hiç bitmemesini istiyordu...

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Dünyanın anormal bir hızla döndüğünü hissederken Meredith birinin büyük bir gürültüyle merdivenleri çıktığını duymamıştı bile. Ama Rey bir anda Meredith'ten uzaklaştı Ve kısa bir süre sonra elinde bir tepsiyle Leo göründü kapıda.

Allahtan Meredith de toparlanmıştı. Ama biraz önce ne yaptıklarını düşününce kızarmadan edememişti.

Leo'nun elindeki tepside dumanı tüten nefis kokan bir çay ve bir tabağın içinde değişik kekler ve bisküviler vardı. "Senin acıkmış olabileceğini düşündüm" derken genç adam kibar bir tebessüm taşıyordu dudaklarında. "Bayan Lewis yemek hazırlamaya gelmişti. Bunları senin için yaptı, umarım seversin."

"Teşekkürler Leo. Bayan Lewis'e de teşekkür ederim. Biraz önce açlıktan başım bile dönmeye başlamıştı. Şu anda bundan başka bir şey isteyemezdim."

Rey garip bir ses çıkartırken Meredith de söylediği bu anlamsız sözlerin başka yorumlara yol açmaması için hemen kek tabağına uzanmış ve bir acele bir keki ağzına dolduruvermişti.

Leo kardeşine dönerek sordu. "Ne o sende bir gariplik var."

"Rey kardeşine sırtını dönerek, "Müthiş bir mide krampı," dedi.

"Bence asite karşı bir şeyler al, ya da bir bardak süt iç."

Rey daha normal bir görüntüye sahip olduğunu düşünerek Leo'ya döndü. "Evet, bir şeyler içmeliyim, yoksa bunun kendi kendine geçmeye niyeti yok," dedi ama bir hareket yapmadı.

Meredith'e dönüp, "Neyse sen de iyice toparladın kendini," dedi.

"Evet, Rey, çok daha iyiyim. Konuşarak beni oyaladığın için çok teşekkür ederim." Meredith bunları söylerken Rey'e bakamıyordu.

Ama Rey efsunlanmış gibi gözlerini ona dikmişti. Onu büyük bir dikkatle inceliyormuş gibi bir hali vardı. Sanki onu bir şey çok etmişti. Sonunda bu garip bakışlarını Meredith de fark etmişti. Leo'nun fark etmemesi de imkânsızdı.

"Bir şey mi oldu?" diye sordu Meredith.

Rey derin bir nefes aldı. Meredith'e garip nazarlarla bakmaya devam ediyordu. Meredith'in yatağın içinde oturuşu, omuzlarından dökülen saçları, Sanki Rey'in yaşamında bir açı değiştirmiş gibiydi. Bu haliyle inanılmaz biçimde çekiciydi. Üstelik son derece ince bir ruha sahip olduğunu fark ediyordu bu kadının. İyi de onu ilk gördüğünde neden bunu fark edememişti?

"Leo muhtemelen hayatını sana borçlu," dedi. Biraz tereddütten sonra cümlesini tamamladı. "Ama sen hayatını kaybedebilirdin."

"Aynı durumda sen farklı mı hareket ederdin ki? Hem de hiç tanımadığın biri için."

Rey kısa bir duraklamadan sonra, "Hayır," dedi. "Muhtemelen ben de aynı şeyi yapardım."

"Bak gördün mü." Meredith rahatlamıştı. Hatta kendinde şakalaşacak gücü bile buldu.

"Bak yakışıklı, zengin, iyi atıcı gibi birçok niteliklerin var. Normal bir kadın rahatlıkla sana âşık olabilir ve sanırım sen de ideal bir koca olursun."

Leo oynanan oyunun ne olduğunu bilmemekle beraber bir köşede kıs kıs gülüyordu.

"Benim evlenmeye falan niyetim yok," dedi kendisiyle alay edilmesinin verdiği bir kızgınlıkla.

"Telaşlanma canım, evlenen erkeklerin hepsi bu lafı sık sık söylemiş, ama sonunda evlenmiştir. Şenin başına gelecek olan da bu."

Leo yamuk bir gülümsemeye bu konuşmaya katıldı. "Bak Meredith, eğer senin gibi birini bulsam ben evlenmekte bir an bile tereddüt etmem."

Meredith onu ciddiye almayan bir kahkaha attı. "Kusura bakma Leo seni incitmek istemem. Ama ya Rey, ya da hiç kimse. Benim gönlümde Rey var."

Rey'in kızgınlığı giderek artıyordu.

Leo da yangına körükle gitmekte bire birdi. "Meredith, ben senin yerinde olsam aklıma bile getirmezdim böyle bir felaketi. Bir kere Rey son derece aksi bir heriftir ve bil ki senin gibi bir kadın onu yola getiremez."

Rey ellerini cebine sokup olduğu yerde yaylandı ve arkasını dönerek sinirli bir şekilde odadan çıktı.

Arkasından yükselen kahkaha sesleri onu bir misli kızdırmıştı. Ama yapabileceği bir şey yoktu.

Leo her zaman çok çekici bir erkek olmuştu. Kendisi ise gülmekten bile çekinirdi. Özellikle Meredith gibi saf ve masum bir kadın kendi kalemi değildi. O farklı tip kadınlarla beraber olmaya alıştı. Ama bu kadın giderek onun içine bir yılan gibi giriyordu. Carlie'den başka hiçbir kadın onun yüreğini hoplatmamış... Ama Meredith bu konuda da Carlie'den daha etkili olmaya başlamıştı.

Genç kadının dudaklarının tadı hala dudaklarındaydı. Çıplak görüntüsü nasıl olabilirdi acaba bu kadının. Bunu hiç düşünmemenin çok daha sağlıklı olacağını fark etti o anda. Omzunun ve boynunun sıcaklığı, pürüzsüzlüğü bile aklından çıkmayacaktı muhtemelen. Meredith daha sadece bir ev yardımcısı iken onu etkilemeyi becermişti. Şimdi ise karşısında başarılı, meslek sahibi bir kadın vardı. Ve bu kadın, bir erkeğin arayabileceği her türlü özelliğe sahipti. Ama Rey'in kimseyle evlenmeye niyeti yoktu.

Yine de Meredith'i kucağında bir bebekle düşündü. Ne kadar da yakıştırdı bir bebek Meredith'e...

Ama Meredith'in bir de işi vardı. Hem de onun vaktinin büyük kısmını alacak bir işi. Sonra o da evlenmeye falan niyeti olmadığını açık açık söylememiş miydi? Bu kısa zamanda birçok üstün meziyeti ve farklı yetenekleri olduğunu kanıtlamıştı bu kadın. Ama yine de Rey onunla bile evlenmeyi düşünemezdi. Acaba Leo gerçekten onun la evlenmek isteyebilir miydi? Üstelik Leo'nun bu kadını çok iyi tanıyor olması ihtimali de vardı.

Kardeşinin Meredith'le evlenme konusunda söylediklerinin ciddi olabileceğini düşündü. Ama Meredith; bütün yaşamını değiştirip işini, babasını bir kenara bırakıp Leo ile evlenmeyi kabul edebilir miydi? Ama babası onu fena halde dövmüştü. Belki de evliliği bu eziyetten kurtulmak için arzu ediyor bile olabilirdi. O zaman Leo ile evlenmeyi kabul etmemesi için hiçbir neden olmazdı.

Rey boğuluyormuş gibi hissetti kendini bir anda. Eğer böyle bir şey olursa onun bu evde yaşamaya devam etmesi söz konusu olamazdı.

O zaman buralardan kaçır uzaklara giderdi Rey. Ama Leo o sözlerinde samimi olamazdı. Meredith, Leo'ya göre bir eş değildi...

Aradan birkaç gün geçtikten sonra Meredith'e Billy Joe'den şahane bir buket gelmişti.

Hastaneden çıkıp, normal hayatına dönebilmesini sağladığı için Meredith'e teşekkür ediyordu.

Rey bir iskemle çekip sofraya otururken alaycı bir sesle, "Bak, Billy Joe seninle evlenmek isteyebilir. Yirmi yıldır dul ve ani bir kriz halinde onu sağ salım bir hastaneye de ulaştırabilirsin."

"Yaşına göre oldukça yakışıklı sayılabilecek biri. Çatısı altında güzel bir hemşireye yer verebilir."

Rey kahvesini höpürdete höpürdete bir yudum aldı.

"Belki de kahvesini daha kibar bir şekilde içiyordur" Rey'i kızdırmaya karar vermişti. Bakalım tepkisi ne olacaktı.

"Bunu mahsus yaptım. Söylediklerine önem vermediğimi göstermek için." Rey'in kızmaya başladığı anlaşıyordu.

"Eh, nasıl davranılması gerektiğini bilmiyorsan, ben de çıkma ya başladığımız zaman seni kibar lokantalara falan götürmem, gitmeye alışık olup kavga çıkarttığın o pis meyhanelere gidersin."

"Bak küçük hanım sen beni bırak bir yerlere götürmeyi, şu kapının eşiğine kadar bile götüremezsın."

Meredith, Rey'in kızgınlığının onu nereye kadar götüreceğini merak ediyordu. Hastanede karısını öldüresiye döven birçok adamla karşılaşmıştı. Kaldı ki babasının ona yaptıkları zaten bir erkeğin zaman zaman ne kadar acımasız ve insafsız olduğunu göstermeye yeterdi. "Üstelik böyle çamur içinde çizmelerle eve girilmeyeceğini, çorbanı içerken etrafındakilerin başını ağrıtmamayı ve arada bir saçlarını taramasını da öğrenmek zorundasın..."

"Kahrol emi?" diyerek ayağa fırlamıştı Rey. Sıkıdığı yumrukları patlamak üzere olduğunu gösteriyordu.

"Rey..." diye onu sakinleşmesi için uyardı Leo. Meredith ise onu daha da tahrik edecek şekilde ayağa kalkıp, Rey'in karşısına dikilmişti. Rey'in yanağında bir sinir atmaya başlamıştı. Ama akli başına gelip bir anda sakinleşti.

"Beni deniyorsun değil mi?" dedi yumuşak bir sesle. "Tepkimin ve kızgınlığımın sınırlarını ve sonuçlarını öğrenmek istiyorsun."

Meredith de sükûnetini koruyordu, "Bir kadın karşısındaki erkeğin bazı huylarını test etmek isteyebilir. Ve bunun zamanını dikkatli seçmeli, bir saldırıya uğrarsa yakınlarda bunu engelleyecek güvenilir bir erkeğin olmasına özen göstermelidir. Ama görüyorum ki

sen ne kadar kızarsan kız şiddet göstermeyecek birisin."

"Karşımda bir erkek olsaydı sen o zaman görürdün"

"Ama ben erkek değilim, onun için bana bir şey yapamazsın."

Rey kızmakla hayran olmak arasında bir ikilem yaşıyordu. Bu kadın çok farklı bir kadındı. Onun bu yumuşak, sıcak gri gözleri her erkeği eritecek bir güce sahipti. Aslında bu hisleri verdiği için bu kadından da kendinden de nefret ediyordu. Bugüne dek hiçbir kadın onda bu tür duygular yaratamamıştı. Onun sert kişiliği karşısında hiçbir kadın bu kadar umursamazca diklenememişti. Ama Meredith neredeyse ona yaklaşıyordu. Tam olarak ne olduğunu bilemiyordu ama onda bir takım değişiklikler yaratmıştı bu kadın. Bir gece evvel onunla bir şöminenin karşısında el ele oturduklarını bile düşünmüştü. Bu gerçek Rey olamazdı. Sakinleşirsem daha salim düşünebilirim diye konuşulanları unutarak sofraya oturarak bir şeyler yemenin en doğrusu olacağına karar verdi. İskemleyi çekerek masaya oturdu. Bir parça kek alıp üzerine marmelât sürdü.

"Bak onların hepsi senin değil, biz de yiyeceğiz," diye bu sefer de Leo sataştı Rey'e.

"Onu bunu bilmem, baksana hanımefendi bugün sadece sekiz parça kek yapmış. Dördü benim, üçü senin, biri de onun."

"Anlamadım anlamadım, sen neden dört parça yiyecekmişsin?"

"Neden mi? Çünkü baksana aşçı hanım benimle evlenmek istiyor, bu kadarcık bir ayrıcalığım olsun."

Meredith de masadaki yerini aldı. "İşte kendi kendine gelin güvey olmak diye buna denir. Ben senin iyi bir koca adayı olabileceğini söyledim. Benim şimdilik böyle bir niyetim yok."

"Eh, şimdilik bu kadarı da ümit verici." Uzanıp haşlanmış kuşkonmazlardan birini alıp Meredith'in gözlerinin içine baka baka yalayarak emmeye başladı kuşkonmazı.

Meredith onun bunu neden yaptığını anlıyordu. Bir süre ona baktı. Ama Rey ağzını şapırdatarak şapırdatarak işi iyice arsızlığa götürmüştü. Hızla ayağa kalkıp masadan bir iki tabak alırken sandalyesi yere düşmüştü. Rey büyük bir keyifle gülmeye başlamıştı. Meredith'in içinden elindeki tabağı Rey'in kafasına atmak geldi, ama kendini tutup bulaşık makinesinin yanına doğru gitti.

Dolaptan kek malzemelerini çıkartarak kek hazırlamaya başladı. İki kardeş hiçbir şey olmamışçasına çiftlik işlerini konuşmaya başlamışlardı. Bu ay içinde şükran günü vardı. Gelecek ay da Noel tatili olacaktı Çalışanların bir kısmının aileleri uzaklarda olduğu için tatilde evlerine gideceklerdi. Bu dönemde çiftlik asgari kadrosuna iner ve bu nedenle de nöbetleşe fazla mesai düzeni gelirdi. Rey, Leo ile birlikte o günlerin çalışma çizelgesini hazırlıyordu.

Rey dönüp Meredith'e sordu. "Şükran gününden sonraya kadar burada olacaksın, değil mi?"

Meredith arkasını dönmeden cevap verdi. "İsterim." Aslında daha şimdiden o gün için sağlıklı bir menü hazırlamıştı bile. Bir yerlere gidecekseniz, o başka."

"Öyle bir durum yok. Evvelden bütün ailece bir araya gelmek için iyi bir vesile olurdu bu yemekler. Ama artık herkes kendi çoluk çocuğuyla yiyor yemeğini. Bayan Lewis'in artiritleri de eskisi gibi güzel ekmek yoğurup bir şeyler yapmasına izin vermiyor. Bu nedenle Şükran günü yemeğinde kukumav kuşu gibi bir başımıza kalıyoruz son yıllarda." Leo'nun buna hayıflanır bir havası vardı.

Meredith bu haberden memnun olmuş gibi gülümsedi. "Eh o zaman ben size güzel bir Şükran günü yemeği hazırlarım." İki kardeşin ona baktıklarını fark edince ilave etti. "Tabii bisküvinizi de ihmal etmem, merak etmeyin."

Yoğurduğu hamuru dinlenmesi için dolaba koydu. "Bu akşam yemeğine güzel bir kek olacak bu. O zamana kadar dayanın."

Rey saatine baktı. "Benim zaten satışla ilgili bir toplantım var," dedi bu gecikmeye aldırmayacağını göstermek istercesine.

Leo da hareketlenmişti. "Ben de çocukların yaptığı eksik malzeme listesini kontrol etmeliyim."

"Akşam şöyle güzel bir Akdeniz salatasına ne dersiniz? Gerekli olan malzemeleri dün aldım. Tek eksiğimiz yumurta onu da kümeden taze taze toplarım."

Leo memnun bir gülümsemeyle, "Bana uyar," dedi.

Rey arkasını dönmeden alaycı bir sesle uyardı Meredith'i. "Sadece elinin uzandığı yerler dikkat et, çünkü bizim sarı kızı birkaç günden beri gözden kaçırdım. Kim bilir nerelerdedir şimdi. Yumurtaya meraklı olduğunu da artık hepimiz biliyoruz."

Meredith onun bu satışmasına hiç aldırmadığını göstermeliydi. "Merak etme ona rastlarsam bir sopanın ucuna sarar sana getiririm."

Rey tatlı bir kahkaha atmıştı. "Böyle bir sahneyi görmek için epey şey verirdim inan bana."

Ben de diye düşündü Meredith ama tabii bunu söylemedi. İki kardeş iş konuşa konuşa dışarı çıkmışlardı.

Meredith kolunda yumurta sepeti kümese doğru yaklaşırken Rey'in içine attığı kurdun

gerginliği içindeydi. Kahrolası yılan gel çekten gözden kaybolduysa kümeste korkutacak birini bekliyor olması ihtimali hiç de az değildi. Derin bir soluk alarak kümesin karanlığına doğru yürüdü.

Kümese girmesiyle donup kalması bir olmuştu. Gerçekten de bir yılan bir yumurtanın üzerine kıvrılmış dilini çıkarta çıkarta ona bakıyordu. Ama ne yapıp edip bir daha komik duruma düşmemeye kararlıydı. Duvarın dibinde duran bir sopayı gözüne kestirdi. Elindeki sepeti yavaşça yere bırakıp sopaya doğru bir adım atarken gözünü de hayvandan ayırmıyordu.

"Tamam, bekle bakalım," diye mırıldandı kendi kendine cesaret vermek için. "Şimdi seni bu kümeden dışarı atacağım. Ama kızma, sana bir kötölük planlamıyorum."

Titreyen ellerle kavradiğı sopayı yavaşça hayvanın altına sokup hayvanı havalandırdı. Yılan fazla bir hareket yapmamış ama soğukça tıslamakla yetinmişti. Oldukça da ağırdı. Üstelik çok uzun bir hayvandı ve Rey'in ahıra koyduğuna benzemiyordu. Başının üstünde kahverengi bir çizgi vardı, karın kısmı da beyazdı. Ama fazla bir hareket yapmadığına göre şimdilik bir sorun olmamalıydı.

Sopayı mümkün olduğu kadar az hareket ettirerek kümeden çıkıp ahıra yaklaşmaya başladı. Ahırın yanındaki bir işçi hayret dolu gözlerle Meredith'e bakıyordu. Adam şimdiye kadar hiçbir kadının bir sopanın ucunda yılan taşıdığını görmemiş olmalıydı.(<http://img515.imageshack.us/img515/3192/imggrin2qy6.gif>)

"Güzel bir gün değil mi," diye seslendi adama olabildiğince soğukkanlı görünmeye çalışarak. Adamdan hiç ses çıkmıyordu. Ahırın içi düzenli şekilde balyalanmış samanla doluydu. Sopayı balyalardan birinin üzerine doğru uzatıp yılanla beraber samanların üzerine bıraktı. Yılan hala tıslamaktan başka bir şey yapmıyordu. Ama bu yılan gerçekten de ilk gördüğünden çok farklı bir görünüşe sahipti. Kafası onun gibi yuvarlak değil ince uzun geliyordu. Bu da farklı bir kral yılanı olmalı diye düşündü. Hepsi aynı olamazdı ya...

Aklı hala yılanda arkasını dönüp gururla ahırdan çıkmaya başladı. Bu olayı Rey ile Leo'ya anlatacak olmanın heyecanını daha şimdiden yaşıyordu.

"Meredith..."

Telaşla ona seslenene doğru döndü. Rey kovboy şapkası elinde ona doğru koşuyordu.

"Merhaba Rey," dedi rahat bir havada. Rey'e ve Leo'ya uzun uzun bunları anlatmak zorunda kalmayacaktı. Her halde Rey onu yılanla görmüştü. "Bu ne telaş böyle, n'oldu?"

Rey yanına gelir gelmez elindeki yumurta sepetini alıp yere atmıştı. "Sokmadı mı seni?"

"Tabii ki sokmadı," diye kekeleydi Meredith hayretle. Rey'in bu telaşının manasını anlamıyordu.

"Senin yaptığın gibi onu bir sopanın ucuna alıp ahıra bıraktım."

Rey yanındaki adama dönerek "Çabuk," dedi. "Koş bana tüfeği getir."

Meredith iyice afallamıştı. "Silaha da ne gerek var?"

Rey kendinden geçmiş gibi uzanıp Meredith'e sarıldı. "Ohh, bebeğim, bebeğim." Sonra da ortalık yerde dudakları birleşmişti. Meredith'in bir anda içinde doğan duygular şaşkınlığını aştığı için bu anın zevkinden yararlanmaya bıraktı kendini. Ama Rey arada bir dudaklarından uzaklaşıp, "Bebeğim," demeye devam ediyordu.

Sonunda biraz kendine gelerek, "Farkında değilsin, değil mi?" diye sordu telaşlı bir şekilde.

"Neyin farkında değilim...?"

O sırada silahı getirmeye giden işçi de yanlarına gelmişti. "Güvenliği açtım," diye Rey" i uyarak silahı verdi.

"Teşekkürler Witt." Meredith'ten uzaklaşmıştı. "Onu vuracağım," dedi ahıra doğru adım atarken.

"Vuracak mısın?" Meredith iyice şaşırmıştı. "Olur, mu hiç. O farelerle mücadele edecek, zararlı bir yaratık değil ki."

"Tatlım, biraz önce buraların en zehirli yılanını taşıyordun"

Telaşlanmak sırası Meredith'e gelmişti. "Ne...?"

" Teksas'da daha zehirli ve saldırgan bir yılanı rastlanılmaz." Meredith kanın başından çekildiğini hissetti. Bayılmıştı...

DOKUZUNCU BÖLÜM

"Sen bu gidişle bu bayılma işini adet haline getireceksin," derken Meredith'i kucağında odasına çıkartıyordu Rey. Rahatlamış bir havası vardı "Senin böyle bir anda bayılabileceğini hiç düşünmezdim."

"İnsanları sokmasıyla ünlü zehirli bir yılanı sopanın ucunda taşıdığını öğrenen biri için oldukça normal bir tepki sayılmalı," diye söylendi Meredith. Hala o anın ürpertisi içinde olduğu sesinden anlaşılıyordu.

"Şaka bir yana, o hayvanın sopanın ucunda o kadar yol yaptığın sırada seni sokmaması gerçekten bir mucize." Ciddileşmişti Rey.

"Arada bir tısladı ama ben buna bir tehlike anlamı veremedim.

"Eminim en az üç dört yumurtayı mideye indirmişti de onları hazmediyordu o sırada. Neyse şansımız varmış."

Meredith, başını genç adamın güçlü göğsüne dayamış olduğunu fark etti. O sırada aklına yine yılan geldi. Ne olmuştu acaba ona "Ne oldu yılanı vurdun mu?"

"Silah sesini duymadın mı? Ben ahıra girdiğimde o samanların üzerinden inip kapının ağzına kadar gelmişti. Aslında hiçbir hayvanı vurmaktan zevk almam ama o yılanı da bu kadar canlı hayvanın ve işçinin bulunduğu bir yerde bırakamazdım."

Meredith, biraz da ürpertiyle Rey'in boynuna dolanan kolunu biraz daha sıktı. "Ben de ne büyük bir tehlikeyle karşı karşıya olduğumu bilmeden kendi kendimle pek gurur duyuyordum yılan sopanın ucunda kıvrılmışken. Aslında ilk gördüğüm yılanı pek benzemiyordu ama zehirli olabileceğinden hiç mi hiç şüphelenmedim doğrusu. Yılanları tanımamanın cezasını ağır çekecektim."

"Zamanla tanırırsın onları," diyerek genç kadının alnını öptü Rey. "Witt gelip senin ne yaptığını söyleyince aklımı kaçırsın gibi oldum."

Meredith'in içinde sıcak bir mutluluk rüzgârı esmişti. Demek ki Rey onun için bu denli endişelenebilmişti. Ve onu korumak için tehlikenin üzerine koşmaktan geri kalmamıştı. Bu ona önem ve değer verdiğini gösterirdi. Hayatında hiçbir zaman duymadığı kadar mutlu ve güvende hissetti kendini. Kısa ve geçici bir zaman için de olsa, böyle güçlü birini yanında hissetmek insana huzur veriyordu.

Rey böyle bir durumdan yararlanıyor gibi görünmek istemezdi ama bu kadına bu kadar yakın olup etkilenmemek ne mümkündü? Odasının kapısına geldiğinde eğilip dudaklarını dudaklarının arasına aldı Genç kadının ne düşüneceği umurunda değildi.

Meredith'in ise bir şey düşünecek hali kalmamıştı. Hafif bir inleme ile dudaklarını araladı.

Meredith'in bu tepkisi Rey'in vücudunun bir anda yay gibi gerilmesine neden olmuştu. Genç kadının yarı aralık gözlerinin içindeki arzuyu fark etmemesi için kör olması lazımdı.

Meredith de, genç adamın açlık ve arzu dolu bakışlarından gözünü alamıyordu. Artık ne yılan, ne bahçedeki insanlar, hiçbir şey umurunda değildi. Rey'e daha sıkı sıkı sarıldı, dilleri buluşmuştu.

Rey için bu olanların hepsi fazla erkendi. Ama er ya da geç olacağı belli bir gelişmeydi bu. Ayağıyla genç kadının odasının kapısını açıp yine ayağıyla kapadı. Genç kadını büyük

bir özenle düzgün yatağın üzerine bıraktı ve kendi ağırlığını olabildiğince vermeyerek üzerine uzandı.

Meredith ağzı Rey'in ağzında, genç adamın sutyenini açtığını hissetti. İşini kolaylaştırmak için sırtını yataktan kaldırması hiç fark etmeden çıkarttığı bir davetiyeydi. Reyin elleri artık genç kadının diri memeleri üzerinde geziniyordu. Meredith meme uçlarının büyük bir zevkle sızladığını hissetti. Göğüslerini sıkıştıran ilk erkek eliydi bu ve inanılmaz bir zevk veriyordu Meredith'e.

Rey, genç kadını telaşlandırmamak için meme uçlarına özenle dokunmuyordu, ama buna daha ne kadar dayanabilirdi. "Bunların hepsi senin mi," diye inledi, onun iri memelerini kastederek.

"Senin," diye inledi Meredith. "Uçları da senin..."

Genç adamın parmakları arasına girmişti iyice sertleşen meme ucu. Bu işin zevk verici olduğunu biliyordu ama bu kadarı bile onu kendinden geçirdiğine göre, ya bir de içine girerse buna nasıl dayanabilirdi. Koca çiftliği haykırırları sarabilirdi o zaman. Bu fikir bile korkutmuyordu artık Meredith'i. Ne olaksa bir an evvel olmalıydı. Yoksa günlerce uyuyamadan yatağında arzu ile kıvranabilirdi.

Rey, genç kadının deneyimsizliğini ve bu duygulan ilk defa duyduğunu açıkça görebiliyor ve bu onu büsbütün heyecanlandırıyordu. Bu devirde böyle bir dışının olabileceğini düşünemezdi bile. Dudaklarını genç kadının dudaklarından ayırıp gözlerinin içine baktı. Çok güzeldi. "Bu konuda senden yıllar boyu öndeyim. Ama benim de dayanamayacağım bir nokta vardır ve benim oraya kadar gitmemi isteyeceğini sanmıyorum..."

Meredith istiyordu, hem de çılgıncasına istiyordu onun o dediği noktaya kadar gitmesini. Ama bunu söyleyemezdi. Belki de hareketleriyle anlatabilirdi. Vücudunun altını Rey'in sertleşmiş erkekliğine dayayarak kıvranmaya başladı. Neredeyse kendinden geçmek üzereydi.

Rey daha fazla dayanamayacağını anlayarak doğruldu ve yatağın kenarına oturdu. "Buradan buram buram kadın kokan, saç başı dağılmış şekilde çıkarsam elalem senin için ne der," derken düşün celi bir hal almış gibiydi.

Meredith, onun bu tepkisine sevin sin mi üzülün mü bilemiyordu. "İstersen girip beraberce bir duş yapalım o zaman bu kadın kokusunu kimse duymaz," dedi gülerek.

Rey bir kahkaha atmıştı. Kendine şaşıyordu. Bu kadınla olduğu zaman güldüğü kadar güldüğünü hiç hatırlamıyordu. Bu kadar tatlı bir kadın bugüne dek nasıl olur da erkeklerin dikkatini çekmemiş olabilirdi. Evet, bir flörtünden bahsetmişti ama belli ki onunla...

"Senin hafta sonlarını babanla televizyon seyrederek geçirdiğine inanmıyorum," dedi.

Gerçek bir merakla.

"Elbette hayır, işim olur her zaman."

"Hafta sonları bile mi?"

Meredith yataktan doğrularak göğüslerini sutyeninin içine yerleştirdi. Bu adamın karşısında bu kadar rahat hareket edebilmesine kendi de şaşıyordu. "Son altı ayda haftada yedi gün çalışıyordum. Ondan önce altı gündü Pazar günleri dinlenirdim. Üstelik eğer bir acil vaka olmazsa günlük çalışmam on saatten az sürmez."

Rey'in yüzünden, bundan hoşlanmadığı belliydi. "Yani dinlenmek diye bir şey bilmez misin sen?"

"Kolejden mezun olduğun günden beri tek lüksüm çalışmaktır benim."

"Ya erkekler...?"

Meredith gülümsemekle beraber düşünceli bir hal almıştı. "Evet, çok beğendiğim biri olmuştu. Dört ay kadar çıktık. Ve galiba ona âşık olmak üzereydim. Ama o bana hiç dokunmadı. Beni ürkütmek istemediğini düşünüyordum." Bir an durup iç geçirdi. "Bir gün onu bir erkekle gördüm. İlişkisi olduğunu anlamakta gecikmedim." Bu sona artık aldırmadığını göstermek için omuz silkti.

"Modern yaşamda böyle gariplikler sık oluyor ."

"Daha evvelden de ilgi duyabileceğim erkekler olmadı değil, ama onlar benimle sadece matematik ya da kimya dersleri ile ilgili yardım almakla yetiniyorlardı." Gülümsedi. "Eh o zamanlar böyle değildim."

"Ne demek böyle değildin, neyin değişti ki?"

Meredith kalkıp çantasından bir cüzdan çıkarttı. İçinden aldığı bir fotoğrafı Rey'e uzattı. "Her zaman anormal kilolu bir kızdım. Ve ne yaparsam yapayım kilo veremiyordum. Daha doğrusu bütün iyi niyetime karşın bu konuda fazla bir şey yapamıyordum."

Rey'in elinde tuttuğu fotoğraftaki kız Meredith'den en az onbeş kilo fazlaydı. Rey kendini tutamayarak, "Aman allahım," diye mırıldandı.

"En sonunda bir diyetisyenin kontrolü altına girdim ve özel kurslar takip ederek bu işe en akılcı ve bilimsel yaklaşımı yaptım. Yemeklerde düşük kalorili gıdalara özen göstermemin nedeni bu."

Rey elindeki fotoğrafa bir daha baktı. "O zaman da çok tatlıymışsın. Zaten Meredith şunu bil ki önemli olan, insanları çeken tek şey dış güzellik değil. Kişilik ve insanlarla ilişki dış

güzelliğın çok önünde. Ama ne yazık ki bunu anlamak zaman alıyor. Sen kardeşimi kurtarmak için kendi hayatını tehlikeye attın. Ve ailesi gelene kadar da başında bekledin. Evet, başında senden pek haz etmemiş, hatta senden şüphelenmiştim. Ama sen gerçekten çok iyi bir insansın. Artık bundan zerre kadar şüphem yok."

Meredith kızarak Rey'e baktı "Teşekkürler Rey. Söyle bakalım benimle Cuma günü mü evleneceksin yoksa Pazar gününü tercih mi edersin?"

Rey kahkayı basmıştı gene. "Kusura bakma bugünlerde hayvanlarımla ilgilenmem gerekiyor."

"Demek ki reddedildim."

Rey'in bakışlarında yeniden bir pırıltı belirmişti. "Şu yatağa sırt üstü bir yatta bu konuyu konuşalım," diye güldü Meredith.

"Olmaz. Önemli olan sana kadınsı bir yaklaşım değil. Artık işimin başına dönmeliyim. Gel bakayım yanıma".

Meredith ona yaklaştı. "Ne o fikrini mi değiştirdin? İstersen yarın yüzükleri alabilirim."

Rey parmağını onun dudaklarına dokundurdu. "Kokla beni bakayım."

"Tanrım olamaz. Beni seni koklamam için yanına çağırmış olamazsın."

Rey eğilip onu arzuyla öptü. Kendine öylesine çekmişti ki, genç adamın vücudunun her hücreğini kendi vücudunda hissediyordu Meredith. Sonra ondan uzaklaştı. "Nasıl kokuyorum?"

Meredith yanağına doğru yaklaşarak onu kokladı."Traş losyonu."

Rey de eğilip Meredith'i kokladı. "Sen parfüm kullanmıyorsun, değil mi?"

Meredith olumsuz şekilde başını salladı. "Hayır. Ben birçok kokuya alerjiğim."

"Ama çiçek gibi kokuyorsun."

Meredith güldü. "Doğal şampuanlar kullanırım. Aslında çiçek kokusu beni rahatsız etmez. Doğal olduktan sonra. Hafif olmak kaydıyla kolonya sürerim ama parfüm, hiçbir zaman."

"Kendimi koklattım, hiç olmazsa kadınsı kokunun üzerime tam olarak sinmediğinden emin olmak istedim."

Meredith yine çekici bir şekilde gülüp banyoya doğru baktı. "Bunun çaresi olduğunu söylemiştim sana..."

"Kes artık bunu," derken bir yandan da eliyle genç kadının yanağını okşuyordu. "Bir daha sana kimse değil vurmak, fiske bile atamayacak, bundan emin ol..."

"Amma da mülkiyetçisin..."

"Bugüne kadar seni hiç kimse korumadı mı?"

"Kardeşim evet. Ama onun beni babamdan koruması için bir neden yoktu o zaman. Babamın bu durumu annemin ve kardeşimin ölümünden sonra bir anda ortaya çıktı. Bu olaydan önce inan ki babam dünyanın en ince ve hassas ruhlu insanıydı. Bu olaya tepkisinin de zaten bu hassas yapısının bir sonucu olduğunu düşünüyorum" Bir yandan da Rey'in gömleğinin düğmesiyle oynuyordu.

"Kardeşimi ne kadar özledim bilemezsin."

"Eminim, anneni de..."

Meredith hafifçe yüzünü buruşturdu. "İtiraf edeyim ki annemle o kadar yakın olamamıştım hiçbir zaman. Annemin âşıkları vardı ve babam da her halde bunu biliyordu. Aslında son derece hoş bir kadındı." Yüzünü buruşturdu. "Ondan çok soğumuştum. Bu durumun babamı ne kadar incittiğini düşünemezsin."

"İyi bir eş olmadığı muhakkak. İyi eş olamayan bir kadın iyi anne de olamaz."

"Para harcamaya bayılırdı. Ondan her zaman utanmışımdır."

"Seni erkeklerden soğutmuş olmalı bu davranışlarıyla?"

"Bir manada evet. Ama neyse ki en sonunda seni tanıdım." Hafif şakacı bir havada söylemişti bunu. Ama yine de samimi olduğu sezinleniyordu sesinden. "Senin özel bir yanın var."

Rey güldü. "Bak bunu kardeşlerime de söylemelisin. Korkarım onlar bunu bugüne kadar keşfedemediler,"

"Buraya gelip iyileşme günlerimi burada geçirmeme olanak tanıdığın için de sana teşekkür ederim."

Rey asık bir suratla sordu. "Ne o, bu ayrılık sözleri gibi?"

Meredith iç geçirdi. Eli hala Rey'in gömleğinin düğmesindeydi. "Daha fazla burada kalamam." Sesi hüzünlüydü. "İstesem dahi... Patronumun bana ihtiyacı var. Yerime bakan uzman, çocuklarını yuvaya bırakmak istemediği için işten ayrılacakmış bugünlerde."

"Ayrılacak mıymış?"

"Evet. İki çocuğu için yuvaya verdiği para kazancını alıp götürüyormuş. Haksız da sayılmaz. Üstelik eşinin geliri de artmış."

Rey'in yüzünde garip bir ifade doğmuştu. "Sen de çocuklarınla olmak istemez miydin?"

Meredith, genç adamın gözlerinin içine baktı. "İsterdim elbette. Üstelik bir çocuk için ilk yıllar, bizlerin zannettiğinden çok daha önemlidir. Bunun için bazı lükslerimden bile vaz geçerdim böyle bir şansım olsaydı."

"Ama sen çalışmaya alışmış bir kadınsın..."

"Ne far eder ki. Doktor arkadaşlarımdan biri mesleğinin zirvesindeyken çocuğu olduktan sonra eve kapandı ve oğlu okul yaşını gelinceye kadar çalışmayı aklına bile getirmede. Ondan sonra bile mesaisini öyle ayarladı ki, oğlu öğleden sonra okuldan geldiğindi evde oluyor."

Rey'in kaşları çatık derin bir düşünceye dalmıştı... Meredith'in çiftlik hayatına ve yılanlara alışıp alışamayacağını düşünüyordu.

Ama bu aşamada ona bunu soramazdı. Bu fazla bir şeye angaje olmak olurdu. Özgür yaşamını, böyle bir bağın yükü altına sokabilir miydi? Bundan emin olmadan söyleyeceği her söz, yapacağı bir ima bu kadına haksızlık olmaz mıydı...? "Bu arada babanın ne iş yaptığını bilmiyorum hala."

"Babam Houston Üniversitesinde Veterinerlik kürsüsünde öğretim görevlisidir."

Ne zamandan beri bilmiyordu ama el eleydiler. "Veteriner mi?"

"Evet, doktor veteriner. Neden sordun ki?"

Dikkatle Meredith'e bakıyordu. "Tedavi ve cezasından sonra eski işine alacaklar mı dersin?"

Meredith bir süre cevap vermedi bu soruya. "Hayır," dedi sonunda. "Üniversiteden telefon ederek bundan böyle işine dönemeyeceğini bildirmişler bile. Onlar da haklı... Tehlikeli tepkileri ortaya çıkan alkolik bir eğitim görevlisini kim bordrosunda ister ki?"

"Bu olaydan evvel hiç içer miydi?"

"Hiç. Hatta bira bile içmezdi. Keşke içiyor olsaydı. Belki o zaman akordu bu kadar kaçırmazdı. Ama son altı ayda bu sahada kırmadığı rekor kalmadı diyebilirim. Tedavisi için çok ısrar ettim ama hiç yaklaşmadı bu fikre. Neyse şimdi hiç olmazsa bir tedavi

görüyor."

"Üstelik gayet iyi gidiyormuş. Seni görmek istiyor. İstersen Pazar günü seni götürebilirim."

"Sen konuştun mu ki onunla?"

"Evet. Leo orada birini aradı. Şu anki durumu çok iyi görünüyor. Tabii içki falan içmesi söz konusu değil." Rey'in kaşları yine çatılmıştı. "Bir daha sana dokunmayacak derken ne söylediğimi biliyordum."

"Bu zaten ayıkken yapacağı bir şey değil. Gerçekten beni görmek istiyor mu?"

Rey eliyle sakallarını sıvazladı. "Seni çok sevdiği muhakkak. Eminim ki sen de onu seviyorsun. Bir insan yanlış yaptı diye onu silkeleyip bir kenara atmak doğru değil. Onlara yardımcı olmak gerekir."

"Ben elimden geleni yaptım."

"Bundan kuşkusuz yok. Şimdilik tedavisinin bitmesini bekleyelim, sonrası Allah kerim. Ne dersin, istersen Pazar günü Houston'a götürürüm seni?"

"Elbette isterim." Meredith'in yüzüne bir sıcaklık gelmişti. "Gerçekten götürür müsün beni ona?"

Rey gülümsedi. "Senin istediğin her şeyi yaparım tatlım." Bana evlilik teklif edecek kadar ileri giden bir kadına hiç olmazsa bu kadarcık bir iyilik yapayım."

Meredith'in istemeden de olsa gözleri parlamıştı. "Bu konuyu istersen yatağa uzanıp orada konuşalım, ne dersin?"

"Hayır, bak işte bunu yapamam." Güldü. "Hem benim çoktan işimin başına gitmem gerek. Yılanla oynaşırken bir toplantını orta yerindeydim. Oniki adam şu anda önlerinde sadece bir bardak suyla beni bekliyor olmalılar. Üstelik masalara sigara tablası koymak gibi bir alışkanlığımız da yoktur. En az altısı da deli gibi sigara tiryakisidir."

"Unutma Rey babama gitmeyi çok istiyorum."

"Tamam, merak etme Pazar öğleden sonra orada olacağız. Kiliseden sonra doğrudan babana gideriz." Kapıdan çıkarken son bir defa dönüp Meredith'e baktı. "Kümeşe yaklaşmamaya da özen göster lütfen..."

"Olabilir. Nişanlığının sözünden çıkmayacağımdan emin olabilirsin..."

Babası için, sonrası Allah kerim, derken ne demek istemiş olabilirdi Rey...? Sonrasında

bir şekilde beraberlik düşünüyör olmasaydı, babasının tedavisinden sonrasıyla ilgilenmesine ne neden olabilirdi ki? Aslında Meredith medeni bir insandı ve babasına kendisi bakabilirdi.

Pazar gününe kadar günler olağan seyrinde geçmişti. Sadece Meredith kümese yaklaşmamaya özen gösteriyordu. Yılanların genellikle çift çift gezdiği konusunda uyarmışlardı onu. Ve tüfikle vurulanın çifti ortaya çıkmamıştı daha.

Aslında bu yılan olayı onun baya işine yaramıştı. Çiftlik personelinin ona karşı özel bir saygı duymaya başladıkları her hallerinden belli oluyordu. Karşılaştıklarında artık şapkalarını çıkartarak saygıyla selamlıyorlardı onu.

Cumartesi akşamı sofrada Rey ve Leo ile otururlarken, "Garip," dedi Meredith. "Çiftlikte çalışanların bana olan yakınlıkları bir anda arttı."

Rey, Leo'ya bakıp güldü. "Haksız da sayılmazlar onlar yıllardan beri buralarda ve hiçbir böylesi zehirli bir yılanı bırak tutmak yaklaşmamıştır bile."

"Bilsem ben de yaklaşmazdım zaten. Hem bana hiçbir şey yapmadı ki."

"Şaşırtıcı olan da bu ya zaten," diye lafa karıştı Leo. "Onun sana bir şey yapmaması için bir şeyler yapmış olmalısın." Bisküvisini iştahla ısırdı. "Ailende yılanları etkileyen genetik bir özellik olmasın sakın..."

"Vallahi böyle bir özelliğim olduğunu sanmıyorum. Ama kardeşimin bir boğa yılanı vardı, komşunun tavşanını yiyene kadar..."

"Ayy," dedi Rey tiksinererek.

"Canım bir kazaydı o. Üç hafta kadar ortada görünmemişti. Belli ki aç bir zamanına geldi. Üstelik komşunun tavşanı da kendini aslan falan sanırdı galiba, kim yaklaşırsa saldırırdı hemen."

"Allah bilir ya açıktan gebersem tavşan yemem. Eee boğa yılanına ne oldu sonra?"

"Mike onu bir yetiştiriciye sattı." Meredith sanki üzölmüş gibiydi. "Zavallı Mike dünyanın en tatlı kızıyla nişanlanmıştı. Silahlı saldırıda hayatını kaybedince genç kadının acısını anlatamam. Mike'nin cenazesine bile katılamamıştı."

"Kıza ne oldu?"

"Bir grup misyonerle Orta Afrika'ya gitti." Konu Meredith'e eski acıları hatırlatmıştı.

"Bitirdiyseniz sofrayı toplayayım. Rey beni yarın Houston'a babamı görmeye götürecekt, erken kalkmalıyım."

"Ne tatlı çocuk değil mi?" Leo işin alayındaydı.

"Eee tabii, onun gibi bir adama evlenme teklif eden bir kıza bu kadarını yapsın." Meredith de bu şakaya katılmıştı. "Beni reddettiği için vicdan azabı çekiyor olmalı."

"Sen aldırma ona Meredith. Seninle ben evlenirim, olur biter. Sen sadece gününü ve saatini söyle."

"Keser misin," derken Rey kardeşinin sırtına şaka yollu iyi bir tokat indirmişti.

Leo kaçmaya çalışarak Meredith'den yardım istedi. "Meredith, şuna baksana bana vuruyor."

"Yarın sabaha bisküvi istiyor musun?" diye Rey'e sordu Meredith.

"Bayılırım," dedi Rey ve geç kadına yaklaşarak Leo'nun önünde onu dudaklarından öptü. "Bu bisküvi içindi. şimdi çıkıp sürüye bir bakayım. Buralara kadar uzanmış olmalılar."

"Sırtına bir şey al," dedi Meredith. "Dışarısı iyice soğuk."

"Hiç de değil," dedi Rey ama koltuğun üzerinde duran montuna uzandı.

Leo onu takip ederken yüzünde anlamlı bir gülümseme vardı Meredith'le kardeşi arasındaki şakalaşmada, özel birtakım anlamlar gizli olmalıydı. Kardeşinin bu güzel bisküvi yapan kadına karşı bir zaafı olmalıydı. Ve eğer yanılmıyorsa bu kadının da kardeşine zaafı vardı...

ONUNCU BÖLÜM

Ertesi sabah kilisede Rey ile Meredith yan yana oturmuşlar ve Rey bütün ayın boyunca Meredith'in elini elinden bırakmamıştı. Rey'in varlığı Meredith'e inanılmaz bir öz güven veriyordu. Birbirlerine bakakaldıkları bir sırada herkesin nazarlarını onlara çevirdiğini bile fark etmemişlerdi. Kiliseden ıkarılarken topluluk onlara sevecen nazarlarla bakıyordu. Anlaşılan Rey ve yeni aşçıyı duymayan kalmamıştı kasabada.

Ama Rey bu ilgiden hiç de rahatsız görünmüyordu. Üstelik önüne gelene Meredith'i tanıştırmış ve onun sadece mükemmel bir bisküvi ustası olmadığını, uzman bir sağlık elemanı olduğunu da eklemeyi ihmal etmemişti.

Billy Joe'nun yaşamını kurtaran kadın olduğunu bile ekliyordu Rey. Billy Joe'nin buralarda çok sevilen bir adam olduğu insanların tepkilerinden anlaşılıyordu. Meredith bütün bunları hafif kızarak ama hiç sıkılmadan yaşıyordu. Rey'in onunla gururlandığı belliydi.

"Bak daha yılanla ilgili bir şey anlatmadan bile bir kahraman gözüyle bakıyor millet sana," diye takılmıştı ona.

"Aman bir de yılanı çıkartma ortaya," dedi Meredith kızarak.

"Niye ki, bizim aşçı başının zehirli bir yilandan bile korkmadığını neden herkes bilmesin?"

Aşçı başı derken bir an duraklamasını, sanki bunun yerine bir başka şey söylemek istediği şeklinde almıştı Meredith. İçinin bir tuhaf olduğunu hissetti. Yoksa kendi kendine gelin güvey mi oluyordu? Rey'in tatil günlerinde kullandığı spor Jaguar arabaya doğru yürüdüler.

"Çok göz alıcı bir araba," dedi Meredith koltuğa yerleşirken

"Spor arabalara meraklıyım."

"Ben de severim." Saçlarını açıp omuzlarından aşağı bıraktı. Üstü açık bir arabada giderken saçlarının rüzgârla buluşmasından zevk almayacak hiç kimseyi düşünemiyordu.

"Saçların birbirine karışmayacak mı böyle," diye sordu Rey.

"Aldıramam," dedi. "Rüzgârı hissetmenin zevki başka."

Otoyola çıktıkları zaman Rey arabanın kapasitesine ayıp olmayacak bir hıza çıkmıştı. Meredith'in yaşamının en mutlu günlerinden biri mi başlıyordu ne...?

Spor Jaguar kısa bir süre sonra babasının tedavi gördüğü kliniğin önünde durmuştu. Koridorlar doktor ve hemşirelerle doluydu. Resepsiyondan aldıkları bilgi sonunda ikinci kattaki bekleme odasına çıkmışlardı. Birazdan babasını görecekti. Bu ilk karşılaşmanın ikisi için de zor tarafları olduğu muhakkaktı. Rey'in yanında olması Meredith'e güç veriyordu.

Meredith'in gergin havasını sezen Rey, "Meraklanma," dedi güven veren bir sesle. "Her şey çok iyi ve doğal geçecek."

Birazdan kapıdan babası görüldü. Bir pantolon ve tiril tiril bir gömlek giymişti. Arkasında doktor olduğu belli olan bir kadın vardı.

"Merhaba güzelim," diye ona belirgin bir çekingenlikle yaklaşmıştı babası. Dikkatle yüzüne bakışında, eserinden bir iz kalıp kalmadığını merak eden bir arayış vardı ve silikleşmeye başlamış izlerde aradığını bulmuş olmalıydı. Ona sarılırken, "Çok üzgünüm," diye hıçkırmıştı yaşlı adam.

Meredith, Rey'in elini bırakıp hararetle babasına sarıldı. Babasının dudakları titriyor, yanaklarından sessizce yaşlar iniyordu.

Meredith de yaşlı gözlerle babasının sırtını sıvazladı. "Önemli değil baba." Mükemmel bir baba olmuştu ona bu kadar yıl. "Bundan böyle her şey çok daha iyi olacak, buna emin ol."

"Oğlum, yavrum... Sırf işim var diye bankaya onu yolladım. Bunu yapmamış olsaydım, bugün o da aramızda olacaktı..."

Doktor, yaşlı adamın sırtını sıvazlayarak, "Bay Johns," dedi. "Biliyorsunuz bunu artık geride bıraktık. Herkesin bir kaderi vardır. Bunda sizin ne suçunuz olabilir ki? Belki de yüzlerce kez onu istemediği bir yere yollamışsınızdır ve hiçbirinde en ufak bir şey olmamıştır, bu sefer olacağı varmış."

"Bununla nasıl yaşayabileceğimi bilmiyorum..."

"O zaman bu işte benim de en az senin kadar sorumluluğum var. Annemle pekâlâ ben de gidebilirdim bankaya."

"O zaman da onun yerine sen ölecektin ve o zaman da senin acın beni yıkacaktı. Doğru olanı onunla benim bankaya gitmemdi."

Rey bu sırada ben de buradayım der gibi araya girmişti. "İkiniz de yanılıyorsunuz... Kaderin önüne geçmek hiç birimizin elinde değil. Olmuş olmuştur artık."

Dönüp Rey'e baktılar üçü de. Rey, elleri pantolonunun cebinde kendinden emin bir halde duruyordu. "Einstein, tanrının evreni zar atarak kurmadığını söylerken haklıydı. Görünen kaosa rağmen evrende bizlerin değiştiremeyeceği bir düzen vardır. Bir takım halkalardan oluşan bu zincirin sonu, bir yere gider ve bu yolu değiştirmek bu zincirin halkalarının elinde değildir. Bizler göremesek de yaşamı sürdüren ve yönlendiren bir güç vardır ve o güç biz değiliz."

Bay Johns yavaşça mırıldandı. "Felsefe okumuş olmalısın."

"Evet, felsefe okudum."

"Ben de birkaç sömestr almıştım. Severdim o dersi. Ama delikanlı, sanırım ki sen birkaç dersle yetinmemişsin."

"Harvard'dan mastırım var," diye doğruladı Rey yaşlı adamı. Meredith bunu ilk defa duyuyordu ve tabii ki böyle bir şeyi hayal dahi edemezdi.

"Benimki ise hekimlik, veteriner hekimim ben de."

"Evet, sizin Doktor Alan Johns olduğunuzu biliyorum," dedi Rey adamın elini sıkarken. "Kızınız iyileşmesi sırasında bizim çiftlikte kalıyor ve enfes bisküviler yapıyor bize."

Babası Meredith'e döndü. "Sana neler yaptığımı bana burada anlattılar. Bir daha ağzıma alkol koyamamaya yemin ettim." Sesinde üzünlüğü de aşan, özür dileyen bir yakarış vardı.

"Zaten buna fırsat da bulamayacaksınız, bir kartal gibi arkanızda olacağım." Rey kararlı bir sesle araya girmişti.

"An... Anlayamadım," diye kekeledi Bay Johns.

"Doğru düzgün bir veterinerimiz yok var olanların da başını kaşıyacak vakti yok. Sıkıştığımız zaman Victoria'dan birilerini çağırıyoruz. Merak etmeyin verdiğimiz ücret sizin özelliklerinizi taşıyan birini tatmin edecektir. Ayrıca olaylara yakın olun diye çiftlik içinde bir eviniz de olacak."

Yaşlı adam bir anda en yakınındaki sandalyeye çökmüş gibi oturmuştu. "Genç adam... Ama ben..."

Rey doğrudan adamın gözlerinin içine bakıyordu. "Bir hata yaptınız. Hata insanlar özgü bir şey. Yoksa kalemlerin çoğunun üzerine silgi koymazlardı. Bizimle çalışmanızda bizim açımızdan hiçbir sakınca yok. Siz sadece insanların yiyeceği eti yetiştirmek için fazla yeteneklisiniz. Çiftliği ve sürüleri seveceğinizden eminim. Onların da sizin gibi birine ihtiyaçları olduğunu, oraya geldiğinizde kendiniz göreceksiniz."

"Benim yeteneklerimin ne olduğunu nereden biliyorsunuz ki?"

"Bunu sadece ben değil bu sektördeki birçok insan biliyor." Elini yaşlı adamın omzuna koydu. "Hem aldırmayın, gelince tanıyacaksınız, en çok güvendiğimiz adamlardan biri eski bir kokain bağımlısı. Çiftliğin güvenliğini emanet ettiğimiz bir başkası ise bundan yıllar evvel altı yıl hapis yattıktan sonra ilk olarak bizde işe başlayan bir işçimiz" Omuz silkti. "Biz insanların geçmişini değil halini ve kararlılığını değerlendiririz. Bugüne dek bu nedenle hiç başımız ağrımadı."

Bay Johns yavaş yavaş kendine gelmeye çalışıyordu. Böyle bir iş teklifini hiç mi hiç beklemediği halinden belliydi. "Genç adam, eğer bir sakıncası yoksa her hangi bir ücrete bile talip değilim. Ben mesleğine âşık bir adamım ve emin olun ki bana bu şansı verirseniz hiçbir zaman pişman olmazsınız."

"Bana devamlı bir şekilde, genç adam diye hitap etmezseniz, bundan eminim." Elini uzattı. "Adım Reynold Hart. Ama beni herkes Rey diye çağırır."

"Memnun oldum," dedi Bay Johns. "Memnun oldum Rey."

"Sizi daha burada ne kadar tutacaklar?" Bu sırada doktora bakmasından bu sorunun doktora sorulduğu belliydi.

Doktor yüzünde son derece mutlu bir tebessümle cevap verdi. Bir hafta daha yeterli olur." Ve devam etti. "Üstelik hayatının daha şimdi den bu kadar mükemmel bir şekilde organize olması inanın ki bizi de en az Bay Johns kadar mutlu eder. Aslında ben mucizelere falan fazla inanmam ama bazen inanmak gerekiyor galiba..."

Rey o hoş ama ender kahkahalarından birini atmıştı. "Sevgili Bayan, mucizeler sadece onlara inananlara karşı bonkördür."

Bütün bu olanları büyük bir hayret ve mutlulukla ve bir şeyler değişip, bozulmasın diye sessizce dinleyen Meredith, Rey'in koluna girerek, "Rey, sana nasıl teşekkür edeceğimi bilemiyorum," dedi.

Rey önemsemez bir havada omuz silkti. "Bana evlilik teklif eden dünyadaki tek kadının babasına bu yaptığım az bile."

Bugünün Bay Johns için her şeye şaşırma günü olduğu muhakkaktı. Ağzı bir karış açık kızına döndü.

"Evlilik teklifi mi...?"

"Hem de birçok kere," Meredith de bu şakaya katılma zorunda hissediyordu kendini. "Ama sürülerle başı dertte olduğu için bu tekliflerime olumlu cevap veremiyor bir türlü..."

Doktor Johns belki de oğlunu kaybettiği günden beri ilk defa içten bir kakhaha ile gülmüştü kızının bu sözlerine...

Jacobsville'ye dönüş yolunda dünyada Meredith'den daha mutlu bir insan olamazdı.

"Hayvanları sever değil mi?" diye sormuştu Rey.

"Sevmek de ne demek. Montana'da bir çiftlikte hayvanlar arasında büyümüş. Mesleğine olan aşkı, bol para kazanmak yerine onu bu konuda ehil insanlar yetiştirmeye götürdü. Üniversiteye girinceye kadar altı yedi yıl bölgesinin rodeo şampiyonu olması onun bu hayvanlara karşı hem sevgisini, hem de borcunu artırmış, hep böyle söylerdi. Ona sorarsan, insan ömrü bu borcu ödemek için çok kısa."

Rey derin bir nefes aldı. İşler umduğundan da iyi gideceğe benziyordu. Yapılmış basit denebilecek bir iyiliğin suya atılmış taş hareleri gibi genişleyip gideceğini kim tahmin edebilirdi ki?

Meredith devam etti. "Artık bırak rodeo yapmayı, at binmekte bile pekiyi olacağını sanmıyorum ama hayvanların sağlığı ile ilgili konularda inanıyorum ki üstüne adam

bulmak zor olur."

"Houston'da değilse bile Teksas'ın her hangi bir üniversitesinde eğitim hayatını bile devam ettirebilir zamanla."

"Çiftlik onun için yeterli olacaktır, Onun orada işe yarayacağına inanıyorsun değil mi? Yoksa sadece, içinde bulunduğu bu durumda onu rahatlatmak için mi söyledin bütün bunları?" Meredith'in sesinde belirgin bir endişe vardı.

"Bak Meredith, ben söylediklerimi tam anlamıyla inanarak söylerim. Babanın sahasında çok iyi olduğunu bilmeyen yoktur buralarda. Aslında fazla inanmadan söylediğim bazı şeyler vardır, örneğin cazip bir teklifi kabul etmemek için sürülerle işinin çokluğunu bahane etmek gibi..."

"Tamam, Rey, ona bir şans tanıdığın için sana minnettarım."

"Aslında benim başka bir beklentim daha olduğunu itiraf etmeliyim. Babanı ziyaret için çiftliğe geldiğinde bana o güzel bisküvilerinden yaparsın diye düşündüm."

"Sadece sana mı? Yani Leo'ya vermeyecek misin hiç?"

Rey yan gözle Meredith'e baktı. "O da gitsin kendine bisküvi yapacak birini bulsun. Teksas'da böyle bir kadın vardır herhalde."

"Diğer kardeşlerinin de onlara bisküvi yapan kadınlar var mı?"

"Dorie ve Tess yapar. Ama Tira'da bu konuda pek bir ümit yok. Neyse ki Simon buna aldırmıyor. Onların da aşçıları bu konuda epey iyi. Zaten onun varsa yoksa derdi iki oğlu. Biri daha yeni yeni emekliyor ama Simon onların peşinden ayrılmaz. Dorie ile Corrigan'ın bir kızı bir oğlu var. Cag ve Tess'in de bir kızı. Senin anlayacağın beş veledin amcası duruyor karşında." Rey'in onlarla gururlandığı belliydi. "Bu yıl Noel tam bir şenlik olacak ."

Meredith Noel'i düşündü. Böyle giderse, babası da çiftlikte olacağına göre tek başına bir Noel geçirecekti bu yıl. Rey onun düşüncelerini okumuş gibi uzanıp elini tuttu. "Hey, unutma sen de davetlisin bu yıl Noel'e. Çoluk çocuğu toplayıp Doktor Coltrain'in evindeki ananevi Noel yemeğine gideceğiz hep birlikte."

Meredith içinde bir rahatlık hissetmişti. Demek ki bundan sonra onların aile toplantılarına katılabilecekti. Bu yıl Noel hem onun için hem de babası için önemliydi. Ailelerinin iki bireyinin birden eksikliğini dolu dolu hissedecekleri bir Noel olacaktı bu yılki Noel.

"Mutlu bir Noel geçireceğiz bu yıl," diye üsteledi Rey.

Meredith, Reyin elini sıcak bir sevgiyle sıktı. "Dur bir kere gideyim işe başlayayım da

bunları o zaman konuşuruz."

"Hem bak," dedi Rey yeni hatırlamış bir havada. "Eğer buralarda kalmayı aklının köşesine getirirsen bil ki, Micah Steale senin gibi birine çok iyi bir ücret vermeye çoktan hazırdır."

Meredith elini tutan büyük ve güçlü ele baktı. "Jacobsville'yi sevdim," demekle yetindi.

Rey'in parmakları kasılmıştı. "Ben de seni sevdim."

"Teşekkürler Rey, duygulanma tercüman oluyor bu ifaden. Cep telefonunun yanıdaysa ver de rahibi arayıp tören için bir gün alayım."

Rey yine kahkaha atmıştı. "Hey dur bakalım. Bazı işlerimi hafifletmiş olabilirim ama böyle bir kararı ayaküstü alamam. Tamam, yılanları terbiye etmekte, kalp krizlerine ani müdahale ve bisküvi yapmakta ustasın ama bakalım gelinlik yakışır mı, dans etmesini ne kadar biliyorsun. Bunlar henüz birer soru işareti."

"Gelinliğin yakışacağından eminim ve Latin dansları dâhil her türlü dansa bayılırım, bunlar yeter mi acaba?"

"Bak Latin dansı deyince yokum. Tangodan ne haber."

"Meraklanma onda da iyiyimdir."

Rey ciddi nazarlarla Meredith'e baktı. "Ne okumayı seversin?"

Bundan sonraki dakikaları, birbirlerinin neyi sevip neyi sevmedikleri konusunda sevimli bir sohbetle geçmişti. Politikadan, çocuk yetiştirmeye kadar birçok noktada buluşmuş olmaktan her ikisi de son derece memnun görünüyordu. Bu iyi bir başlangıçtı. Meredith yakınları arasında sadece seks uyumu nedeniyle insanların bir araya geldiklerinin birçok örneğini görmüştü. Ve bunların birçoğunun sonu hüsrana olmuştuk. Sürekliliği olan bir evlilikte uyum, arkadaş olabilmenin cinsellik kadar önemli olduğunu biliyordu. Evlilik lafı bir zamanlar çok garip ve uzak geliyordu Meredith'e. Ama nedense daha sıcak bir anlam taşımaya başlamıştı bu kelime son günlerde...

Ertesi hafta işe başlama zamanı gelmişti. Cuma sabahı paketlerini hazırladı. Bej rengi iş elbiselerinden birini giymiş sarı açlarını ensesindeki zarif topuzda bir araya getirmişti. Rey onun eşyalarını kamyonete taşıdı. Onları uğurlayan kardeşine dönerek, "Ben geç kalabilirim. Önemli bir şey olursa cebim yanımda ararsın," dedi.

"Meraklanma evlat, ilk defa yalnız kalmıyorum ya çiftlikte." Meredith'e döndü. "Meredith her şey için kucak dolusu teşekkürler. Bisküvilerin de varlığın da bizi mutlu etti, seni arayacağız."

"Ben de sizlere teþekkür ederim. Gösterdiğiniz yakınlığı unutmayacağımdan emin olabilirsiniz."

Bisküvilerin tarifini de unutma sakın."

Leo ellerini ovuşturdu. "Unutmam merak etme zaten altı tane bisküvi kaldı dolapta. Rey gelinceye kadar onları bitiririm."

"Senden bana da bırakmanı isteyen oldu mu?" Rey kardeşinin onları uğurladıktan sonra onları bitireceğinden emindi. Rey kamyonete bindi. Meredith bu çiftlikten içi buruk bir şekilde ayrılıyordu...

Meredith yol boyunca sessiz kalmayı tercih etmişti. İşini o kadar sevmesine karşın canı sıkındı. Rey kadar Leo'yu ve Bayan Lewis'i özleyeceğini daha şimdiden hissediyordu.

"İstediğin zaman çiftliğe gelmeni bekliyoruz Meredith," demişti Rey yol boyunca birkaç kez. Ama elini eline uzatmamıştı hiç. Kafasında bir şeyler kuruyormuş gibi bir hali vardı yol boyunca.

"Biliyorum," dedi Meredith. "Zaten Şükran Günü yaklaşıyor."

"O zamana kadar baban da çalışmaya başlayacak, tatillerini bizimle geçirirsen bil ki hepimizi mutlu edersin."

"Bilmem ki hiç zamanım, tatilim falan olacak mı." Bu endişesinde samimiydi Meredith. Bir kere işlere dalınca başını kaldıracak zamanı olmayacaktı.

Rey onu eve bıraktı. Valizini hole bırakması için Rey'e kapıyı açarken burası ona son derece soğuk ve sevimsiz gelmişti.

Veda etmek için Rey'e döndüğünde içinde dehşetli bir burukluk hissetti. Rey'in şapkasını yüzünün büyük kısmını örttüğü için onun gözlerindeki anlamı görmekte zorlanıyordu.

"Evet Rey, her şey için çok çok teşekkür ederim,"diyebildi.

Burada çok yalnız olacaksın," diye mırıldandı Rey. "Kapını iyi kilitlemeyi unutma. Leo'ya saldıranların yakalandığıyla ilgili bir bilgimiz yok. Hiç belli olmaz..." .

"Merak etme Rey dikkatli olurum." İkisinin de sesi boğuk çıkıyor gibiydi. Rey, onu o kadar ufak ve güçsüz hissediyordu ki, burada böyle yalnız bırakmakta tereddüt eder gibiydi.

"Sen de hava böyle soğukken ceketini giymeden dışarı çıkma."

"Yağmur yağarken de yağmurluğumu giyeceğim," diyerek zoraki güldü Rey.

"Soğuklarda sen de kendine dikkat et."

Meredith bir an durdu. "Haydi Rey git artık."

"Allahaismarladık demiyorum, görüşmek üzere demek daha sıcak geliyor insana."

"Görüşmek üzere, o zaman Rey."

Rey bir türlü kapıdan ayrılamıyordu. "Bak bu saatte açık bir kuyumcu biliyorum. Bir yüzük falan almak istersen sana yol gösterebilirim." Bu espri havayı biraz olsun yumuşatabilirdi.

"Gerçekten mi," diye güldü Rey. Ama bu sefer kakhaha atmamıştı. Gülmenin bile ona zor geldiği her halinden belliydi.

"Hem istersen çok büyük olmamak kaydıyla pırlanta bir yüzük bile alabilirsin oradan."

Rey'in yüzü ciddileşmişti. "Sen her ihtimale karşı bu düşüncelerini taze tut. Günün birinde gerekli olabilir. Ama önce ben..."

"Sürülerle işimi bir bitireyim dersen kapıyı yüzüne yersin, ona göre," dedi Meredith bu sefer biraz daha içten gülerek.

Rey de güldü. "Hayır, bunu söylemeyecektim. Dönüp, gelecek yılki pazarlama politikamızla ilgili çalışmayı bitirmeliyim. Gelecek yıl birçok şeye gebe olabilir. Zaman bulmakta zorlanabilirim."

Meredith, arabası gözden kaybolana kadar gözleriyle onu takip etti. Ağlamasını içeri girdikten sonraya erteleyebilirdi. Öyle yaptı.

Çalışmaya başladığı andan beri haftalardır bir dakika olsun durmak nasip olmamıştı. Sanki bütün Houston o gelinceye kadar tüm hastalıklarını ertelemiş gibiydi. Bağışıklık sisteminin kuvvetli olduğunu şimdiye kadar denemişti, bu nedenle bir hastalık kapma endişesi taşımıyordu. Ama bağışıklık sisteminin hiç de hazırlıklı olmadığı bir dertten muzdaripti şimdi de; Rey sendromu...

Rey'i daha şimdiden fena halde özlemişti.

Şükran gününden üç gün önce babası telefonla aramıştı. Çiftlik çalışmalarından memnun

olduğu konuşmasındaki heyecandan anlaşılıyordu. Farklı bir insan olmuş gibiydi. Tedavi seanslarına Jacobsville’de bir psikologla devam ediyormuş. Artık her şeyi çok farklı görmeye başlamış ve kızı için her şeyi yapmaya hazırılmış...

Meredith babasına elbette inanıyordu ve eski günleri unutmaya çoktan hazırdı. Zaten koca bir yaşamın içinde o günler parmakla sayılacak kadar az sayılırdı ve o hataları yapması için babasını mazur gösterecek nedenleri vardı.

Babası Şükran gününe gelip gelmeyeceğini sorunca ona doğruyu nasıl söyleyebileceğini bilemedi. Patronu kaybettiğı günler nedeniyle onun Jacobsville’ye gitmesine izin vermemişti. Bu durumda Şükran Gününde onlarla olması imkânsızdı. Oysa Meredith ne kadar da özlemişti oraları ve de özellikle O’nu...

Şükran günü için sadece bir günlük izni vardı. Bu bile bir şey sayılırdı. Patronunun hayatta en çok düşman olduğu şey tatil günleriydi. Mike’nin ölümünden sonra bile bir tek gün izin alabilmiş ve cenaze töreninden bir saat sonra işinin başına dönmek zorunda kalmıştı.

Rey’i bu kadar özlemesine karşın onu görme ümidi suya düşmüştü. İzin alamayacağını öğrenince babası, oradan birinin arabasını alarak onun yanına gelmeye ve böylece o günü baba kız beraber geçirmeye karar vermişti. Meredith o gün için özel bir mönü hazırlayacağını söyleyince yaşlı adamın neşesi yerine gelmişti...

O gün gelmişti. Meredith yemek hazırlamak için daha gün ağarmadan yatağından çıktı. Babasıyla beraber hayatlarının en güzel Şükran gününü geçireceklerdi.

Keki fırından çıkartacağı sırada kapısının önünde duran bir araba sesiyle kendine geldi. Babası erkenden gelmiş olmalıydı. Saçı bası darmadağınık, önündeki önlüğü bile çıkartma zahmetine katlanmadan kapıya koştu.

Kapıyı açtığında karşısında babasıyla beraber Rey’i buldu.

"Mutlu Şükran Günü tatlım," diyordu babası.

"Hazırladıklarını yiyip bitirmekte bir yardımcıya ihtiyacınız olur diye düşündüm," derken büyük bir sevecenlikle gülümsüyordu Rey.

"Ama... Ama bisküvi değil kara pasta yapmıştım bugün için."

"Zararı yok, biliyorsun ona da bayılırım ben." Kollarını uzatmıştı Meredith’e doğru.

"Gelsene..."

Babası, "Fırından bir takım kokular geliyor, gidip bir bakayım," diye hızla yanlarından uzaklaşarak mutfağı doğru yönelmişti.

Rey, Meredith'i kapıdan içeri doğru yönlendirerek kapıyı arkalarından kapadı ve kolunu Meredith'in beline dolayarak yüzünü Meredith'e yaklaştırdı yavaşça. Meredith'e uzaklaşmak için fırsat verdiği belliydi. Ama Meredith'in bu fırsatı kullanmaya hiç niyeti yoktu. Büyük bir şevkle dudakları birleşti.

"Seni çok özledim," diye mırıldandı Meredith.

"Yakınmayı bırak da öp beni," dedi Rey.

Ancak öpüşmeleri bitince karşılık verebilmişti genç kadın. "Şikâyet falan ettiğim yok." Gerçekten de şikâyet etmesi gereken hiçbir şey yoktu ortada. Rey'in kollarında olmak, onunla öpüşmek dünyaya bedeldi ve hayatında hiç bu kadar mutlu olmamıştı.

"Babanı mutfağa kilitleyelim ve seninle doyasıya sevişelim."

Doyasıya sevişmek. Bu mümkün müydü ki? Nasıl doyabilirdi Meredith bu adama? Kollarını onun boynuna doladı. "Önce bana eski bir sorumun cevabını vermelisin: Benimle evlenir misin?"

"Bu ciddi bir evlenme teklifi mi?" Rey'in sesi boğuk çıkmıştı.

"Elbette. Ve sanırım artık yüzükleri alma zamanın geldi..."

Rey, genç kadını bir yandan öpüyor bir yandan mırıldanıyordu. "Yarın ilk iş rahibi arayacağım. Ben daha şimdiden Micah Steale ile konuştum Jacobsville'deki işin hazır. İstersen nikâhımızı Noel tatiline düşürürüz..."

Meredith, Rey'in neler söylediğini tam olarak anlamıyordu ama bunların rüya kadar hoş sözler olduğunun pekâlâ farkındaydı "Jacobsville... Micah Steale ile çalışmak... Evlilik..."

"Evet... Evet..." Bir yandan genç kadını öpmeye devam ediyordu. "İstediyin zaman bana bir yüzük alabilirsin Ben seninkini daha şimdiden aldığıma göre..." Cebinden kadife bir mücevher kutusu çıkartmıştı. Meredith'i öpmeyi bırakarak. Kapağını açıp içindekini Meredith'e gösterdi. Ortasında zümrüt bulunan etrafı pırlantalarla çevrili şahane bir yüzük duruyordu kutuda. "Eğer bunu beğenmediysen gider balıklara yem diye atar, beğendiğini alırsın."

"Bayıldım buna..." Meredith kendini tutmasaydı gerçekten bayılabilirdi. Olayların gidişatı bir anda değişmişti Meredith için.

Elindeki yüzüğü Meredith'in parmağına geçirdi. "Tamam, işte artık evlenmenin adımını attık. Demek ki babanı mutfağa kilitleyerek halının üzerinde sevişmeye başlayabiliriz..."

BİTERKEN

"Ama Rey şakayı bırak lütfen. Babam birazdan mutfaktan çıkacak."

"Eh ne yapalım, o aldırmazsa başımızın üzerinde yeri var o zaman."

Meredith ince bir kahkaha attı. "İnanamıyorum."

"Ben de," dedi Rey. Yanağını genç kadının yanağına sürtüyor, dudaklarıyla dudaklarını okşuyordu. "Ben de inanamıyorum. Daha senden şüphelendiğim ilk günlerde bile hayalini gözümün önünden silemiyordum. Başıma ilk olarak böyle bir şey geldiği için kendime kıızıyordum ama elimde değildi. Sensiz olduğum anlarda ne kadar yalnız olduğumu anlamaya başlamıştım. Ama bazı şeyleri kabullenmek o kadar kolay olmadı." Başını eğip Meredith'in gözlerinin içine baktı. "Özgürlüğümü seviyordum. Ama sonunda seni daha fazla sevdiğimi anladım..."

"Ben de seni seviyorum Rey. Senin olmadığın hallerde ve yerlerde ben de kendimi yapayalnız hissediyordum. Gariptir ama sanki seni yıllardır tanıyor gibiyim."

"Meredith bizim evliliğimiz son derece büyük bir mutluluk olacak. Artık bundan hiçbir şüphem yok ve bu uğurda vaz geçemeyeceğim hiçbir şeyi düşünmüyorum."

"Mükemmel bir evlilik olacak," diye onu doğruladı Meredith."

Bu sırada babası elinde hindinin bir bacağıyla mutfaktan çıkmıştı. "Meredith sanırım hindi yeterince pişmiş. Ben ancak bacağına fırından çıkartabildim. Sen bu işe karışmazsan kömür olacak."

Meredith oradan bir an evvel kaçmak için bunu son fırsat olduğunu düşünerek hemen mutfağa doğru yöneldi. Daha mutfaktan içeri girme—ye fırsat bulmadan Rey kararlarını Meredith'in babasına söylemeye başlamıştı bile...

Meredith iki haftalık bir ihbar süresi vererek işinden ayrılacağını bildirdiğinde patronu eşekten düşmüşe dönmüştü. Onu bu kadar yıldan sonra kaybetmek bir kolunun kesilmesi gibi bir şeydi zavallı adam için. Ama Meredith'in kararlılığını anlamakta gecikmemişti. Meredith, Houston'da işine devam ederken kocası Jacobsville'deki çiftlikte yaşıyor olamazdı elbette. Sonunda şahane kristal bir takım hediye ederek bu mecburi ayrılığı kabul ettiğini göstermişti genç nişanlılara.

Micah Steale ise Jacobsville'deki ofisinde Meredith'e hiç de reddedilemeyecek gecikilikte bir iş teklif etmiş ve Meredith'in haftada altı gün değil sadece dört gün çalışmasını kabul etmişti. Kendisi de yeni evli bir insan olarak, yeni evlilerin şartlarına saygılı olmasını bilen bir adamdı.

Düğün organizasyonuyla Leo ilgileniyordu. "Şahane, dillere destan bir düğün olacak seninki," demişti bir gün Rey'e. Anlattığına göre Montana'daki ünlü bir orkestra yeni çıkan albümlerinin galasını yapacaklardı bu düğünde. İkram hizmetlerini San Antonio'daki çok ünlü bir otel üstlenmişti. Rey'in damatlığı da Paris'teki bir modaevinin kreasyonu olacaktı.

"İyi de daha benim ölçülerimi bile bilmeyen biri nasıl olacak da bana smokin diyecek."

"Oğlum sen uyuyorsun," diye gülmüştü Leo ona. "Aç da elbise dolabına bir bak bakalım. Sana en uygun olan iki tanesi Air France ile Paris'e uçu bile."

Rey bu kadar şamatayı gereksiz buluyor ama kardeşlerine ve özellikle Leo'ya itirazın bir işe yaramayacağını biliyordu. "Ayağının ölçüsü ile beraber iki ayakkabın da şu anda Paris'teki modacıda. Hem sen bana baksana bütün bunları senin için yapıyoruz zannediyorsan büyük yanlışta içindesin. Bütün bunları kardeşimiz olacak bu şahane kadın için yapıyoruz. Sen bu işte bir figüransın o kadar."

Meredith de renkten renge giriyordu bunlar konuşulurken. Allahtan bu iki kardeşin şakalaşmalarına daha evvelden bir ölçüde olsun ve daha bugünleri düşünmediği sıralarda alışmıştı.

"Balayı için yerinizi beş yıldızlı bir otelde ayırttık. Ama biraz olsun Fransızcanızı ilerletseniz iyi olacak."

"Fransızca mı," diye hayretle sormuştu Meredith.

"Elbette. Oteliniz Nice'de tam Monako sarayının özel plajının üstünde. İnsanlar Fransa'da genellikle Fransızca konuşurlar da..." Her şeyin en ayrıntısına kadar hazır olduğu belliydi. Rey ve Meredith'in düşüncelerini almaya hiç gerek görmeden her şeyin en iyisini yapmak için kardeşlerin hiçbir şeyden kaçınmadıkları ortadaydı ve bunlara itirazın hiçbir anlamı olmadığı da açıkça anlaşıyordu.

Gerçekten de muhteşem bir düğün olmuştu. Meredith'in kıyafeti rüyalarda görülecek cinstendi. Kiliseden içeri babasının kolunda girmişti. Dört kardeşi de Rey'in sağdıycıydı. Tess ve Cag'in eşleri Meredith'in hemen yanında Hard ailesini temsil ediyorlardı.

Jacobsville halkı neredeyse eksiksiz bir şekilde törene katılmıştı ama Meredith'in gözleri yakışıklı kocasından başkasını görmüyordu. Nikâhtan önceki günlerde takındığı kibar ve düşünceli hali devam ediyordu. Rey bambaşka bir adam olmuş çıkmıştı. Kaba saba çiftçi Rey ile bu yeni Rey arasında büyük fark vardı ve bunu sadece Meredith değil maalesef bütün kardeşler açıkça gördükleri için zaman zaman onunla alay ediyorlar, Rey ise bu alaylara umursanıyordu bile. Hayatından memnun olduğu her halinden belli oluyordu.

Törenden sonra elele kendilerini bekleyen limuzine koşarlarken üzerlerine yağan konfeti

ve piring taneleri etrafa tam bir Şenlik havası vermişti... Meredith arabaya binmeden arkasına hiÇ bakmadan fırlattıŐı çiçeği ise  nl  Janie Brewster'in neredeyse kuşağına düşmüştü...

Paris'e kadarki uçuŐ uzun ve sıkıcı gelmişti ikisine de. Yol boyunca elele olmalarının verdiği mutluluk dışında hiÇ uyuyamamıŐ olmanın verdiği yorgunlukla indiler Charles de Gaulle havaalanına.

Kendilerini bekleyen limuzine atlayıp oteli bulmaları uzun yolculuğun en rahatlatıcı anı olmuştu.

Oteldeki odalarına girdiklerinde bütün oda sanki bir g l bahçesi gibiydi. Rey ve Meredith sanki anlaŐmıŐlar gibi ilk önce yataklarının üzerindeki g lleri başka yerlere taŐıyarak başlamışlardı gerçek evlilik yaŐamlarına...

SON